

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie krajowych składów publicznych
w Krakowie i we Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 16. listopada 1889 powziął Wysoki Sejm w załatwieniu sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie projektu założenia i urządzenia publicznych składów krajowych na zboże i spirytus w Krakowie i we Lwowie następujące uchwały:

1. „Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdania Wydziału krajowego do L. W. kr. 42.971/89 i 43.921/89 o założeniu i urządzeniu składów publicznych dla zboża i spirytusu w Krakowie i we Lwowie“.

2. „Sejm wzywa c. k. Rząd, aby celem umożliwienia producentom i kupcom korzystania ze składów zbożowych we Lwowie i Krakowie zarządził co należy, żeby na kolei państwowej na żądanie administracji składów zbożowych istniała zawsze potrzebna ilość cystern do transportu okowity, i aby wpłynął w tym kierunku na zarządy kolei Ces. Ferdynanda i Karola Ludwika, żeby zarządy tych kolei potrzebne cysterny miały zawsze do dyspozycji“.

Nadto powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 28. października 1889 w załatwieniu petycji c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie i c. k. gal. Towarzystwa gospodarczego o urządzenie składu chmielowego wraz z siarkarnią i prasą przy publicznych składach zboża i spirytusu w Krakowie następującą uchwałę:

3. „Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by po zbadaniu warunków założenia składu chmielowego przy składach publicznych dla zboża i spirytusu w Krakowie przedłożył Sejmowi na następnej sesji wnioski odpowiednie“.

Komisya gospodarstwa krajowego w swem sprawozdaniu o składach krajowych we Lwowie i Krakowie, w załatwieniu którego Wysoki Sejm dwie powyższe uchwały powziął, wyraziła zdanie, że „jak najszybsze otwarcie składów we Lwowie, osobliwie składów spirytusowych jest bardzo pożądanem“ i zarazem wyraziła życzenie aby „Wydział krajowy z możliwym pospieszem to zadanie spełnić zechciał“.

Temu życzeniu, jak niemniej poleceniom Wysokiego Sejmu Wydział krajowy starał się najściślej zadość uczynić. Przedsięwziął tedy szereg czynności około wprowadzenia w życie

nowej, a dla organizacyi handlu zbożowego w kraju niezmiernie doniosłej instytucyi składów krajowych dla zboża i spirytusu we Lwowie i w Krakowie, a z przeprowadzenia tych czynności w czasie od ostatniego sprawozdania swego do chwili przedłożenia niniejszego sprawozdania, to jest od 19. października 1889 do 19. września 1890 w niniejszem przedłożeniu zdaje sprawę.

Sprawozdanie, dotyczące czynności około wprowadzenia w życie składów dla zboża i spirytusu w Krakowie i we Lwowie Wydział krajowy niniejszem łącznie w jednym przedłożeniu obejmuje, traktując w pierwszym rozdziale sprawy odnoszące się do uregulowania prawnych stosunków obydwu instytucyj tak we Lwowie i w Krakowie, — w rozdziale drugim sprawy składu zbożowego i spirytusowego w Krakowie, w rozdziale trzecim sprawy składu zbożowego i spirytusowego we Lwowie, wreszcie w ostatnim inne sprawy składów zbożowych tyczące się a przez Wysoki Sejm powyższemi uchwałami Wydziałowi krajowemu przekazane.

I. Uregulowanie stosunków publiczno - prawnych w składach krajowych.

Regulamin dla publicznego składu krajowego we Lwowie i Krakowie.

Regulamin dla publicznego składu krajowego dla zboża i spirytusu w Krakowie i we Lwowie.

Kiedy pierwszy raz myśl założenia krajowych składów publicznych przez Wysoki Sejm podjętą została, obowiązywało w przedmiocie prawnych stosunków domów składowych wspólne rozporządzenie Ministerstw handlu, stanu, sprawiedliwości, finansów i wojny z dnia 19. czerwca 1866 r. „o udzielaniu koncesyi dla publicznych składów“.

Rozporządzenie to rozróżniało domy składowe (Waarenhäuser) i składy publiczne wolne (Freilager).

Domy składowe były przeznaczone dla towarów nie podpadających opodatkowaniu lub opłacie celnej, lub też dla towarów, od których podatki lub opłaty celne już zostały uiszczone, drugie t. z. wolne domy składowe przeznaczone były dla towarów, które dopiero po opuszczeniu składu miały uleść opłacie lub opodatkowaniu.

Prowadzenie takich domów składowych jednej i drugiej kategorii zależnem było od koncesyi ministra handlu a względnie ministrów handlu i finansów, udzielonej po poprzedniem złożeniu dowodu, że przedsiębiorca posiada odpowiedni kapitał zakładowy.

Wskutek zmian w organizacyi handlu okazała się jednak potrzeba ustawniczej reformy powyższego rozporządzenia i właśnie wówczas, kiedy zamiar założenia w Galicyi krajowych domów składowych dojrzał i stał się uchwałą Wysokiego Sejmu, nadeszła zmiana ustawowa wprowadzona nową ustawą o publicznych domach składowych, która w dniach 30. stycznia, 7., 8., 12., 14., 16. i 18. lutego 1889 była przedmiotem obrad w Izbie posłów Rady państwa, w dniu 28 kwietnia 1889 została ogłoszoną w dzienniku ustaw państwa Nr. 27.

Ustawa nowa opiera się również na zasadzie koncesyi, udziela jednak publicznym korporacyom i instytucyom, które zamierzają założyć domy składowe szczególniejszych ułatwień. Ustawa rozróżnia publiczne

i prywatne domy składowe i udziela pierwszym znaczniejszym przed drugimi przywilejów.

Publiczne składy potrzebują koncesyi, z drugiej strony jednak mają prawo wydawać poświadczenia składowe z prawem indosu, podczas gdy prywatne domy składowe wydawać ich nie mogą, natomiast pod koncesyę nie podpadają.

Według §. 3 ust. 2 i 4 powołanej ustawy do podania o koncesyę na publiczny dom składowy należy obok dokładnych informacji co do miejsca, urządzenia, użytkowania domu składowego dołączyć regulamin, normujący sposób składania towarów. Regulamin musi zawierać szereg taxatywnie w §. 9 ust. o. s. p. wyliczonych punktów, a mianowicie:

a) Dokładnie oznaczyć warunki, pod którymi przyjmuje towary, przyczem zastrzeżono, że po zadosyćuczynieniu tym warunkom, przyjęcie na skład, o ile na to rozmiary składu pozwalają, nie może być nikomu odmówionem.

b) Postanowienia o ogłoszeniu regulaminu taryfy, ulg taryfowych i statystycznych wykazów.

c) Postanowienia co do rękojmi za złożone towary, co do wystawienia poświadczeń, co do prawa sprzedaży towarów i co do sądów polubownych.

Stosownie do tych postanowień nowej ustawy, wypracował departament II. Wydziału krajowego regulamin dla publicznego składu w Krakowie, główne zasady instrukcyi służbowej, oraz taryfę opłat w tym składzie, które jako alegat 3 i alegat 4 dołączone zostały do sprawozdania Wydziału krajowego o założeniu i urządzeniu publicznego składu zbożowego i spirytusowego w Krakowie z dnia 20. października 1889 LW. kr. 43921/89 a Wysokiemu Sejmowi w roku zeszłym przedłożonego.

Reskryptem z dnia 31. października 1889 do LW. kr. 45968 oznajmiło Wydziałowi krajowemu Ministerstwo handlu, iż w porozumieniu z Ministerstwem finansów na zasadzie §. 4 ust. z dnia 28. kwietnia 1889 Dz. u. p. Nr. 27 udzieli koncesyi na otwarcie publicznego domu składowego krajowego dla zboża i spirytusu w Krakowie i zatwierdzi przedłożony regulamin pod warunkiem poprawienia i uzupełnienia go w myśl podanych wskazówek.

Wskutku tego Wydział krajowy przystąpił do powtórnego ułożenia poprawnego w myśl wskazówek c. k. Ministerstwa handlu regulaminu dla składu publicznego w Krakowie i przedłożył go pismem z dnia 16. grudnia 1889 do LW. kr. 56.001 c. k. Ministerstwu handlu powtórnice do zatwierdzenia.

2) Udzielenie koncesyi przez Ministerstwo handlu.

Reskryptem z dnia 28. grudnia 1889 L. 53709 c. k. Ministerstwo handlu w porozumieniu z c. k. Ministerstwem finansów udzieliło Wydziałowi krajowemu, jako reprezentantowi funduszu krajowego na podstawie §. 4. ust. z 28. kwietnia 1889 Dz. u. p. Nr. 27 koncesyę do utworzenia w Krakowie publicznego składu połączonego z publicznym składem wolnym dla zboża wszelkiego rodzaju krajowego i zagranicznego, tak podlegającego oczeniu jak i transytowemu, ziarn roślin strączkowych, ziarn

roślin olejnych, i nasion bliżej nieoznaczonych, tudzież dla spirytusu, ulegającego opodatkowaniu, dopóki opłata podatkowa od niego nie została uiszczoną albo spirytus za granicę nie został wywieziony, wreszcie dla zboża i spirytusu, które w razie wprowadzenia ich na konsumpcję miasta, uległyby także opłacie konsumpcyjnej miejskiej.

2.) Równocześnie odniósł się Wydział krajowy dnia 27. grudnia 1889 L. 58.389 z prośbą do c. k. Ministerstwa handlu o udzielenie koncesyi na założenie składu publicznego we Lwowie dla zboża i spirytusu i do swej prośby dołączył regulamin ułożony najściślej wedle wzoru regulaminu składu publicznego w Krakowie z koniecznymi różnicami w §. 3. i 4. z uwzględnieniem żądanych zmian, zawartych w reskrypcie c. k. Ministerstwa handlu z dnia 31. października 1889, L. 45.969 odnoszących się do regulaminu składu publicznego w Krakowie.

C. k. Ministerstwo handlu w porozumieniu z c. k. Ministerstwem finansów, udzieliło reskryptem z dnia 31. stycznia 1890 L. 2.161 koncesyi Wydziałowi krajowemu jako reprezentantowi funduszu krajowego na podstawie §. 4. ust. z 28. kwietnia 1889 Dz. u. p. Nr. 27 do otworzenia we Lwowie publicznego składu połączonego z publicznym składem wolnym na te same produkta.

Obydwa regulaminy dla kraj. publ. składów dla zboża i spirytusu ogłoszone zostały urzędownie w dzienniku rozporządzeń c. k. Ministerstwa handlu „für Eisenbahnen und Schiffahrt“ i w Gazecie Lwowskiej.

Wydział krajowy podaje je niniejszem w załączeniu do wiadomości Alegat 1. Alegat 2. Wysokiego Sejmu 1) 2).

3) Zwolnienie od kaucyi składów publicznych we Lwowie i Krakowie.

Na prośbę Wydziału krajowego z dnia 30. stycznia 1890 LW. 55. o zwolnienie krajowego składu publicznego w Krakowie od obowiązku złożenia kaucyi, tudzież z dnia 31. stycznia 1890 LW. 5.631 o zwolnienie także dla krajowego składu publicznego we Lwowie — odpowiedziało c. k. Ministerstwo handlu przychylnie, zwalniając od tego obowiązku krajowy skład publiczny w Krakowie reskryptem z dnia 2. lutego 1890 L. 4399, krajowy skład publiczny we Lwowie zaś reskryptem z dnia 5. marca 1890 L. 9.467.

Wydział krajowy natomiast zeznał dokument, poręczający jako właściciel składów publicznych dla zboża i spirytusu we Lwowie i Krakowie, iż wszelkie z obrotu obydwu składów wynikające pretensye i zwroty skarbowe natychmiast wypłacać będzie, a mianowicie odnośnie do składu w Krakowie, dnia 6. marca 1890 LW. 9.856 — zaś do składu we Lwowie dnia 13. marca 1890 LW. 10.756.

4.) Instrukcja służbowa dla urzędników i służby krajowych składów.

4.) Według §. 5. lit. d. regulaminu dla składu publicznego w Krakowie i według równobrzmiącego §. 5. lit. d. regulaminu dla składu publicznego we Lwowie winna być wydana instrukcja służbowa dla urzędników i służby krajowego składu.

W tym celu Wydział krajowy zawezwał dyrekcye obydwu składów do przedłożenia swych w tym kierunku wniosków, a po nadesłaniu przez Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie „Przepisów ogólnej manipulacji wewnętrznej w krajowym składzie publicznym w Krakowie“, instrukcyi dla dyrektora, dla buchaltera, magazyniera, kontrolora, kore-

spondenta i kasyera, dla maszynisty, i dla fachowego doradcy w Krakowie, Wydział krajowy wydał je uchwałą z dnia 21. marca 1890 do L.W. 7.098.

Uchwałą z dnia 8. kwietnia 1890 L. W. kr. 12.128 po przedłożeniu projektu przez dyrektora lwowskiego składu publicznego we Lwowie p. X. Porcerego, wydał Wydział krajowy „przepisy ogólnej wewnętrznej manipulacji w krajowym składzie publicznym we Lwowie“ tudzież „Regulamin dla urzędników i sług kraj. składu publicznego we Lwowie“ oraz instrukcję dla urzędników kraj. składu publicznego we Lwowie, a mianowicie, dla dyrektora, buchhaltera, kasyera, likwidatora-korespondenta, i magazyniera; wreszcie instrukcje dla sług kraj. składu publicznego we Lwowie, a mianowicie: dla maszynisty, woźnego, stróża nocnego i stróża dziennego.

Alegata 3 i 4.

Wszystkie te przepisy i instrukcje podaje Wydział krajowy w załączeniu pod 3) i 4) do wiadomości Wysokiego Sejmu.

Wskutek ujawnionej potrzeby atoli zmienił Wydział krajowy uchwałą z dnia 3. czerwca 1890 L. W. kr. 22.908 punkt 9 w regulaminie dla kasyera składu publicznego we Lwowie, tudzież punkt 17 regulaminu dla magazyniera.

Regulamin ten więc odtąd zamiast brzmieć:

1. W zarządzeniu III., 9 (dla kasyera) „kasyer przechowuje w kasie klucze od magazynu na zboże i spirytus ze wspólnem zamknięciem; jeden klucz posiada kasyer, drugi zaś klucz buchhalter, w razie nieobecności tegoż likwidator“, będzie brzmiał:

„Klucze od magazynów na zboże i spirytus deponują obydwaj magazynierowie w przygotowanej do tego skrzynce żelaznej, zaopatrzonej w dwa od siebie różniące się klucze, a przyśrubowanej do podłogi w mieszkaniu dozorey.

2. W zarządzeniu V., 17 (dla magazyniera) zamiast:

„Klucze od magazynów na zboże i spirytus ma deponować co wieczora w kasie krajowego składu“, będzie brzmiał:

„Powierzony mu klucz od magazynów na zboże lub spirytus deponuje tak samo, jak drugi magazynier w przygotowanej do tego skrzynce żelaznej, zaopatrzonej w dwa od siebie różniące się klucze, a przyśrubowanej do podłogi w mieszkaniu dozorey“.

5. Taryfa opłat dla składów publicznych.

5. W zeszłorocznem sprawozdaniu swem Wydział krajowy podał taryfę opłat ułożoną dla składu publicznego w Krakowie. Taryfa ta została w r. b. przerobioną stosownie do wymogów handlowych targu krakowskiego i w zmienionej formie ogłoszoną w myśl rozporządzenia c. k. Ministerstwa handlu w Dzienniku rozporządzeń tegoż Ministerstwa (für Eisenbahn und Schiffahrt).

Późniejsze doświadczenie skłoniło Wydział krajowy, iż na wniosek zarządu składu publicznego w Krakowie uzupełnił ogłoszoną taryfę dla składu publicznego w Krakowie uchwałą z dnia 26. marca 1890 L. W. kr. 12.337

Jednakże i ta zmiana okazała się nie wystarczającą, i taryfa składu krakowskiego, zdaniem rzeczoznawców nie odpowiadała wymogom placu

krakowskiego, wywoływała liczne z jednej strony od producentów i kupców zarzuty, z drugiej zaś strony nie objęła wszystkiego tego, za co słusznie od stron opłaty żądać było można i należało.

Nadto upoważnił Wydział krajowy dyrekcję składów w Krakowie, żeby co do manipulacji spirytusowej, a mianowicie co do osuszki i cało zastosowano te przepisy, które w tym względzie obowiązywać będą w składach publicznych we Lwowie.

Wskutek tego zarząd składu publicznego w Krakowie przedłożył powtórnie zmieniony projekt taryfy opłat od zboża i nasion, a Wydział krajowy, zbadawszy go, zatwierdził nową taryfę dnia 16. sierpnia 1890 do L. W. kr. 32.183, upoważniając zarząd składu publicznego w Krakowie do wprowadzenia jej w życie z dniem 1. września 1890 po poprzednim należytem ogłoszeniu.

Alegat 5.

W załączeniu przedkłada Wydział krajowy tę ostatnią redakcję taryfy opłat w składzie publicznym w Krakowie pod 5).

Na podstawie taryfy opłat składu publicznego w Krakowie wypracowany został przez p. Ksawerego Porceri'ego, dyrektora składu publicznego we Lwowie projekt taryfy opłat dla składu publicznego we Lwowie.

Jakkolwiek w całości taryfa dla składu we Lwowie jest zupełnie analogiczną do taryfy opłat dla składu krakowskiego, wszelako w niektórych szczegółach ze względu na stosunki miejscowe i u s a n c e placu lwowskiego należało było odstąpić od przyjętej w taryfie krakowskiej skali.

Wydział krajowy zasięgnął opinii ludzi fachowych, a w szczególności co do taryfy opłat od spirytusu opinii jednego z pierwszych fabrykantów i właścicieli rafinerii w kraju p. Juliusza Mikolascha, a uwzględniwszy uwagi jego dołączone w allegacie 6) zatwierdził uchwałą z dnia 21. marca 1890 do L. W. kr. 8.746 taryfę opłat dla składu publicznego we Lwowie, którą w załączeniu pod 7), Wysokiemu Sejmowi do wiadomości się przedkłada.

Alegat 6.

Alegat 7.

6. Zaprotokołowanie firmy.

6. W myśl ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 Dz. u. p. N. 64 obydwie instytucje składów publicznych w Krakowie i we Lwowie wpisane zostały do rejestru handlowego dla firm pojedynczych, i firmy ich ogłoszone zostały, a mianowicie:

Dla Krakowa firma przedsiębiorstwa opiewa: „Krajowy skład publiczny dla zboża i spirytusu w Krakowie, połączony ze składem wolnym“, (Oeffentliches Landes-Lagerhaus und Freilager für Getreide und Spiritus in Krakau) lub w skróceniu: „Publiczny skład krajowy w Krakowie“ (Oeffentliches Landes Lagerhaus in Krakau); dla Lwowa firma przedsiębiorstwa opiewa: „Krajowy skład publiczny dla zboża i spirytusu we Lwowie, połączony ze składem wolnym“ (Oeffentliches Landes-Lagerhaus und Freilager für Getreide und Spiritus in Lemberg), natomiast odmówił c. k. Sąd krajowy jako handlowy używania firmy w skróceniu: Publiczny skład krajowy we Lwowie (Oeffentliches Landes-Lagerhaus und Freilager in Lemberg).

7. Otwarcie składów publicznych.

7. Skład publiczny w Krakowie otworzony został dnia 15. lutego 1890, skład publiczny we Lwowie otwarty został dla ruchu dnia 14. maja 1890.

8. Blankiety na recepis
i warrant.

8. Z kolei przystąpić należało do ułożenia blankietów na poświadczenia składowe t. j. poświadczenia posiadania (recepis) i poświadczenia zastawu (warrant).

Jestto może największa korzyść dla producentów ze składów publicznych wynikająca, że poświadczenia na złożone w składzie publicznym towary służą do przenoszenia własności towaru przez *indos*, na odwrotnej stronie poświadczenia umieszczone, i do zastawu towaru, przez złożenie warrantu w instytucyi kredyt udzielającej.

Ażeby poświadczenie składowe (Lagerschein) temu podwójnemu przeznaczeniu odpowiedzieć mogło, postanawia §. 17. ustawy z 28. kwietnia 1889, iż winno być wydane w dwóch częściach, z których pierwszą stanowi poświadczenie posiadania (recepisse, ceduła) i służy do przeniesienia własności przez sprzedaż lub inną czynność prawną, drugie zaś „poświadczenie zastawu (Warrant) służy do zaciągania pożyczek na zastaw złożonych towarów.

Przez wystawienie poświadczenia składowego jest w możności deponent, właściciel zboża czy spirytusu, na towar złożony aż do pewnego procentu wartości za pośrednictwem instytucyi kredytowej wziąć zaliczkę na warrant czyli za złożeniem poświadczenia zastawu (warrant). Zaliczka ta zostaje uwidocznioną na odwrotnej stronie receptu, poczem instytucya kredytowa przesyła receptę wraz z warrantem do dyrekcji składu, która zaliczkę udzieloną na warrant do ksiąg zapisuje i stwierdza zanotowanie tej zaliczki wraz z terminem płatności tak na warrantcie jak na receptis; tak uzupełniony i podpisami dyrekcji składu zaopatrzony warrant wraz z receptisem zostaje odesłany wprost do instytucyi kredytowej, która biorącemu zaliczkę wydaje receptę a warrant zatrzymuje w kasie jako weksel. W każdej chwili potem może właściciel na targu sprzedać cały towar przez wręczenie receptu kupcowi, który wypłaca mu różnicę między otrzymaną pożyczką w banku na zastaw warrantu, uwidocznioną na receptisem a umówioną ceną kupna i równocześnie przez umieszczenie *indosu* ceduje czyli przenosi własność towaru, przyjmując na siebie wykupno zastawionego warrantu.

Tak więc receptę czyli poświadczenie składowe reprezentuje sam towar i służy do przenoszenia własności, warrant zaś czyli poświadczenie zastawu jest kartą zastawniczą.

Alegat 8.

Opisawszy w ten sposób powyżej znaczenie poszczególnych części poświadczenia składowego t. j. tak poświadczenia odbioru (receptu), jakoteż poświadczenia zastawu (warrantu) i przytoczywszy znaczenie poszczególnych ustępów warrantu, Wydział krajowy przedkłada w załączeniu wzór wydanych blankietów na poświadczenie składowe. Wzór blankietów na poświadczenie składowe dla składów publicznych w Krakowie i we Lwowie zaprojektowało Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie i przesłało je c. k. Ministerstwu handlu we Wiedniu, które pismem z dnia 23. grudnia 1889 do L. 53.381 oznajmiło, że ze stanowiska c. k. administracyi finansowej przeciw wprowadzeniu projektowanych formularzy poświadczeń składowych żadne nie zachodzą trudności. Zwróciło jednak uwagę na niektóre szczegóły w formularzach, proponując ich zmianę.

Wydział krajowy idąc za wskazówkami c. k. Ministerstwa handlu poczynił te zmiany we formularzach poświadczeń składowych, które za odpowiednie uznał, przyczem jednak nie uwzględnił uwagi c. k. Ministerstwa handlu dotyczącej się uzupełnienia blankietu przez umieszczenie §. 28. 2 ustawy o składach publicznych, a to z powodu, że dodatek ten niekonieczny rozszerzyłby jeszcze i bez tego już zbyt szczegółowy tekst blankietu.

Ustawa zresztą nie nakłada obowiązku przedkładania blankietów na poświadczenie składowe c. k. Rządowi do zatwierdzenia.

9. Eskont warrantów.

9. Chcąc zapewnić eskontowanie warrantów i udzielanie na towary zaliczek w instytucji kredytowej, polecił Wydział krajowy Dyrekcyi Banku krajowego we Lwowie rozporządzeniem z dnia 11. listopada 1889 do LW. 49092, iżby przedłożyła Wydziałowi krajowemu w sprawozdaniu warunki, pod którymi udzielać będzie zaliczek na warranty przez publiczne składy krajowe wystawione.

Na to otrzymał Wydział krajowy odpowiedź:

Że Rada nadzorcza Banku krajowego na posiedzeniu dnia 14. grudnia 1889 odbytem powzięła uchwałę w przedmiocie udzielania zaliczek na warranty, wystawione przez publiczne składy krajowe, polecającą Dyrekcyi Banku krajowego, iżby ułożyła osobne przepisy dla udzielania zaliczek do wysokości 500.000 zł. na warranty.

Przepisy te zawierać mają postanowienia co do wysokości zaliczek i sposobu obliczenia wartości warrantu, termin spłaty nie dłuższy jak 130 dni, stopę procentową równą eskontowi weksli, wreszcie dodano, że inne przepisy wydane być mają z możliwym zastosowaniem się do przepisów, jakie w tej mierze wyda Bank austro-węgierski.

Wydział krajowy uważał tę uchwałę Rady nadzorczej Banku krajowego za zupełnie słuszną i dlatego przyjął ją do wiadomości. Gdy jednak Bank austro-węgierski dotychczas do wydania przepisów co do eskonta warrantów nie przystąpił, a wskutek tego Bank krajowy nie mógł polecenia Rady nadzorczej wykonać, Wydział krajowy polecił Dyrekcyi Banku krajowego pismem z dnia 26. września 1890 do LW. 41.009, iżby ponownie poddała pod rozpatrzenie tę sprawę Radzie nadzorczej. Obecnie są właśnie w toku narady w tej sprawie i nie ulega wątpliwości, że się zakończą najzupełniejszymi ułatwieniami dla eskontu warrantów w Banku krajowym.

Po tych uwagach ogólnych odnoszących się do uregulowania publicznych stosunków prawnych obydwu składów krajowych w Krakowie i we Lwowie, przychodzimy z kolei do zbadania sprawy o szczegółowych zarządzeniach odnoszących się do każdego składu publicznego z osobna.

II. Krajowy skład publiczny w Krakowie.

1. Oddanie w zarząd Towarzystwu wzajemnego kredytu w Krakowie.

1. Oddanie publicznego składu krajowego w Krakowie, oddanie wszelkich gruntów, budynków i inwentarza w fizyczne posiadanie pełnomocnikowi Towarzystwa wzaj. kredytu w Krakowie odbyło się komisjonalnie na dniu 10. stycznia 1890. Przyczem spisano protokół z wyszczególnieniem inwentarza składu publicznego w Krakowie, ponieważ proto-

Alegat 9.

kół ten zawiera dokładny spis urządzeń składu publicznego w Krakowie, przeto Wydział krajowy pozwala sobie dołączyć go pod 9.

2. Uregulowanie stosunków własności składu publicznego w Krakowie.

Po zakupieniu magazynów zbożowych wraz z gruntami Banku gal. dla handlu i przemysłu kontraktem z dnia 12. października 1888 LW. 44374 pozostawił Wydział krajowy w drodze ustnej umowy używanie spichrzów Bankowi. W ciągu czasu od 1. października 1888 aż do 15. marca 1889 używał Bank w części ubikacyj magazynowych, zaś w dniu 16. marca 1889 opróżnił w zupełności magazyn największy i od-tąd używał jeszcze tylko w części i stopniowo w coraz mniejszych rozmiarach reszty ubikacyj po dzień 15. lutego 1890. Na podstawie tego stanu rzeczy po rokowaniach z Bankiem stanęła ostateczna umowa, na mocy której Wydział krajowy rozporządzeniem z dnia 29. maja 1890 LW. 22.758 zgodził się przyjąć od Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu tytułem czynszu za magazyn za czas od 1. października 1888 do 15. marca 1890 kwotę 2.464 zł. 65 ct. po potrąceniu kwoty podatku opłaconego na rachunek składu przez Bank galicyjski dla handlu i przemysłu w kwocie 766 zł. 29 ct., zatem gotówką 1698 zł. 30 ct.

3. Środki kontroli ze strony c. k. skarbu.

C. k. Dyrekcya skarbu odezwą z dnia 19. września 1889 LW. 71269 zawiadomiła Wydział krajowy z odwołaniem się na reskrypt c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 17. września 1889 LW. 4317, iż odbędzie się komisyjne dochodzenie w publicznym składzie w Krakowie dla oznaczenia środków kontrolnych, jakie ze strony zarządu skarbu państwa zaprowadzone być muszą nad obrotem wolnego składu publicznego w Krakowie.

Wydział krajowy zaprosił swych zastępców do wzięcia udziału w tem dochodzeniu, a przedłożoną przez nich umowę, dotyczącą użytkowania magazynu spirytusowego i budynku piętrowego na dom administracyjny Wydział krajowy przyjął do swej wiadomości.

4. Przebieg rokowań z zarządami dróg żelaznych.

W zeszłorocznem sprawozdaniu swem o założeniu publicznego składu w Krakowie Wydział krajowy miał zaszczyt podać do wiadomości Wysokiego Sejmu przebieg rokowań z Dyrekcją kolei północnej Ferdynanda co do przedłużenia kontraktu zawartego pomiędzy dawnym właścicielem magazynów zbożowych w Krakowie, Bankiem galicyjskim dla handlu i przemysłu a Dyrekcją kolei północnej w przedmiocie połączenia magazynów szynami z siecią drogi żelaznej Ferdynanda.

Nadmieniono tam, że kontrakt ten zawarty 27. czerwca 1876 wskutek zmiany własności magazynów wygasł w myśl §. 18 i przeto Wydział krajowy jako nowonabywca starać się musiał o odnowienie kontraktu.

Podniesiono również trudności, jakie przy odnowieniu pomienionego kontraktu zarząd kolei północnej czynił i dodano również, że gdy Dyrekcya kolei północnej nie chciała od swych warunków dla Wydziału krajowego niemożliwych do przyjęcia, odstąpić, widział się Wydział krajowy zmuszonym odnieść się w dniu 6. września 1889 LW. 35558 do c. k. Ministerstwa handlu, w którym to podaniu Wydział krajowy, opierając się na §. 42 ustawy z 28. kwietnia 1889 Dz. ust. p. Nr. 64 upraszał c. k. Ministerstwo handlu, aby drogą urzędową przeprowadziło uregulowanie wzajemnych stosunków pomiędzy Dyrekcją kolei północnej a publicznym składem krajowym w Krakowie.

Ministerstwo handlu reskrytem z dnia 22. listopada 1889 do LW. 38558 oznajmiło Wydziałowi krajowemu, że w uwzględnieniu słusznych jego życzeń wydaje równocześnie rozporządzenie do Dyrekcyi kolei północnej, w którym kwestyą odpowiedzialności zarządu składów publicznych za wypadki ewentualnie z niebezpieczeństwa pożaru dla budynków kolejowych i parku kolejowego rzekomo istniejące w sposób ugruntowanemu życzeniu Wydziału krajowego najzupełniej odpowiadający rozstrzyga.

W skutek tego rozstrzygnięcia c. k. Ministerstwa handlu Wydział krajowy wypracował dodatkowe punkty do ugody z koleją północną z dnia 27. czerwca 1876 przez Bank gal. dla handlu i przemysłu zawartej i przesłał je pismem z dnia 16. grudnia 1889 LW. 46.229 Dyrekcyi kolei północnej z prośbą o zeznanie i notaryalne uwierzytelnienie podpisów na dokumencie.

W odpowiedzi na to żądanie Dyrekcyja kolei północnej pismem z dnia 19. stycznia 1890 do L. 48.819 nadesłała podpisaną umowę, a raczej do datków do umowy.

5. Ulgi reekspedycyi.

5. Równocześnie podjął Wydział krajowy starania, ażeby publicznemu składowi w Krakowie zapewnić prawo reekspedycyi. Chodziło bowiem o zapewnienie składowi publicznemu ułatwienia i zniżenia taryfy towarowej ze strony zarządu kolejowego o tyle, iż zboże lub inny towar zatrzymujący się w składzie publicznym może odbyć dalszą podróż w obranym kierunku pomimo zatrzymania się na składzie za taką samą opłatą, jakąby opłacało gdyby od stacyi nadania przez producenta odbywało nieprzerwanie drogą aż do punktu przeznaczenia.

Bez tej ulgi bowiem musiałoby zboże wskutek przerwane go transportu do składu i ze składu opłacać znacznie wyższe taryfy transportowe, aniżeli opłaca na zasadzie nieprzerwalności transportu.

Pismem z dnia 7. września 1889 L. 38.741 udał się Wydział krajowy do c. k. generalnej Dyrekcyi dróg żelaznych państwowych z prośbą o udzielenie prawa reekspedycyi w przewozie produktów do publicznego składu w Krakowie i z tegoż składu drogami żelaznymi państwowymi.

Dyrekcyja generalna tych dróg w piśmie z dnia 21. września 1889 L. 16.164/V oznajmiła Wydziałowi krajowemu, iż podanie to odstąpiła Dyrekcyi kolei północnej, przy której leży skład publiczny w Krakowie, gdyż dopiero po otrzymaniu przyznania reekspedycyi przez Dyrekcyę kolei północnej będzie mogła Dyrekcyja dróg żelaznych państwowych austriackich udzielić ze swej strony uwzględnienie.

Wskutek tego Wydział krajowy poczynił kroki u Dyrekcyi kolei północnej ces. Ferdynanda o uzyskanie ułatwień reekspedycyjnych, które to ułatwienia istotnie uzyskane zostały, jednakże tylko dla transportów zboża do Krakowa przybywających z terminem 12miesięcznym. Natomiast odmówiono pismem z dnia 15. marca 1890 prawa reekspedycyi dla transportu spirytusu, gdyż taryfa kolei północnej dla tego artykułu nie zawiera żadnych ulg, ani zagraniczne związki kolejowe za wprowadzeniem ulg taryfowych dla spirytusu nie przemawiają.

Wskutek tej częściowej odmowy prawa reekspedycyi mianowicie dla spirytusu postanowił Wydział krajowy ponowić swe starania u kolei

Ferdynanda i u kolei państwowych, a gdy przy wprowadzaniu w życie składu publicznego we Lwowie kwestya ulg reekspedycyjnych na kolejach państwowych, tudzież na kolei Karola Ludwika i Ferdynada znów wymagała rokowań, Wydział krajowy przeprowadzając je uzyskał zwolnienie dla składu lwowskiego, o czym jednak sprawę zdajemy w rozdziale o składzie publicznym we Lwowie a na ich podstawie transporty spirytusu ze składów krakowskich prawdopodobnie korzystać będą.

Uzupełnienie wewnętrznego urządzenia.

6. Odwołując się do zeszłorocznego sprawozdania w przedmiocie składu publicznego w Krakowie, w którym urządzenie wewnętrzne składu krakowskiego zostało opisanem, Wydział krajowy nadmienienia niniejszem o kilku dodatkowych robotach uzupełniających urządzenie wewnętrzne:

a) Zaprowadzono urządzenie transmisyi z pasami i łożami Sellers'a i budowę wyciągalni mechanicznych do windowania zboża w worach na wyższe kondygnacje składu a roboty te oddano firmie L. Zieleniewskiego, która z powyższego zadania wywiązała się ku zupełnemu zadowoleniu.

b) Zarządzono uzupełnienie urządzenia wewnętrznego przez wprowadzenie motoru gazowego a to na podstawie wniosku i planu p. St. Chrzęszczewskiego i roboty około umontowania motoru gazowego o sile 12 koni oddano gazowni miejskiej w Krakowie według umowy zatwierdzonej do L.W. 41.619/89.

c) Zamówiono na podstawie oferty z dnia 26. listopada 1889 2.000 worków nieszytych i 1.000 worów szytych u Towarzystwa tkaczy w Glińianach według następujących cen:

1 wór nieszyty na 100 kg pszenicy, długości 1 m. 25. cm. według ceny jednostkowej 49 ct. za 1 metr worowiny Nr. 1. i 2. a 51 ct. za 1 metr worowiny Nr. 3.; wynosi przeto 51 ct. + 13 = 64 ct., uszycie dna w worku 3 ct. razem z najlepszej worowiny wór 67 ct.

2) wór szyty długości takiej samej jak pod 1) licząc 1 m. worowiny po cenie wyżej podanej = 64 ct., uszycie worka 5 ct., razem 69 ct.

Zamianowanie personalu administracyjnego.

7. W myśl umowy zawartej dnia 22. września 1889 między Wydziałem krajowym a Towarzystwem wzajemnego kredytu, któremu zarząd i całe fachowe prowadzenie kraj. składu publicznego w Krakowie w charakterze pełnomocnika Wydziału krajowego i pod zwierzchnictwem Wydziału krajowego poruczonem zostało, Wydział krajowy zatwierdził na podstawie §. 2 lit. g. wspomnianej umowy przedłożony sobie etat płac personalu administracyjnego przy składzie publicznym w Krakowie.

W myśl uchwały Wydziału krajowego z dnia 14. czerwca 1889 L. W. kr. 24.592 personal administracyjny składu publicznego w Krakowie składać się ma z następujących sił:

1. Dyrektor	z płacą 2.000 zł. rocznie	
2. Magazynier	" 1.200 " "	i mieszkaniem w naturze.
3. Buchhalter	" 1.200 " "	
4. Kontrolor i kasyer	" 1.200 " "	
5. Rzeczoznawca	" 1.200 " "	
6. Maszynista	" 600 " "	i mieszkaniem w naturze.
7. Kancelista	" 600 " "	
8. Woźny i 2 stróżów	z łączną płacą 1.000 zł.	

Razem tedy wydatki na personal administracyjny wynosić mają 9.000 zł.

Równocześnie polecił Wydział krajowy, iżby na razie obsadzono tylko posady: Dyrektora, maszynisty, woźnego i 2 stróżów, inne zaś dopiero później po otwarciu składów.

Nadto Wydział krajowy dodał, że preliminowana posada kancelisty ma być obsadzoną tylko ewentualnie, a to mianowicie dopiero wtedy, jeżeliby się po otwarciu składów okazało, że buchhalter i kasyer nie będą w stanie podolać czynnościom kancelaryjnym.

Alegat 10.

Imienny wykaz funkcyjonyuszów składu publicznego w Krakowie dołącza się pod 10).

Niebawem jednak okazało się, że etat ten nie odpowiadał potrzebom składu i dlatego na wniosek Towarzystwa wzaj. kredytu ustanowił Wydział krajowy uchwałą z dnia 4. października 1889 L. W. kr. 43.002 kontrolora magazynów jako zastępcę kierownika składów zbożowych i współfirmanta z płacą roczną 1.500 zł. Tą samą uchwałą przyznał Wydział krajowy mianowanemu przez Dyrekcyę Towarzystwa wzajemnego kredytu buchhalterowi p. Długolekiemu dodatek osobisty w kwocie 300 zł.

Ażeby poczynić przygotowania do otwarcia składu publicznego w Krakowie Wydział krajowy uchwałą z dnia 2. listopada 1889 L. W. kr. 47.784 wezwał Dyrekcyę Towarzystwa wzajemnego kredytu do natychmiastowego obsadzenia czterech posad w administracji, a mianowicie dyrektora, kontrolora magazynów, będącego zarazem zastępcą dyrektora, buchaltera i kasyera, jak niemniej woźnego i 2 stróżów od dnia 1. grudnia 1889; uchwałą zaś z 24. listopada 1889 L. W. 51.963 wezwano Dyrekcyę do obsadzenia reszty posad etatowych.

O wykonaniu tych poleceń zawiadomiło Wydział krajowy Towarzystwo wzajemnego kredytu pismem z dnia 3. marca 1890.

Co do wydatków kancelaryjnych to zatwierdził je Wydział krajowy w następnem brzmieniu rocznie:

- 1) do rozporządzalności Towarzystwa wzajem. kredytu 2.000 zł.
- 2) potrzeby kancelaryjne 400 zł.
- 3) podatki i asekuracja budynków 1.000 zł.
- 4) utrzymanie maszyn i nieprzewidziane wydatki 1.000 zł.

8. Rachunek bieżący Wydziału krajowego w Towarzystwie wzajem. kredytu.

W Towarzystwie wzajemnego kredytu utworzony został dla Wydziału krajowego jako zastępcy funduszu krajowego rachunek bieżący, z którego w myśl statutu Towarzystwa tylko członkowie korzystać mogą. Ażeby temu formalnemu warunkowi odpowiedzieć postanowił Wydział krajowy złożyć jako udział w Towarzystwie wzajemnego kredytu kwotę 500 zł., którą to kwotę Towarzystwu wypłacił dnia 4. października 1889 do L. W. kr. 43.002.

9. Ubezpieczenie robotników składu.

9. Na zasadzie ustawy z dnia 28. grudnia 1887 Dz. u. p. N. 1 ex 1888 należało zgłosić robotników zatrudnionych w składach do zakładu ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków.

Wydział krajowy zarządził przeto odpowiednie kroki celem zgłoszenia zajętych robotników, poczem wymierzono zarządowi składów skalę 2 zł. 75 ct. od 100 zł. wynagrodzenia wypłaconego robotnikom.

W myśl §. 22. ust. z 28. grudnia 1887 i w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z 4. maja 1890 L. 75 Dz. u. p. zarząd składu publicznego obowiązany jest ogłosić, czy i jaką część opłaty, należnej zakładowi ubezpieczenia strącać będzie z zarobku robotników w składzie pracujących.

Na odnośne zapytanie zarządu składu w Krakowie Wydział krajowy uchwałą z dnia 6. sierpnia 1890 L. W. kr. 33.231 odpowiedział, że należyta ta poniesiona być ma z funduszu składu w Krakowie bez potrącenia jej z zarobku robotników.

Alegat 11.

10. Do niniejszego sprawozdania dołącza się wyciąg z ksiąg rachunkowych przedstawiający ogólny wykaz kosztów budowy i urządzenia składów w Krakowie po koniec czerwca 1890.

III. Krajowy skład publiczny we Lwowie.

Rokowania z gminą
m. Lwowa.

1. Wydział krajowy miał zaszczyt w załączonym swem sprawozdaniu z dnia 19. października 1889 LW. 42.971. przedłożyć Wys. Sejmowi przebieg początkowych rokowań z gminą miasta Lwowa o objęcie w zarząd składu publicznego we Lwowie.

Sprawozdanie to uzupełnia Wydział krajowy następującymi szczegółami:

Na wezwanie Wydziału krajowego z dnia 14. czerwca 1889 w przedmiocie odstąpienia gminie m. Lwowa składu publicznego na własność odpowiedział prezydent miasta pismem z dnia 3. października 1889 r. w którym obok wyrażenia szczerych chęci gminy do objęcia składu publicznego podniósł zarazem szereg zastrzeżeń przeciw niektórym warunkom, znajdującym się w projektowanym kontrakcie nabycia.

Na to wydelegował Wydział krajowy ze swego ramienia członka Wydziału krajowego Dra Józefa Wereszczyńskiego, który na konferencji z panem delegatem magistratu oświadczył gotowość Wydziału krajowego do ustępstw w przedłożonych warunkach umowy.

Mimo to Magistrat m. Lwowa oznajmił relacją z dnia 3. grudnia 1889, że uznał warunki, pod którymi Wydział krajowy zaproponował był oddanie zakładu na własność gminy za zbyt uciążliwe, zarazem zaś zaproponował ze swej strony poruczenie dalszych rokowań komisji, złożonej z delegatów Wydziału krajowego i gminy m. Lwowa i ze swej strony wyznaczył delegatów do tej narady. Wydział krajowy zgodził się na tę propozycję, wyznaczył delegatami członka Wydziału krajowego Dra Józefa Wereszczyńskiego i referenta concept. p. Bronisława Drwęskiego, których narady nie przyniosły dotychczas żadnego pozytywnego rezultatu. Wobec tego, że dalsze rokowania z gminą m. Lwowa przypadły na czas otwarcia składu publicznego we Lwowie (do czego Wydział krajowy miał obowiązek jak najszybciej dążyć) wobec tego następnie, że skład otwarty został jako zakład krajowy, gdyż nie było podówczas żadnej

nadziei, aby wobec trudności, jakie rokowania z gminą m. Lwowa nastroczyły, składy jako zakład gminny mogły wejść szybko w życie, wobec tego, że rozpoczęte i prowadzone przez Wydział krajowy pertraktacje z władzami administracyjnymi, skarbowymi i kolejowymi, nietylko nastroczały liczne trudności, o których Wysoki Sejm z niniejszego sprawozdania wiadomość powziąć zechce, ale nie pozwalały przypuszczać przerwania ich toku i rozpoczęcia na nowo w imieniu gminy m. Lwowa;

w obec tych przelicznych trudności Wydział krajowy nie uważał za stosowne w trakcie rozpoczętych i niedokończonych rokowań z władzami bezpośrednio przed lub po otworzeniu dopiero składu we Lwowie przystępować do oddania go w zarząd gminy m. Lwowa, zwłaszcza, że dopiero doświadczenia, nabyte przy dłuższym prowadzeniu składów publ. we Lwowie we własnym zarządzie dostarczą Wydziałowi krajowemu jak i gminie m. Lwowa pewniejszych podstaw do zawarcia układu. W razie otrzymania od Wys. Sejmu wskazówki w tym kierunku Wydział kraj. przystąpi na nowo do ponownych z gminą m. Lwowa rokowań.

2) Środki kontroli ze strony c. k. skarbu.

2. C. k. Dyrekcyja skarbu we Lwowie odezwą z dnia 11. listopada 1889 l. 87.817 zawiadomiła Wydział krajowy z odwołaniem się na restrykt c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 20. października 1889 l. 36.696, że w dniu 16. listopada 1889 odbędzie się komisyjne dochodzenie w publicznym składzie we Lwowie, dla oznaczenia środków kontrolnych, jakie ze strony zarządu skarbu państwa zaprowadzone być muszą nad obrotem składu.

Wydział krajowy zaprosił jako swych zastępców pp. dyrektora Porceriego i radcę Magistratu p. Łyszkowskiego do wzięcia udziału w tem dochodzeniu a protokół spisany tamże 17. listopada 1880 przyjął Wydział krajowy do wiadomości.

3. Rokowania z zarządami dróg żelaznych w sprawie połączenia torów.

Wydział krajowy przyjął wypracowany przez Dyrekcyę kolei Karola Ludwika projekt połączenia składu z torami kolejowymi w celu uzyskania bezpośredniego transportu wagonami kolejowymi pomiędzy składem publicznym a sąsiednimi dworcami kolejowymi.

Ażebym budowę przed zimą przyspieszyć potrzeba było natychmiast przystąpić do wykonania nasypów ziemnych i zbudowania 3 przepustów murowanych. W tym celu plany wygotowane zostały w porozumieniu z dyrekcyami kolei państwowych i kolei Karola Ludwika.

Gdy generalna Dyrekcyja kolei Karola Ludwika zatwierdziła projekt połączenia składu publicznego za pomocą położyc się mającego toru z obrotnicą kolei Karola Ludwika, budowa toru rozpoczęta została przed udzieleniem koncesyi przez c. k. Ministerstwo handlu z obowiązkiem jednak zastosowania się do ewentualnych warunków koncesyi. Magistrat m. Lwowa wystąpił jednak przeciw zamierzonemu połączeniu za pomocą obrotnicy (Drehscheibe) i przedłożył wniosek połączenia z torami kolejowymi składu nie za pomocą obrotnicy, lecz przez nawiązanie szyn od składu publicznego do dworca kolei Karola Ludwika systemem łukowym z wymianami.

▲legat 12.

Wydział krajowy zasięgnąwszy opinii inżyniera p. Chrzęszczewskiego, którą tutaj pod 12 dołącza, pozostał przy swem pierwotnem zdaniu i w tym duchu udzielił Magistratowi odpowiedzi.

Na tej podstawie połączenie składu z szynami obydwu dróg żelaznych zostało wykonane przez połączenie z obrotnicą a kwota umówiona została kolejom wypłacona i połączenie szyn przez skład krajowy w posiadanie objęte zostało.

Kontrakty z kolejami państwową i Karola Ludwika zawierać musiały tedy umowę co do połączenia składów z szynami odnośnej kolei i umowę regulującą w przyszłości wzajemne z kolejami stosunki.

W celu ujęcia w prawne formy obopólnych zobowiązań już wykonanych, tudzież w celu uregulowania wzajemnych stosunków prawnych między składem publicznym we Lwowie a zarządami kolei Karola Ludwika i kolei Lwowsko-Czerniowiecko-Jaskiej, polecił Wydział krajowy swemu zastępcy prawnemu, iżby odnośny projekt umowy przedłożył.

Kontrakt z c. k. Dyrekcją kolei państwowych we Lwowie został istotnie sporządzony i dnia 24. maja b. r. przez generalną Dyrekcyę podpisany, podpisany kontrakt zaś z c. k. Dyrekcją kolei Karola Ludwika został nam dnia 31. lipca 1890 do L. 34137 zwrócony z powodu, iż generalna Dyrekcyja kolei Karola Ludwika we Wiedniu w projekcie tym poczyniła niektóre, częścią stylistyczne, częścią rzeczowe zmiany, co do których Wydział krajowy jeszcze się nie oświadczył.

Wydział krajowy jednak nie wątpi, że różnice te dadzą się z zupełnem obopólnem zadowoleniem wyrównać, zwłaszcza, co podnieść uważa sobie Wydział krajowy za obowiązek, że Dyrekcyja kolei Karola Ludwika w dotychczasowych pracach przygotowawczych zawsze przychodziła Wydziałowi krajowemu z pomocą i z całą gotowością i uwzględnieniem stosunków danych z wszelkimi koncesjami i ułatwieniami, jakich Wydział krajowy mógł żądać.

Na podstawie tych kontraktów obowiązała się kolej Karola Ludwika zbudować tor kolejowy od swych do składu publicznego tudzież urządzić obrotnicę na gruncie składu publicznego wszystko na koszt i odpowiedzialność funduszu krajowego.

Również zobowiązała się c. k. kolej państwowa zarządzająca koleją Lwowsko-Czerniowiecko-Jaską, zbudować tor kolejowy obrotniocy do granicy swego terytorium, który połączy tory składu publicznego z torami rzeczonoj drogi żelaznej.

Pozwolenia na prowizoryczne używanie połączenia kolejowego między dworcem kolei Karola Ludwika a składem publicznym udzieliło Wydziałowi krajowemu c. k. Ministerstwo handlu reskrytem z d. 10. kwietnia 1890 Nr. 4542, połączenie zaś składu z dworcem kolei Lwowsko-Czerniowiecko-Jaskiej nastąpiło dnia 13. maja 1890.

4. Ulgi reekspedycyjne.

W sprawie uzyskania prawa reekspedycyi na kolei Karola Ludwika i na kolejach państwowych poczynił Wydział krajowy odpowiednie kroki, w skutku których na wniosek Dyrekcyi ruchu kolei Karola Ludwika we Lwowie przychyliła się generalna Dyrekcyja tejże kolei we Wiedniu pismem z dnia 1. marca 1890 L. 7340/89 do przyznania krajowemu składowi publicznemu we Lwowie prawa reekspedycyi dla zboża wszelkiego rodzaju, płodów strączkowych, mąki, mlewa, nasion olejnych, makuchów i słodu do magazynów składu wpłynąć mających, a to w związku ze stacyami całej linii głównej i obu kolei lokalnych: Dembica—Rozwadów i Jarosław — Sokal z terminem dwunastomiesięcznym. Zarząd kolei

Karola Ludwika zastrzegł sobie wszelako prawo każdoczesnej kontroli zapasów zboża składu i wglądania w księgi składowe. Co do kwestyi przyznania korzyści reekspedycyjnych dla spirytusu, to kolej Karola Ludwika zastrzegła sobie na później dalszą decyzję, gdyż podobna reekspedycya dotychczas jeszcze nie istniała.

W celu uzyskania dalszych korzyści reekspedycyjnych tak dla zboża, jako też spirytusu, polecił Wydział krajowy dyrektorowi lwowskiego składu p. Porceremu uchwałą z dnia 21. sierpnia 1890 LW. 36.532, iżby korzystając z międzynarodowego targu zbożowego we Wiedniu starał się zjednać dla składu publicznego we Lwowie klientelę i poczynił starania w gen. dyrekcjach kolei w celu uzyskania praw reekspedycyi dla zboża i spirytusu w taryfach związkowych. Z polecenia tego wywiązał się p. Porceri ku zupełnemu zadowoleniu Wydziału krajowego i uzyskał z dniem 1. września b. r. w kolejowych taryfach prawo reekspedycyi, a to:

dla wspólnego ruchu między Galicyą, Austryą i Czechami (gal. öst. böhmischer Gemeinschaftsverkehr);

dla ruchu zbożowego między Galicyą a południowymi Niemcami (galiz. süddeutscher Eisenbahn-Verband);

dla ruchu między Galicyą, a przeładowaniem na Elbę (Galizien-Elbeumschlag-Verkehr);

zaś od 15. października 1890:

dla ruchu zbożowego między Galicyą a północnymi Niemcami (gal. norddeutscher Getreide-Verkehr).

Okres reekspedycyi trwa od daty nadejścia towaru do 12 miesięcy. Różnicę frachtów bezpośrednich wypłaca krajowy skład publiczny przy dalszej reekspedycyi towaru. Reekspedycya ważna jest tylko dla pełnych wozów, w wadze 10.000 klgr.

Ogłoszenie tych reekspedycyj nastąpiło w dzienniku rozporządzeń Ministerstwa handlu für „Eisenbahn u. Schiffahrt“; również zdołano wyjednać prawo reekspedycyi dla spirytusu od gen. Dyrekcji kolei państwowych i gen. Dyrekcji kolei północnej.

Nadto udzieliła kolej Karola Ludwika prawo reekspedycyi dla spirytusu w ruchu lokalnym ważne od dnia 1. sierpnia br., jednak jedynie dla transportów w cysternach. Na tej podstawie i na warunkach przez kolej Karola Ludwika przyznanych, przyznane są reekspedycye przez c. k. koleje państwowe i kolej północną.

Skoro potrzebne w tym względzie formalności zostaną załatwione, nastąpi ogłoszenie uzyskanych na kolejach państwowych i kolei północnej reekspedycyi w dzienniku rozporządzeń Ministerstwa handlu (für Eisenbahn und Schiffahrt).

6. Dojazd do magazynów.

6. W celu urządzenia dojazdu do magazynów składu zbożowego polecił Wydział krajowy swemu inżynierowi p. Teofilowi Baranowskiemu, ażeby wspólnie z dyrektorem lwowskiego składu p. Porcerim sporządził plan dojazdu. Plan ten po przedsięwzięciu stosownych zmian zatwierdzony został uchwałą Wydziału krajowego z dnia 23. kwietnia 1890 LW. 15.500. Droga wykonaną została według kosztorysu na przestrzeni 1.100·80 metr. kwadr. kosztem 670 zł. 14 ct. Szkic dojazdu załącza się pod 13.

Alegat 13.

7. Uzupelnienie wewnetrznego urzadzania skladu.

7. Wewnetrzne urzadzenie skladu publicznego we Lwowie uzupelnione zostalo przez urzadzenie motoru gazowego, przez umontowanie urzadzania mechanicznego z fabryki Luthra w Brunszwiku, przez naprawe budynku samego, na sklad zbozowy przeistoczonego, oraz wewnetrzne jego przeistoczenie.

Biura urzadzone zostaly ile moznosci skromnie, a mianowicie biuro Dyrekcyi kosztem 294 zl., biuro buchalteryi kosztem 564 zl. (w czym 380 zl. na kase ogniotrwalą), biuro kasy i likwidatury kosztem 336 zl. 50 ct. i biuro magazynierow kosztem 117 zl., biuro straży skarbowej kosztem 88 zl. 50 ct. i poczekalnie przy magazynie zbozowym kosztem 44 zl., a urzadzenie magazynow zbozowego i spirytusowego (stoly, krzeslo i zegar) kosztem 52 zl., razem tedy ogolne urzadzenie okolo 1.500 zl. kosztowalo.

W urzadzeniu biur administracyjnych i w ogole w umieszczeniu ich Wydzial krajowy kierowal sie przede wszystkim względami oszczednosci. Nie moze jednak Wydzial krajowy przemilczec, ze wobec tego, iz ubikacye w polnocnej czesci budynku na sklad zbozowy przeznaczonych sa wilgotne, i nieodpowiedne do umieszczenia tam pracownikow skladu, przeniesienie biur do innego lokalu badz to w tym celu wynajętego na przeciwleglej skladom ulicy Gródeckiej, badz tez pomieszczenie ich w domu administracyjnym, któryby w tym celu wybudowac nalezalo, okaże się juz w niedalekiej przyszlosci nieuniknionem.

Dla magazynu spirytusowego zakupiono wage decymalna za 275 zl. do wazenia beczek ze spirytusem, alkoholometry etc. za 28 zl. 50 ct. i dla magazynu zbozowego 2 wagi decymalne u firmy Fackbranka w Peszcie za 280 zl., 1 mlynek do koniczyny i nasion za 300 zl., 12 wozkow zelaznych do wozenia worow za 150 zl. i 1 wage do zboza za 65 zl., ogolem za 823 zl. 50 ct., 3 wazy gutaperchowych, 3 beczek (pompa systemu Knausa (Knaus Werkspumpe) za 250 zl., wreszcie zegar kontrolujacy stroza nocnego za 180 zl. i narzedzia dla maszynisty za 100 zl. i narzedzi na wypadek pozaru za 100 zl.

Calosc urzadzen mechanicznych w magazynie zbozowym skladu krajowego we Lwowie odebrana zostala imieniem Wydzialu krajowego w obecnosci komisji zlozonej z profesora mechaniki w c. k. szkole politechnicznej we Lwowie, Bogdana Maryniaka, p. Otto Landecke starszego inzyniera kolei Karola Ludwika, tudziez inzynierow Wydzialu krajowego pp. St. Chrzaszczewskiego, Gustawa Reutta i Teofila Baranowskiego.

Komisya ta po przedsiwzięciu oględzin kazdego przedmiotu z osobna, oraz odbyciu prob za pomoca zboza w ilosci 5 400 klgr. znalazla nastepujacy stan rzeczy :

1) Zaklad gazowy we Lwowie dostarczyl na podstawie ugody zawartej z kierownikiem budowy i urzadzen z dnia 18/8 1889 zatwierdzonej przez Wysoki Wydzial krajowy z dnia 20/8 1889 L. 35.990 — motor gazowy z fabryki Langen i Wolf systemu Otto o sile 12 koni wraz z antyfluktuatorem, gazometrem, rezerwoarem wodnym, pompa, i wszelkimi rurociagami. Motor ten funkcjonuje bez zarzutu, a wszelkie rurociagi i przyrzady dodatkowe wykonane zostaly wzorowo.

2) fabryka G. Luther w Brunshwigu dostarczyła oraz ustawiła następujące przedmioty — na mocy kontraktu z dnia 25. sierpnia 1889, zatwierdzonego przez Wydział krajowy do L. 37.841/89:

a) elewator zbożowy, składający się z podstawy połączonej z wagą automatyczną do przyjęcia zboża, rur wypowych i wysypowych, gurt wraz z kubkami żelaznymi, płaszcza drewnianego, łożysk, smarownic — wreszcie głową na najwyższej kondygnacji magazynu, z przyrządami do transportu zboża, bądź na taśmy, bądź też do maszyn przeznaczonych do czyszczenia zboża.

b) 4 taśmy transportowe z kompletem urządzeniem do transportu zboża luźnego z równoczesnym przewietrzaniem, oraz koleją żelazną w górnej kondygnacji strychowej wraz z dwoma wózkami do wysypu zboża.

c) 2 wagi automatyczne systemu Reuterta i Reiserta.

d) 2 maszyny aspiracyjne do czyszczenia zboża z podwójnym separatorem, exhaustorem.

e) wszelkie do powyższych przyrządów potrzebne transmisye.

Działalność wszystkich ad a) b) c) i d) poszczególnionych przedmiotów obliczona na 10.000 kilogramów zboża twardego na godzinę.

Komisya po poprzednim zbadaniu przedmiotów powyższych przedsięwzięła próbę odważenia zboża, wywindowania za pomocą elewatora na trzecią kondygnację strychową, wreszcie przewietrzenia i złożenia luźnego zboża wzdłuż magazynu na skrzydło prawe. Do wysypania zboża za pomocą 2 ludzi, — oraz całej określonej czynności z użyciem 20 worków po 100 kg. użyto czasu ogółem 10 minut. Następnie użyto 1.000 kg. zboża do wykonania próby odczyszczenia za pomocą 2 maszyn aspiracyjnych. Czynność odważenia na wadze elewatora, podniesienia zważonego zboża na trzecią kondygnację, przepuszczenia przez maszyny aspiracyjne wreszcie odważenia już odczyszczonego zboża, oraz załadowania napowrót do worków przy pomocy 2 ludzi trwało minut 6 (sześć). Nakoniec wykonano próbę przewietrzenia zboża z równoczesnym transportowaniem elewatore i taśmami za pomocą rur przenośnych do kondygnacji parterowych, dla wykazania, iż zboże dowolnie składane być może w każde miejsce magazynu, czy na parterze, lub piętrze, na prawo i lewo, lub też w środku magazynu bez pomocy rąk ludzkich. W tym celu użyto 20 worków po 100 kg. — a czynność podniesienia zboża z parteru na najwyższą kondygnację, transport i przewietrzanie za pomocą taśm poziomych górnych, wreszcie spuszczenie zboża na parter, trwało ogółem minut 6.

Wobec powyższych prób oraz skonstatowanej przez komisję dobrej jakości materyałów, odlewów i konstrukcyi maszyn pojedynczych, wreszcie ilości przedmiotów przez fabrykę G. Luthra dostarczonych i ustawionych, okazuje się, że fabryka z obowiązków kontraktu się wywiązała.

3) Na podstawie zamówienia w krótkiej drodze przez kierownika budowy u firmy Kremenetzkiego i spółki w Wiedniu, dostawiła fabryka rzeczona maszynę dynamo elektryczną o sile 600 wolt-ampire wraz z przewodami izolowanymi, regulatorem oraz 10 lamp żarowych każda o sile

10 świec normalnych i takowe na miejscu ustawiła. Próby światła wykonane w dniu 12. grudnia b. r. wykazały według podania inżyniera kierującego urządzeniem, że takowe niejednostajne i intensywność nie odpowiada w przerwach warunkom umowy. Z tego powodu kierujący urządzeniem zatrzymał montera fabryki do uregulowania przyrządów, i ostatecznego rachunku z fabryką nie przeprowadzał.

Komisya skonstatowała, że maszyna dynamo-elektryczna istnieje, przewody drutowe z izolatorami urządzone, lampy z podwójnem oszkleniem w ilości 10 sztuk ustawione.

Również wykonano próbę oświetlenia w czasie oględzin lokalnych, które wykazało, że światło równocześnie we wszystkich lampach rozżarzone, że każdą lampę z osobna, lub też wszystkie naraz zgasić można, pozostaje do uregulowania intensywność takowego oraz rachunku z fabryką, załatwienie czego zastrzegł sobie kierownik budowy w czasie późniejszym.

4) Rury wspanowe z blachy żelaznej wraz z montowaniem w ilości 48 sztuk 1.62 met. długości, ogółem 77.76 m., średnicy 12 cm. z zasuwami, następnie 10 sztuk rur po 1.46 m. długości, 2 rury przenośne z lejkami, 2 kapy do tych rur, wreszcie 2 rury przenośne do wózków kolejowych wykonała fabryka Zygmunta Piotrowicza i Jana Schumana po cenie ugodzonej w krótkiej drodze po 3 zł. 62 ct. za 1 m. bieżący.

Wyż poszczególnione rury sporządzono i ustawiono w magazynie zbożowym trwale i porządnie.

5) Wyciągnię mechaniczną o działanośc 500 kg. z przyrządem frykcyjnym — wraz z montowaniem wykonała fabryka L. Zieleniewskiego w Krakowie — za cenę w krótkiej drodze umówioną 850 zł. wraz z wszelkimi przyrządami, łańcuchem patentowym, pasami i smarownicami oraz przeciwiężarem. Komisya odbyła próbę wyciągni, która to próba wykazała, że wyciągni wykonana należyście, trwale i porządnie. Chyżość z obciążeniem lub bez obciążenia jest jednostajna i wynosi 0.23 m. na sekundę. Przyrząd do zatrzymania windy oraz chwytacze działają pewnie i bezpiecznie.

W koncu komisya skonstatowała, że prawie 12 000 kilogr. zboża we wszystkich przyrządach w godzinę obrócić można — a zatem firma Luthra z obowiązków kontraktowych w zupełności się wywiązała. Wreszcie co do światła elektrycznego uważała komisya, że przy próbie takowe dostatecznie funkcyonowało — wbrew zapatrywaniem kierownika budowy.

Magazyny ubezpieczone zostały w Krakowskiem Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń a mianowicie magazyn spirytusowy na sumę 36.415 zł., magazyn zbożowy zaś na sumę 31.846 zł.

8. Oddanie składu publicznego we Lwowie Dyrektorowi p. Porceremu.

8. Oddanie składu we Lwowie Dyrektorowi jego p. X. Porceremu, odbyło się komisyonalnie na dniu 15. kwietnia 1890.

9. Ubezpieczenie zapasów składu.

W celu ubezpieczenia zapasów zboża i spirytusu zawarła Dyrekcyja składu we Lwowie umowę z Towarzystwem wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie pod następującymi warunkami:

1. Ubezpieczenie musi być całoroczne; 2. wartość ubezpieczonego zboża lub spirytusu ma być maksymalna t. j. taka, jaką przedstawiałyby

zapasy wypełniające cały magazyn i od takiej maksymalnej wartości obliczoną będzie roczna należycie asekuracyjna, według stopy zaliczki: a) za zboże po 2 zł. 50 ct. od tysiąca, b) za spirytus po 3 zł. 75 ct. od tysiąca. Ponieważ jednak magazyny tak dla zboża jakoteż dla spirytusu nie zawsze będą całkowicie zapełnione i bardzo często tylko znacznie mniejsze wartości tak zboża jakoteż spirytusu na składach będą się znajdować, zaś obliczona zaliczka od wartości maksymalnej na rok cały byłaby niesłuszną, przeto ubezpieczenie może być zawartem w ten sposób, że zaliczka z końcem każdego miesiąca w stosunku do najwyższej rzeczywistej wartości, jaka się w pomienionych produktach w ciągu miesiąca na składzie znajdowała, uregulowaną zostanie. W tym celu zarząd składów przedkładać ma wykazy dzienne, ile każdego dnia i w jakiej wartości było na składzie w magazynach zboża lub spirytusu. Po upływie każdego miesiąca na podstawie takich dziennych wykazów, obliczy Towarzystwo zaliczkę miesięczną, od najwyższej wartości rzeczywistej, jaka któregośkolwiek dnia w magazynach na składzie znajdowała się, a to w ścisłym stosunku do zaliczki całorocznej. Wypośredkowana zatem zaliczka miesięczna od wartości najwyższej rzeczywistej, potrąconą będzie od zaliczki miesięcznej (tj. dwunastej części rocznej zaliczki), za wartość maksymalną policzonej, a wynikłą między temi zaliczkami różnicę odpisze każdego miesiąca na korzyść składu. Tym sposobem ubezpieczenie jakkolwiek na cały rok z góry zawarte, staje się jednomiesięcznem i opłata za ubezpieczenie nie okaże się niesprawiedliwą, gdyż tylko do rzeczywistego najwyższego miesięcznego stanu zapasów magazynowych odnosić się będzie. Wszelkie inne kombinacje ubezpieczenia ze względu na przepisy naszych statutów orzekających, że ubezpieczenie przedmiotów ruchomych co najkrócej na 1 miesiąc zawarte być mogą, są niedopuszczalne; choćby przeto w pewnym miesiącu przez dni 29 nie było wyższej wartości zboża jak na sumę 100.000 zł., a tylko w jednym dniu tegoż miesiąca, stan wartości na 200.000 zł. przedstawił się, to opłata za ów miesiąc przez Towarzystwo wypośredkowana do kwoty 200.000 zł. stosować się będzie.

Przy tej sposobności podano nadto maksymalną wartość produktów, które mogą być pomieszczone w magazynach lwowskiego składu. Magazyn na spirytus zawiera 4 rezerwoary po 1.500 hl. i 4 rezerwoary po 1.000 hl., łączna przeto pojemność tych zbiorników wynosi 10.000 hl.; ponieważ hektolitr 85 stopniowego spirytusu przedstawia wartość 12 zł. przeto maksymalna wartość spirytusu może wynosić we wszystkich rezerwoarach 120.000 zł.

Magazyn zbożowy przy ogólnej powierzchni 1.907 m. pomieścić może 20.000 cent. metr. zboża, to licząc po 10 zł. najwyższej centnar metryczny zboża przedstawia maksymalną wartość całego produktu w magazynie zbożowym pomieszczonego sumę 200.000 zł. Razem przeto maksymalna wartość produktów w obydwu składach mogących być pomieszczone czyni sumę 320.000 zł.

10. Uregulowanie stosunków własności budynku składu zbożowego.

10. W sprawozdaniu zeszłorocznem Wydział krajowy przedstawił czynności swe około uregulowania praw własności gruntów i budynków pod skład publiczny we Lwowie nabytych. Obecnie nadmienić należy,

że po zawarciu kontraktu kupna i sprzedaży z księciem Kalikstem Ponińskim uskutecznioną została intabulacya prawa własności nabytych realności pod l. k. 572²/₄ i 845²/₄ we Lwowie na rzecz funduszu krajowego. Uchwałą z dnia 21. września 1889 L. 32.819 zezwolił c. k. sąd krajowy we Lwowie na rzeczoną intabulacyę, która też według kontestacyi hipotecznej w poz. 2 karty B. wyk. hip. 512 II. i 779 II. uskutecznioną została.

Równocześnie przeprowadził Wydział krajowy uwidocznienia w księgach hipotecznych zamiany gruntów składu krajowego z gruntami c. k. domen państwa, co do której w zeszłym roku zdał wyczerpująco sprawę.

12. Zamianowanie personelu administracyjnego.

Rozporządzeniem z dnia 13. listopada 1889 L. 48.722 ustanowiono etat funkcjonaryuszów, jak następuje:

a) Dyrektor z płacą	2.500 zł.	
i na jazdy	500 „	3.000 zł.
b) buchhalter		1.500 „
c) likwidator i korespondent		1.200 „
d) kasyer		600 „
e) magazynier		800 „
f) magazynier		800 „
g) maszynista		600 „
h) kancelista		600 „
i) woźny		360 „
k) stróż		300 „
l) stróż		300 „

1. Dyrektorem mianowano bez konkursu dekretem z dnia 23. października 1889 L. 45.858 p. Ksawerego Porceri z płacą 2.500 zł. i dodatkiem na fiakra w kwocie 500 zł., razem 3.000 zł.

Na posadę buchhaltera i magazyniera rozpisano konkurs dnia 3 stycznia 1890 L. 58.116/89. Zgłosiło się do terminu kandydatów:

a) na posadę buchhaltera	27
b) „ „ magazyniera	67
c) „ „ buchhaltera lub magazyniera	27
razem więc kandydatów	121

Zamianowano zaś na podstawie wniosków dyrektora z d. 15. lutego 1890 L: 30. uchwałą z d. 8. marca 1890 L: 7852 p. p.

- Franciszka Granatowskiego prow. buchhalterem z płacą roczną 1500 zł.
- Stanisława Strzembosza prow. likwidatorem i korespondentem z płacą roczną 1200 zł.
- Jana Ortyńskiego prow. magazynierem z płacą roczną 800 zł.

d) Władysława Hordyńskiego praktykantem jako magazyniera na razie bez płacy, a następnie na wniosek dyrektora przyznano mu rozporządzeniem z d. 30 maja b. r. L. 22.603 placę etatową.

Dalej zamianował Wydział krajowy uchwałą z dnia 28 lutego b. r. L. 8463 na wniosek dyrektora składu maszynistą p. Wacława Kleina, zaś Albina Władysława Tuchlinowicza powołał rozporządzeniem z d. 8. marca 1890 L. 10251 na posadę woźnego. Później rozporządzeniem z d. 23 kwietnia 1890 L. 14969 powołano p. Ludwika Zbyszewskiego na posadę kasyera.

Celem szczegółowego zbadania systemów administracyjnych w instytucjach wolnych domów składowych upoważnił Wydział krajowy p. Ksawerego Porcerę, uchwałą z d. 23. października 1889 L. W. 45.858 do odbycia podróży instrukcyjnej do składów publicznych we Wiedniu, Insbruku, Feldkirchen i Pesztu, przeznaczając na tę czynność około 2 tygodni czasu i przyznając mu diety po 10 zł. dziennie jako też zwrot kosztów podróży I. klasą na kolejach żelaznych.

P. dyrektor Porceri udał się w podróż d. 3. grudnia 1889 i odbył ją w ciągu dwu tygodni, zwiedzając zamiast składów peszteńskich składy w Berlinie i w Mannheim.

Alegat 14.

Imienny wykaz wszystkich funkcyjaryuszy składu publicznego we Lwowie dołącza się pod 14.

Do niniejszego sprawozdania dołącza się wyciąg z ksiąg rachunkowych, przedstawiający ogólny wykaz kosztów budowy i urządzenia składów publicznych we Lwowie wypracowany po koniec kwietnia 1890 roku pod 15.

Alegat 15.

IV. Polecenia przez Wysoki Sejm uchwalone.

1. Dostarczenie wagonów cysternowych.

W załatwieniu sprawozdania komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniach Wydziału krajowego w przedmiocie założenia i urządzenia publicznego składu krajowego dla zboża i spirytusu w Krakowie i w przedmiocie projektu założenia takiegoż składu we Lwowie powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu z d. 16. listopada 1889 następującą rezolucję:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby celem umożliwienia producentom i kupcom korzystania ze składów zbożowych we Lwowie i Krakowie zarządził co należy, żeby na kolei państwowej na żądanie administracji składów zbożowych — istniała zawsze potrzebna ilość cystern, do transportu okowity i aby wpłynął w tym kierunku na zarządy kolei ces. Ferdynanda i kolei Karola Ludwika, żeby zarządy tych kolei potrzebne cysterny miały zawsze do dyspozycji“.

1. W wykonaniu tej rezolucji uwiadomiło nas c. k. Prezydium Namiestnictwa odezwą z d. 22. marca 1890 L. 2906, że sprawa ta przedłożoną została c. k. Ministerstwu handlu, dalszą zaś odezwą z d. 8. lipca 1890 uwiadomiło nas c. k. Prezydium Namiestnictwa, że p. Minister handlu reskryptem z d. 17. czerwca 1890 L. 5438 oznajmił, że z dotyczącego

sprawozdania c. k. jener. Dyrekeyi austr. kolei państw. okazuje się, że koleje państwowe nie posiadają na zachodnich kolejach własnych wagonów cysternowych, na gal. kolei transversalnej postarano się pierwotnie o 6 wagonów cysternowych, dla których z początku nie znalazło się żadnego obrotu, które jednak od r. 1885 ciągle wynajmowane są stronom.

Do tego przybyło w maju 1885 dalszych 5 wagonów cysternowych, które wskutek zarządzenia Wysokiego c. k. Ministerstwa handlu celem popierania galicyjskiego przemysłu naftowego w przepisanej drodze preliminarzowe i sprawione zostały.

Z dotychczasowych 11 wagonów cysternowych używa się 7 do transportu nafty, zaś 4 do transportu spirytusu.

Z powodu wniesionych podań zeszłego roku ze strony Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie tudzież c. k. Towarzystwa gospodarczego w Krakowie do c. k. Dyrekeyi ruchu kolei w Krakowie o pomnożenie ilości wagonów cysternowych dla transportów spirytusu widziała się c. k. jeneralna Dyrekeya austriackich kolei państwowych spowodowaną do postawienia wniosku na sprawienie dalszych 20 wagonów cysternowych, dla których wstawiono w preliminarzu w roku 1890 odpowiednią kwotę, a które jeszcze w bieżącym roku oddane zostaną do użytku.

Przez objęcie Lwowsko-Czerniowieckiej kolei w zarząd państwowy objęto także dalsze 2 wagony cysternowe, a w kwietniu r. b. przeszło 15 wagonów cysternowych towarzystwa handlowego „do produktów naftowych“ Lindheima i Sp. w Wiedniu przez spłatę 0.7 części kwoty amortyzacyjnej wartości zakupna na własność kołomyjskich kolei lokalnych.

W najbliższej jesiennej kampanii przeto na północno-wschodnich liniach będzie stać do dyspozycyi 48 wagonów cysternowych, należących do kolejowego zakładu

Dalsze powiększenie tego stanu nie jest na razie przewidziane, a c. k. Ministerstwo handlu musi trzymać się tej zasady, że specjalne wagony mają być dostarczane przez strony same, gdyż oprócz wagonów rezerwoarowych, potrzebnych jest wiele innych specjalnych wagonów do transportów mięsa, piwa i t. d. a dla sprawienia tychże nie ma potrzebnych kwot, a to tem mniej, ile że specjalne wagony służą głównie w tym celu, by dla pojedynczych stron dostarczyć korzyści pod względem zastosowania taryfy, lub pod względem konserwacji towaru. Rozporządzalne a ledwo wystarczające środki pieniężne potrzebniejsze są o wiele do zakupna normalnych wagonów, służących do ogólnego obrotu, a których ciągle brak.

Do tego dodać należy, że wagony cysternowe, gdy takowe stoją do wolnej dyspozycyi nadawców, używaneby były do ładowania mazi, oleju surowego, nafty, spirytusu, a czyszczenie kotłów spowodowałoby następnie wielkie trudności i wydatki tak, że już z tego stanowiska okazuje się korzystniej, jeżeli strony dla swych z reguły jednakowych transportów własne posiadają wagony.

Postępowania takie samo przez się dotychczas się rozwinęło, gdyż strony same sprawiły i do parku kolejowego c. k. austriackich kolei państwowych włączyły następującą ilość wagonów cysternowych:

W r. 1886	na północno-wschodnich liniach	45	na zachodnich	11
" " 1887	" " " "	57	" "	2
" " 1888	" " " "	22	" "	24
" " 1889	" " " "	12	" "	63
		razem 136		100

w ogóle 236 wagonów cysternowych.

Z tego przyznaczonych jest dla transportu nafty 197, spirytusu 34, a dla innych transportów 5 wagonów. Specjalnie dla transportu spirytusu przeznaczono przez strony na północno-wschodnich liniach tylko 9, zaś na zachodniej sieci 25 cystern.

Analogiczne stosunki istnieją na prywatnych kolejach a mianowicie posiada kolej północna cesarza Ferdynanda 181 cystern, z których tylko 4 należą do zakładu kolejowego; zarząd c. k. uprzyw. galicyjskich kolei Karola Ludwika zniewolony był, coraz częstszemu zapytywaniu za cysternami poniekąd zadość uczynić, postarać się w ostatnich czasach o 10 wagonów cysternowych. Oprócz tego posiada ta kolej 12 wagonów cysternowych należących do osób prywatnych.

Podnieść należy, że pomnożenie ilości postępuje ciągle i z pewnością przyjąć można, że interesenci w uwzględnieniu przytoczonych powodów dostarczać będą specjalnych wagonów z własnych fundusów.

Z tego reskryptu p. Ministra handlu wynika, że strony pomimo zwiększonej liczby wagonów cysternowych na c. k. kolejach państwowych będą i nadal zmuszone posługiwać się swojemi własnymi lub wypożyczonymi cysternami prywatnymi, gdyż c. k. koleje państwowe, ani koleje prywatne nie mają i nie mogą mieć do dyspozycji stron na każde zawołanie stosownej liczby wagonów cysternowych gotowych. Wagonów zaś cysternowych od kolei prywatnych lub państwowych trudno jest otrzymać w chwili, kiedy ich potrzeba, gdyż wielkie firmy handlowe wypożyczają za opłatą cysterny na czas dłuższy.

Zdaniem Wydziału krajowego dla udogodnienia producentów, oddających swój spirytus do składów publicznych, którzy nie w takiej ilości spirytus umieścić mogą w składach, iżby byli w stanie zakupywać własne cysterny lub wypożyczać je na cały rok z góry z jednej strony, a dla powiększenia ruchu i rotacyi w użytkowaniu składów spirytusowych z drugiej, okaże się niezbędnem w ciągu najbliższego roku administracyjnego nabyć na własność funduszu krajowego dwie do trzech cystern na spirytus i takowe do użytku stron, spirytus przesyłających, do składu za pewną z góry oznaczyć się w taryfie mającą opłatą oddać.

Ponieważ sprawa zakupna cystern nie należy ściśle do wewnętrznego urządzenia składu, przeto Wydział krajowy prosi Wysoki Sejm o upoważnienie do zakupna 2—3 cystern. Koszt sprawienia jednej cysterny wynosić będzie według zasiągniętych informacyj około 3.000 zł.

Wyłożony na ten cel kapitał będzie mógł w nałożonych opłatach za użytkowanie cystern znaleźć zupełne oprocentowanie.

Kwota przeznaczona przez Wysoki Sejm na założenie składów publicznych w Krakowie i we Lwowie, jak świadczą dołączone w załączeniu wykazy rachunkowe, nie została jeszcze wyczerpaną, przeto kosztą

zakupna cystern w znacznej części pokryte być mogą jeszcze z kwoty na założenie składów przeznaczonej, wskutek tego Wydział krajowy nie przedkłada wniosku cyfrowego o udzielenie na ten cel kredytu.

2. Urządzenie składu na chmiel wraz z siarkarnią przy składzie publ. w Krakowie.

2. W załatwieniu sprawozdania komisji gospodarstwa krajowego z petycyj c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego i lwowskiego o urządzenie składu chmielowego wraz z siarkarnią i prasą przy publicznych składach zboża i spirytusu w Krakowie powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 28. października 1889 następującą uchwałę:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, by po zbadaniu warunków założenia składu chmielowego przy składach publicznych dla zboża i spirytusu w Krakowie przedłożył Sejmowi na następującej sesji wnioski odpowiednie“.

Wydział krajowy zasięgnął przedewszystkiem fachowej w tej mierze opinii c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie i c. k. gal. Towarzystwa gospodarczego we Lwowie, tudzież zasięgnął opinii swego inżyniera p. St. Chrzęszczewskiego.

Nie ulega wątpliwości, iż przy zwiększonej od lat kilku produkcji chmielu w Galicyi, zbyt tego produktu i wyswobodzenie go z pod ucisku agentów monopolizujących handel chmielem i narażających producentów nieraz na nieobliczone straty, urządzenie magazynu na chmiel, a zwłaszcza magazynu połączonego z siarkarnią przy jednym z krajowych składów publicznych -- a jak zamierzono przy składzie publicznym w Krakowie -- mogłoby wprowadzić pewną nader potrzebną organizację prawidłowego handlu tym produktem i ochroniłoby producentów od wyzyskiwania przez agentów i agioterów zagranicznych.

W tym duchu odpowiedział też komitet c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie żądając, iżby Wydział krajowy rozpoczął rokowania co do urządzenia składu chmielowego przy składzie publicznym w Krakowie, oraz co do objęcia tegoż w administrację przez dyrekcję Towarzystwa wzajemnego kredytu i Wysokiemu Sejmowi odpowiednie wnioski na najbliższej sesji przedłożył.

Natomiast dyrekcya Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie, kierująca w imieniu Wydziału krajowego składem publicznym w Krakowie zwróciła uwagę Wydziału krajowego na trudności, jakie z urządzeniem składu na chmiel byłyby połączone. O siarkarni chmielu zaś jako o przedsiębiorstwie krajowem zarządzanem przez Towarzystwo wzajemnego kredytu, oświadczyła się dyrekcya tegoż Towarzystwa bardzo ujemnie. „O siarkarni chmielu jako o przedsiębiorstwie krajowem, powiada w piśmie z dnia 21. grudnia 1889 dyrekcya Towarzystwa wzajemnego kredytu przez nas zarządzanem, nie może i nie powinno być mowy, takowego nie podejmujemy się i zmuszeni jesteśmy Wysokiemu Wydziałowi z całą stanowczością złożyć to oświadczenie. Jeżeli bez tego preparowania mogą i mają być składy chmielne założone, to zastrzegając sobie decyzję co do ich objęcia bliższemu rozpatrzeniu planów urządzeń i projektów manipulacyjnych, pozwalamy sobie zwrócić uwagę Wysokiego Wydziału na niemałe trudności, bardzo wielką odpowiedzialność i wysoki stopień niebezpieczeństwa, jakie należyte prowadzenie składu chmie-

lewego i samo tylko odebranie oraz przechowywanie tego produktu za sobą pociągnąć muszą i niezawodnie pociągną a producentów nigdy nie zadowolnią⁴.

Po takim oświadczeniu kierującego składami publicznymi w Krakowie Towarzystwa wzajemnego kredytu, Wydział krajowy z uwagi na właściwości tego towaru, tj. na trudność konserwacji na składzie, łatwość podlegania zepsuciu, różnorodność gatunków produktu nawet z jednej i tej samej miejscowości pochodzącego, a co najważniejsza ze względu na wymogi kupieckie co do sortowania i sposobu konserwacji w miarę tego, dokąd produkt na konsumpcję ewentualnie eksport przeznaczony jest, to jest czy chmiel ma być prasowany czy siarkowany, czy w worach na miejsce konsumpcji dostarczony, z uwagi na te i wieloliczne inne trudności, jakie się Wydziałowi krajowemu przy bliższem rozważaniu poddanej mu myśli nasuwały, postanowił uchwałą z dnia 28. grudnia 1889 LW. 57.995 nie przedkładać Wysokiemu Sejmowi wniosku na urządzenie składu chmielnego przy składach publicznych ani połączonego z siarkownią ani też bez niej.

3. Sprawa założenia składów publicznych w Kołomyi.

Istniejąca od lat 5 w Kołomyi Spółka rolniczo-przemysłowa, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością, oraz związane dopiero a nie wpisane jeszcze w e. k. sądzie handlowym Towarzystwo Pokuckie, mające za zadanie popieranie rozwoju rolnictwa i handlu w pięciu powiatach: horodeńskim, kołomyjskim, kossowskim, nadwórniańskim i śniatyńskim, przedłożyły Wydziałowi krajowemu petycję, w której podniosły konieczną potrzebę założenia w Kołomyi składu publicznego krajowego w pierwszej chwili tylko na zboże. Wniosek swój motywowały powyższe Towarzystwa w ten sposób:

Przedewszystkiem miasto Kołomyja leży przy drodze żelaznej Lwowsko-Czerniowieckiej, (obecnie państwowej, i jest punktem środkowym pięciu zbiegających się powiatów, jakoto: horodeńskiego, kołomyjskiego, kossowskiego, nadwórniańskiego i śniatyńskiego, obejmujących przestrzeń 653, 683 hektarów ziemi, w tej liczbie 190.113 hektarów roli z ludnością 384.427 głów.

Ztąd przechodzi kolej do Lwowa i Czerniowiec oraz lokalna do kameralnych lasów w Książdworze, młynów amerykańskich w Dziadkowcach i Szeparowcach oraz w drugą stronę do dystalarni nafty S. Szczepanowskiego i Spółki w Peczeniżynie i od kopalni ropy w Słobodzie rungurskiej, największej we wschodniej Galicyi.

Nadto projektowane linie kolei żelaznej do Horodenki i Zaleszczyk sprowadzą handel z Podola w te strony i ułatwią przywóz zboża z tej żyznej części kraju, a przedłużenie kolei lokalnej do Delatyna i granicy węgierskiej do Szigetu otworzy pożądaną komunikację z Węgrami i przyczyni się do rozwoju handlu w tamtych okolicach.

Bite gościńce ze Stanisławowa przez Kołomyję ku Czerniowcom w jedną stronę a w drugą do Kossowa, Kut i Bukowiny oraz do granicy węgierskiej przez Delatyn, Mikuliczyn, dalej połączone bitą drogą przez Szeperowce ku Ottynii, Tyśmienicy, oraz droga do Horodenki i Zaleszczyk, przecinają żyzne okolice uprawne zbożem i tytoniem, zasiane przemysłowymi zakładami jako to: młynami, tartakami, hutami szkła, warzelniami soli, destylarniami i kopalniami nafty, oraz wywozem drzewa i materiałów z obszernych lasów kameralnych. Ruch handlowy na stacji kolejowej Kołomyja jest ogromny. Tysiące wagonów przywozi i zabiera zboże, mąkę, kukurudzę, naftę, ropę, maszyny parowe, żelazo i inne przedmioty do handlu służące.

Dość wspomnieć, iż w samej Kołomyi (mającej obecnie 30.000 ludności), jest ośm instytucyj finansowych podtrzymujących cały handel okolicy, które według rocznika stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych z roku 1888 przedstawiają obrót 20,360.603 zł. a miały samych wkładek oszczędności na sumę 2,224.280 zł. w. a.

Zastępstwo Banku austro-węgierskiego zinkasowało w zeszłym roku 5.000 przeszło weksli u kupców w samej Kołomyi na sumę 1,200.000 zł., nie licząc przynajmniej $\frac{1}{4}$ części tj. 300.000 zł. zapłaconych gotówką. Ta cała suma półtora miliona zapłaconą została Wiedniowi, Bernu, Pradze i Tryestrowi za towary bławatne, galanteryjne, wełniane i kolonialne.

Młyny amerykańskie pod Kołomyją własnością Bretlerów, Kristena & Kühnela będące, wyprodukowały mąki w roku 1888 z 240.000 korcy twardego zboża i kukurudzy, co czyni na pieniądze — licząc w przecięciu 7 zł. za korzec, sumę 1,680.000 zł. a. w.

W pięciu wymienionych powiatach znajduje się 9 młynów amerykańskich wodnych i 296 zwyczajnych, produkcya ich zatem wyniesie około 3 milionów rocznie. W powiecie kołomyjskim istniało w roku 1887/8 47 gorzelni, których produkcya wynosiła 33.939 hektolitrów spirytusu, a podatku zapłacono 373.332 zł.

Piwa wyprodukowały 4 browary 59.919 hektolitrów a podatek zapłacony wynosi sumę 108.960 zł. 13 ct. w. a. Obecnie budują się 2 nowe większe browary pod Kołomyją.

Ogromny ruch całej okolicy nadają kopalnie ropy w Słobodzie run-górskiej, które dały w roku 1888 — 267.301 cetnarów metr. ropy za sumę 908.823 zł. w. a.

Ośm rafneryi nafty w powiecie kołomyjskim (gdzie było zajętych 450 robotników), zapłaciły podatku c. k. Rządowi sumę 1,248.741 zł. 05 ct. w. a.

Kolej lokalna kołomyjska od dnia 18. maja do końca grudnia 1887 przewiozła 49.396 ton zboża, drzewa, ropy i nafty i to wówczas, gdy jeszcze przy otwarciu kolei nie było poczynionych ugód ze stronami o przewóz produktów i fabrykatów.

Ruch pocztowy w Kołomyi wynosi do 4 milionów zł. rocznego obrotu przychodów i wypłat z przekazów, czeków i mandatów a ruch telegraficzny jest ogromny.

W obec takiego stanu rzeczy stwierdzonego urzędowymi rocznikami statystyki Wydziału krajowego (rocznik statystyki Galicji przez Dra T. Rutowskiego rok II. 1887 i 1888) twierdzić można, że Kołomyja po Lwowie i Krakowie zajmuje pierwsze miejsce w Galicji pod względem ruchu handlowego, i że liczyć może na powodzenie przy ułatwieniach, jakie ten handel wymaga.

Otóż w żyznych, handlowych i przemysłowych tamtejszych okolicach, czuć się daje brak instytucji, któraby przy fluktuacyach cen zboża i innych produktów, stanowiła niejako zaporę ku wyzyskiwaniu i nadmiernej konkurencji, jaka przy gwałtownych potrzebach w młynach amerykańskich i innych przedsiębiorstwach, częstokroć się tu wytwarza.

Założenie domu składowego na zboże przy stacji kolei w Kołomyi niezawodnie przyczyni się niezmiernie do uregulowania anormalnego stosunku cen płodów surowych, da bowiem właścicielowi możność otrzymania natychmiastowej zaliczki przez ułatwienie jej w istniejącem w Kołomyi zastępstwie Banku austro-węgierskiego (wykonywanem przez spółkę handlową rolniczo-przemysłową) a to na mocy ustawy o warrantach z dnia 28. kwietnia 1889.

Wobec tych wszystkich motywów, oddział pokuckiego c. k. Towarzystwa gospodarskiego, tudzież Dyrekcyja spółki handlowej rolniczo-przemysłowej w Kołomyi przedstawiły Wydziałowi krajowemu projekt, celem zgodzenia się w zasadzie na założenie w Kołomyi składu na 2—3000 ton kosztem około 100.000 zł. i na podjęcie rokowań z gminą m. Kołomyi i z reprezentacyami pomienionych 5 powiatów celem uzyskania pewnych rękojmi i zabezpieczenia na amortyzacyę zaciągniętej na wybudowanie składów w Kołomyi pożyczki. Wydział krajowy jakkolwiek w zasadzie podniesieniu myśli wcale nie był przeciwny, z uwagi jednak, że założone i dopiero w ciągu roku bieżącego w ruch wprowadzone składy publiczne we Lwowie i Krakowie do tej pory nie dały jeszcze sposobności do wyrobienia sobie zdania, zaś wobec tego, że składy publiczne we Lwowie i w Krakowie otwarte zostały dopiero w ciągu roku bieżącego, a zatem niepodobna dziś już ocenić, o ile składy te czynią zadość ujawnionej potrzebie naszej produkcji zbożowej, uważał nowy projekt założenia składów na zboże w Kołomyi obecnie jeszcze jako stanowczo przedwczesny i postanowił uchwałą z d. 28. lutego 1890 l. 8.601 na projekcie tym opartych wniosków Wysokiemu Sejmowi w bieżącej sesji jeszcze nie przedkładać.

Z powyższego sprawozdania zechce Wysoki Sejm powziąć przekonanie, że wobec tego, iż składy publiczne były w kraju naszym instytucją zupełnie nową, że wchodziły one w życie właśnie w czasie, kiedy nowa

ustawa państwowa o składach publicznych i wydawanych przez nie poświadczeniach dopiero co uchwaloną i ogłoszoną została, że w niejednym przeto należało wprost szukać nowych dróg, stwarzać nowe przepisy, regulaminy itd., a prócz tego przeprowadzać liczne rokowania z władzami kolejowemi o nawiązanie szyn do sieci kolejowych, o uzyskanie ułatwień reekspedycyjnych, z władzami skarbowymi o urządzenie służby kontrolnej, z władzami administracyjnymi o zatwierdzenie regulaminów i planów itd., nie wspominając już o przeprowadzeniu licznych budowli, urządzenia wewnętrznego, adaptacyj budynków itp.; że wobec tych i wielu innych trudności składy otwarte zostały natychmiast i bez żadnej zwłoki, skoro tylko przeszkody prawne zostały w zupełności usunięte, a rokowania z władzami kolejowemi co do nawiązania szyn z drogami żelaznymi ukończone. Ostatecznie po tylu ze strony Wysokiego Sejmu wskazówkach cennych i ofiarach ze skarbu krajowego, po ukończeniu licznych i trudnych prac przygotowawczych nastąpiło otwarcie obydwu składów dnia 15. lutego b. r. składu publicznego w Krakowie, dnia 14. maja b. r. składu publicznego we Lwowie.

Od tych chwil do dnia dzisiejszego upłynął zbyt krótki przeciąg czasu, ażeby na podstawie ruchu i rotacyi produktów w obydwu składach można było o ich zastosowaniu do istotnych potrzeb rolniczego kraju wydać jakkolwiek sąd wolny od błędu przedwczesnego sprawy przesądzenia.

Alegat 16 i 17.

Załączone pod 16) i 17) wykazy obrotu produktów w składach od czasu ich otwarcia do dnia zamknięcia niniejszego sprawozdania dają bardzo niedokładny obraz tego ruchu, jaki w obydwu składach wśród normalnych warunków rozwinąć się musi. Tembardziej że obydwie składy otwarte zostały po ukończeniu kampanii zbożowej i to kampanii, która w dziejach rolnictwa galicyjskiego będzie należała do najgorszych.

Jeżeli trudno jest znaleźć przyczyn niezapełnienia składów spirytusowych w Krakowie, to natomiast z całą stanowczością można utrzymać po tych kilku miesiącach otwarcia składów we Lwowie, że magazyny spirytusowe we Lwowie na 10.000 hl. stanowczo są za szczupłe w stosunku do corocznej produkcji spirytusu w Galicyi wschodniej. Przyjąwszy bowiem nawet trzykrotną rotacyę w roku okaże się, że przy tej pojemności magazynów mogą one pomieścić 30.000 hl., co przedstawia zaledwie kilkanaście procentów produkcji spirytusu we wschodniej Galicyi.

Wydział krajowy musi tedy wypowiedzieć, że prawdopodobnie zakłady na spirytus we Lwowie powiększone być będą musiały.

Powiększenie w przyszłości magazynu spirytusowego we Lwowie, jakkolwiek spowoduje ponownie koszta, leży jednak w interesie już nie tylko produkcji rolniczej, ale zastosowane do istotnej potrzeby w interesie funduszu krajowego, wtedy bowiem przy stosunkowo niewielkim podniesieniu wydatku dochody składu znacznie się podniesą.

Wydział krajowy przedkłada dwa preliminarze składów publicznych we Lwowie i w Krakowie jako alegat, *u*) i *o*) budżetu krajowego na r. 1891. Wynikłości obydwu preliminarzy włożone są w rubr. XV wydatków tudzież w rubryce XV dochodów funduszu krajowego. Uzasadniając połączone w preliminarzu funduszu krajowego obydwie preliminarze składów publicznych we Lwowie i Krakowie Wydział krajowy ma zaszczyt zauważyć, że w ułożeniu rubryk wydatków obydwu składów zamieścił 4 rubryki wydatków mianowicie: 1) na płace zarządu składów, 2) na administrację składów, 3) na kontrolę cłową i 4) na fundusz dyspozycyjny dla dyrekcji.

Pierwsza rubryka wydatków kosztu zarządu wynosi we Lwowie 10.180 zł., w Krakowie 10.800 zł., przy układaniu tej rubryki Wydział krajowy stosował się ściśle do uchwał swych ustanawiających płace dla poszczególnych funkcyjaryuszów składów publicznych. Uchwały te w niniejszem sprawozdaniu podane zostały szczegółowo do wiadomości Wys. Sejmu. Rubr. II. wydatków zawiera kosztu administracji składów obliczone według przypuszczalnych wydatków na kosztu utrzymania budynków, opału i oświetlenia w kancelaryach, na opłacenie podatków i zabezpieczenie budynków od ognia, książki, druki i potrzeby kancelaryjne. W tej rubryce preliminarzu Wydział krajowy dla składów publicznych we Lwowie kwotę 4.495 zł., dla składów publicznych w Krakowie zaś 2.650; różnica wynika ztąd, że we Lwowie preliminarzu Wydział krajowy 10 robotników stałych po 70 centów przez 300 dni, co czyni 2100 zł. Rubryka III. zawiera kosztu expozytury cłowej, które wynoszą we Lwowie 1200 zł., w Krakowie 2050; różnica między wydatkami we Lwowie a w Krakowie spowodowaną jest tem, że w Krakowie opłacają składy na inspekcję mniejszą kwotę 500 zł. Wreszcie rubr. IV. wydatków obejmuje fundusz dyspozycyjny dla dyrekcji składów, który preliminarzu się tylko w Krakowie na 2.000 zł. Kwotę tę Wydział krajowy wstawił na żądanie Dyrekcji Tow. wzajemnego kredytu i wydawała się Wydziałowi krajowemu odpowiednią wobec okoliczności, że w Krakowie nie jest osobno preliminarzowany wydatek na robotników, który we Lwowie preliminarzowano na 2.100 zł. We Lwowie ze względu, że wydatki ponoszone być mają wprost przez kasę krajową, Wydział krajowy uważał za zbyteczne preliminarzowanie jakiejkolwiek kwoty na fundusz dyspozycyjny. Ogółem kwota wydatków preliminarzuje się dla składów w Krakowie na 17.500 zł. dla składów we Lwowie 15.075 zł.

Rubryka dochodów w obydwu składach preliminarzowaną jest tylko formalnie, gdyż nie było żadnej faktycznej podstawy do obliczenia dochodów składu. Wydział krajowy za podstawę obliczenia dochodów przyjmuje minimalny dochód obliczony na podstawie pojemności magazynów spirytusowych i zbożowych, i w przypuszczeniu podwójnej rotacji rocznej w zbożu t. j. na 600 wagonów w Krakowie i 400 wagonów zboża we Lwowie, tudzież przyjmuje się na cały rok 4.000 hl. spirytusu bez obrotu a na rotację roczną połowę t. j. 2.000 hl. spirytusu w Krakowie, a 800 hl. spirytusu bez obrotu i na rotację roczną 4.000 hl. we Lwowie.

Na podstawie tych cyfr i przy uwzględnieniu skali opłat w taryfie unormowanej, Wydział krajowy preliminarzuje tylko przypuszczalnie dochody

obydwu składów, chodziło bowiem o ustalenie formy budżetowania w sprawie zupełnie nowej, co do której nie było sposobu czerpać ani z doświadczenia, ani z analogii podstaw rzeczywistych. Dla tego też budżety te mają wyłącznie cechę przypuszczalnego prawdopodobieństwa.

Zdawszy w ten sposób sprawę z czynności w krajowych składach publicznych we Lwowie i Krakowie, Wydział krajowy ma zaszczyt upraszać:

Wysoki Sejm raczy niniejsze sprawozdanie przyjąć do wiadomości.

We Lwowie dnia 3 października 1890.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.

REGULAMIN

dla krajowego składu publicznego w Krakowie dla zboża
wszelkiego rodzaju i spirytusu.

W wykonaniu uchwały Sejmu krajowego z dnia 16. października 1888 założył galicyjski Wydział krajowy w Krakowie „publiczny skład“ (Öffentliches Lagerhaus) połączony z publicznym składem wolnym (Öffentliches Freilager).

§. 1.

Przeznaczenie publicznego krajowego składu.

Przedsiębiorcą i właścicielem „publicznego składu“ połączonego ze „składem wolnym“ w Krakowie jest Królestwo Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Skład ten przeznaczonym jest:

1) dla zboża wszelkiego rodzaju krajowego i zagranicznego tak podlegającego ocłeniu jak i transitowego, ziarn roślin strączkowych, ziarn roślin olejnych i nasion bliżej nie wyszczególnionych;

2) dla spirytusu ulegającego opodatkowaniu, dopóki opłata podatkowa od niego nie została uiszczoną albo spirytus za granicę nie został wywieziony;

3) dla zboża i spirytusu, które w razie wprowadzenia ich na konsumcyę miasta ulegałyby także opłacie konsumcyjnej miejskiej.

§. 2.

Firma krajowego składu publicznego.

Firma krajowego składu publicznego w Krakowie w sądzie handlowym zaprotokołowana brzmi:

„Krajowy skład publiczny dla zboża i spirytusu w Krakowie połączony ze składem wolnym“.

§. 3.

Z a r z ą d.

Mocą osobnej umowy oddaje Wydział krajowy skład ten na mocy zawartej umowy w zarząd i administrację Dyrekcyi „Towarzystwa wzajemnego kredytu“, dający rękojmię sumiennego i zawodowo biegłego prowadzenia całego przedsiębiorstwa, zastrzegając sobie wszakże prawo nadzoru i kontroli.

§. 4.

Dyrekcya Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie zarządza krajowym składem publicznym w Krakowie, jako pełnomocnik Wydziału krajowego i odpowiada temuż Wydziałowi krajowemu za dobre prowadzenie przedsiębiorstwa. Ona przyjmuje według etatu zatwierdzonego przez Wydział krajowy i oddala wszystkich urzędników i służbę należących do administracyi miejscowej tegoż składu publicznego.

§. 5.

Wszelkie czynności w publicznym składzie krajowym wykonywa zarząd (dyrekcyja).

- a) według postanowień ustawy o urządzaniu i prowadzeniu publicznych składów z dnia 28. kwietnia 1889;
- b) według przepisów niniejszego regulaminu ułożonego na podstawie wspomnianej ustawy;
- c) według taryfy należytości zatwierdzonej przez Wydział krajowy ogłoszonej w sposób przepisany ustawą z dnia 28. kwietnia 1889;
- d) według instrukcyi służbowej wydanej dla urzędników i służby publicznego składu krajowego;
- e) co do produktów złożonych w składzie wolnym, nadto jeszcze wedle obowiązujących przepisów skarbowych i rozporządzeń, które wydały lub jeszcze wydadzą kompetentne władzy skarbowe.

§. 6.

Zakres działania.

„Krajowy skład publiczny połączony ze składem wolnym (Frei-lager):

- 1) przyjmuje do przechowania produkta wymienione w §. 1. niniejszego regulaminu;
- 2) wyładowuje te produkta i umieszcza w składach;
- 3) przechowuje na składzie przyjęte produkta i wykonywa wszelkie czynności i manipulacje potrzebne do należytego ich przechowania;
- 4) wydaje i naładowuje jakoteż wysyła ze składu produkta przeznaczone do wysyłki według poleceń tych, którzy towar złożyli, lub uprawnionych do odbioru towaru;
- 5) opłaca na polecenie i rachunek składających towar lub uprawnionych do odbioru cło, podatek i opłaty konsumcyjne i pokrywa w zastępstwie składających towar lub uprawnionych do odbioru i na

ich rachunek kosztu przewozu produktu do składu oraz wydatki połączone z ekspedycją (wysyłką) tego towaru;

6) ubezpiecza od ognia produkta przyjęte do składu;

7) pobiera od składającego lub uprawnionego do odbioru towaru wszelkie na złożonym produkcie ciężące opłaty i należitości, jako to: opłacane cło, podatek, opłatę konsumcyjną, należitość za ubezpieczenie od ognia i kosztu transportu, dalej obliczone na podstawie taryfy należitości za skład tudzież za wylądowanie i naładowanie, wietrzenie, mieszanie, czyszczenie i ważenie produktu niemniej wszelkie inne opłaty i wydatki.

§. 7.

Zawiadomienie o przesyłce (Aviso i list frachtowy).

Nadsyłający zboże lub spirytus do publicznego krajowego składu winien zarząd składu o tem uprzedzić, równocześnie zaś z produktem przesyłanym przesłać list frachtowy lub spis produktów przesyłanych.

Dokumenta te, oprócz danych przepisanych ustawą zawierać winny:

- a) Datę kiedy i miejsce, z którego wysłano produkt;
- b) dokładny adres składającego towar, obejmujący jego imię, nazwisko i miejsce zamieszkania;
- c) rodzaj produktu nadesłanego;
- d) ilość i znaki worów lub beczek, lub oznaczenie rodzaju sposobu przesyłania;
- e) wagę brutto w kilogramach przy spirytusie zaś miarę w hektolitrach a moc w stopniach studzielnego alkoholometru;
- f) wartość produktu do ubezpieczenia.

§. 8.

Dokumenta urzędów, cłowego i podatkowego. (Gefällsämtliche Documente).

Jeżeli dokumenta urzędu cłowego lub podatkowego mają iść z towarem, to winny być podane w liście frachtowym lub w spisie produktów i z niemi razem oddane zarządowi publicznego krajowego składu.

Przyjęcia produktów bez tych dokumentów należy odmówić.

Co do wszelkich szkodliwych następstw, któreby wynikły z błędnego lub niedokładnego wypełnienia tychże dokumentów, przysługuje zarządowi składu prawo regresu, jednak z tem ograniczeniem, że prawo to nie może zmniejszyć miary odpowiedzialności na zarząd składu ustawą nałożonej ani też rozszerzyć granic przysługującego mu na podstawie ustawy prawa zastawu.

§. 9.

Kolej przyjmowania.

Zarząd składu przyjmuje produkta na skład w kolei ich dostawienia, zaś w razie równoczesnego dostawienia produktów przez kilku właścicieli przyjmuje zarząd te produkta w kolei zgłoszeń.

§. 10.

Waga i miara.

Produkta przyjmuje skład i wydaje z swoich magazynów według tej wagi i miary, jaka wykazała się przy ich zważeniu lub zmierzeniu w składzie.

Produkta waży się i mierzy zawsze w składzie; wagę zboża i innych płodów rolnych w składzie umieszczonych oznacza się w kilogramach zaś miarę objętości spirytusu w litrach a moc jego w stopniach studzielnego alkoholometru.

§. 11.

Reklamacya z powodu ubytku i uszkodzeń w nadesłanych produktach.

Jeżeli produkt przesłany drogą żelazną nadszedł uszkodzony, lub w mniejszej ilości niż oznaczono w liście frachtowym, zarząd krajowego składu publicznego winien zaraz wnieść przepisaną reklamacyę.

Jeżeli zaś produkt przesłany inną drogą nadszedł w mniejszej ilości, niż oznaczył przesyłający lub nadszedł uszkodzony, zarząd składu publicznego winien najdalej w ciągu 24 godzin zawiadomić o tem składającego towar.

§. 12.

Opłata należitości za przewóz.

Należytość za przewóz produktu złożonego do składu i inne z przewozem tego produktu połączone wydatki wypłaca z reguły zarząd krajowego składu publicznego na rachunek składającego towar z prawem policzenia sobie od wydanych w tym celu pieniędzy odsetek oznaczonych taryfą.

Jednak zarząd składu publicznego może uchylić się od poniesienia tych wydatków w zastępstwie składającego, jeżeli uzna, że ztąd mogłaby wyniknąć strata dla publicznego składu krajowego.

§. 13.

Kwit odbiorczy.

Zarząd publicznego składu krajowego wydaje na każdy złożony do składu publicznego produkt „Kwit odbiorczy“ (Empfangsschein) brzmiący na nazwisko składającego towar.

Ten kwit odbiorczy, wycięty z księgi jukstowej i równobrzmiący z pozostającą w księdze jukstą zawierać powinien następujące daty:

- a) Datę złożenia produktu;
- b) liczbę bieżącą i liczbę magazynową rejestru przychodów i magazynu;
- c) nazwisko, stan i miejsce zamieszkania składającego towar;
- d) miejsce zktąd produkt nadszedł;
- e) ilość i znaki worów lub beczek;
- f) rodzaj produktu i jego miarę lub wagę a nadto przy zbożu jego gatunek w hektolitrach, zaś przy spirytusie jego stopień mocy, oznaczony podług studzielnego alkoholometru;

- g) wyszczególnienie opłat na rachunek składającego towar już uiszczonych i ciążących na złożonym produkcie, jako to: cła, podatków, i t. d.
- h) oznaczenie na jaką wartość i na jak długo ubezpieczono złożony produkt.

§. 14.

Kwit odbiorczy podpisują urzędnicy składu, upoważnieni do podpisywania firmy „krajowego składu publicznego“.

Nazwiska i podpisy ich ogłasza zarząd składu w miejscowych dziennikach i na tablicy w krajowym składzie publicznym.

§. 15.

Umorzenie kwitu odbiorczego.

Jeżeli kwit odbiorczy zaginie, to właściciel jego winien postarać się o umorzenie go, a równocześnie zawiadomić o tem zarząd składu.

Po umorzeniu kwitu odbiorczego przez sąd handlowy zarząd składu wystawi i wręczy właścicielowi kwitu, na rzecz którego umorzenie nastąpiło, nowy kwit odbiorczy na jego żądanie.

§. 16.

Poświadczenia składowe. (Recepty i warranty).

Zarząd składu winien na żądanie składającego towar zamiast „kwitu odbiorczego“ (Empfangsschein) wydać mu „poświadczenie składowe“ (Lagerschein) na złożony przez niego produkt, podpisany przez urzędników upoważnionych do podpisywania firmy składu, w regule przez dyrektora składu publicznego lub jego zastępcę i przez buchaltera, których nazwiska podaje się w urzędowej gazecie lwowskiej i na tablicy w krajowym składzie publicznym.

To „poświadczenie składowe“ złożone z dwóch części, które jednak mogą być od siebie oddzielone:

1. Poświadczenia posiadania (Lagerbesitzschein u. Rezepisse) i
2. „poświadczenia zastawu“ czyli „warrantu“ (Lagerpfandschein) sporządza i wydaje zarząd składu publicznego ściśle według postanowień §. 17. i 18. ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 o urządzeniu i prowadzeniu składów publicznych.

§. 17.

Dalsze postępowanie z temi poświadczeniami składowemi, prawa i obowiązki właścicieli tych poświadczeń składowych i każdej ich części, oraz prawa i obowiązki krajowego składu publicznego, wydającego te poświadczenia, uregulowane są przepisami ustawy o składach publicznych z dnia 28. kwietnia 1889, a zarząd krajowego składu publicznego w Krakowie obowiązany jest postępować ściśle według powołanych przepisów ustawy.

§. 18.

Amortyzacya „poświadczeń składowych“.

Postępowanie dla umorzenia (amortyzacyi) zaginionych „poświadczeń składowych“ i obu ich części, to jest „recepisów i warrantów“ wreszcie obowiązek uiszczenia należności stempowej od tych poświadczeń, orzeczone i uregulowane są postanowieniami §§. 39. i 40. ustawy z dnia 28. kwietnia 1889, a postanowienia te spełniać winien ściśle zarząd krajowego składu publicznego.

§. 19.

Ubezpieczenie od ognia przyjętych na skład produktów.

Wszelkie produkta przyjęte przez krajowy skład publiczny ubezpiecza zarząd składu pod własną odpowiedzialnością w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

Produkta te ubezpieczone być winny według wartości oznaczonej przez składającego towar.

§. 20.

Jeżeliby składający towar nie oznaczył jego wartości asekuracyjnej, to oznacza ją zarząd krajowego składu publicznego według własnego uznania.

Składający obowiązany jest premię asekuracyjną, wypłaconą przez zarząd składu publicznego temuż zarządowi zwrócić. Składającemu lub uprawnionemu do odebrania towaru służy wszakże prawo dodatkowo podwyższyć lub zniżyć ubezpieczoną przez zarząd składu publicznego wartość produktu na własny rachunek.

§. 21.

Ponieważ według statutu „Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie“ ubezpieczenie rozpoczyna się z godziną 12-ą w południe dnia następnego po podaniu wniosku, przeto zarząd krajowego składu publicznego winien awizowane produkta na mocy otrzymanego awiza zgłosić zawczasu do ubezpieczenia, tak aby produkta z chwilą nadejścia do składu były ubezpieczone.

§. 22.

Produkta złożone w krajowym składzie publicznym ubezpiecza się na cały czas pozostawania ich w składzie, oznaczony przez składającego towar przy oddawaniu tegoż na skład, a gdyby składający czasu tego nie oznaczył, na przeciąg jednego roku.

§. 23.

Premię asekuracyjną uwidocznioną w poświadczeniu składowem, ponosi składający względnie właściciel poświadczenia składowego i zwraca ją zarządowi składu publicznego przy wydaniu produktu ze składu.

§. 24.

W razie uszkodzenia przez pożar produktu złożonego w krajowym składzie publicznym otrzymuje właściciel tego produktu tylko takie wynagrodzenie szkody, jakie przez „Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie“ wypłacone zostanie i to po potrąceniu opłaconej przez zarząd składu opłaty za ubezpieczenie (premii asekuracyjnej) i wszelkich innych należności przypadających zarządowi składu publicznego, a ciążących na złożonym produkcie aż do chwili pożaru, to jest: zastosowanym będzie §. 15. ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 stanowiący: że w razie szkody przez pożar wyrządzonej otrzymane wynagrodzenie asekuracyjne zastępuje miejsce spalonego produktu. Tylko zarząd składu publicznego, ma przeto prawo odebrać od towarzystwa ubezpieczeń kwotę wynagrodzenia wypłaconą za spalony produkt.

§. 25.

Przechowanie zboża.

Każdą partycję zboża przyjętego do składu publicznego przechowuje się oddzielnie.

§. 26.

Zarząd składu publicznego przedsięwzię na żądanie składającego towar lub właściciela poświadczenia składowego, czyszczenie, przetrząsanie i przewietrzanie zboża, bądź szufłą, bądź elewatozem. Gdyby jednak zarząd składu publicznego uznał za konieczne przewietrzać zboże, aby uchronić je od zepsucia, może bez żądania składającego zarządzić przewietrzanie elewatozem lub przeróbkę szufłą, jednak nie mieszając partycj zboża należących do różnych składających.

§. 27.

Należność za czyszczenie i przewietrzanie zboża a ewentualnie jego mieszanie, obrachowaną według taryfy, uiszcza zarządowi składu publicznego składający towar lub uprawniony do odbioru.

§. 28.

Przechowanie spirytusu.

Spirytus przechowuje się w oddzielnym magazynie, zbudowanym całkowicie z ogniotrwałego materiału w pięciu żelaznych rezerwoarach każdy po 1000 hektolitrow.

Mniejsze partycje spirytusu należące do różnych składających, muszą być z sobą zlewane (§. 48. ustawy z 28. kwietnia 1889 r.) dla przechowania w tych wielkich zbiornikach, przyczem należy dokładnie zapisać, ile stopni hektolitrowych przyjęto na skład od każdego składającego.

Jeżeli składający 1000 lub więcej hektolitrow spirytusu zobowiąże się płacić składowe za całą objętość zbiornika lub zbiorników, w których jego spirytus jest przechowany, to spirytusu jego nie łączy się ze spirytusem należącym do innego składającego.

Sprawdzone przyrządy do odbioru spirytusu przy jego przyjęciu wykazują dokładnie miarę i stopień mocy spirytusu, a skład publiczny oddaje tyle hektolitrostopni (litrostopni) spirytusu, ile (według kwitu odbiorczego lub poświadczenia składowego) przyjął z potrąceniem ilości wyparowanej czyli ususzki, oznaczonej ustawą, tudzież ilości, której ubytek spowodowała manipulacya (Calo).

Ilość wyparowania unormowana rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z 10 sierpnia 1888 (Dz. u. p. XLVI. 133.) wynosi $\frac{1}{3}$ procent od ilości złożonego spirytusu miesięcznie, a nadto 2 procent pro anno, przyczem dla uproszczenia rachunku przy oznaczeniu rocznej 2 procentowej ususzki przyjmuje się za podstawę obliczenia, że wszystkie przyjęcia i wydania spirytusu w ciągu pięciu dni ($\frac{1}{6}$ jednego miesiąca) w jednym i tym samym dniu.

Wielkość utraty złożonego spirytusu, spowodowanej manipulacją, oblicza się na $\frac{1}{3}$ procent miesięcznie.

§. 29.

Wysyłka za granicę spirytusu i zboża transitowego (nieocłonego).

Tak spirytus, od którego nie uiszczono jeszcze podatku, jak i zboże nieocłone, a przeznaczone na wywóz wysyła się za granicę z zastosowaniem przepisów obowiązujących.

§. 30.

Uiszczanie podatku, cła i opłaty konsumcyjnej.

Jeżeli zaś produkta te, przyjęte do wolnego składu, bez uiszczenia cła lub podatku wydane być mają ze składu publicznego na konsumcyę wewnętrzną, to należy od nich uiścić według przepisów: cło lub podatek, a ewentualnie także opłatę konsumcyjną miejską, jeżeli przeznaczone są na konsumcyę w mieście Krakowie.

W powyższym razie podatek od spirytusu krajowego, cło od zboża zagranicznego i opłatę konsumcyjną miejską od produktów przeznaczonych na konsumcyę w mieście Krakowie, winien uiścić składający towar lub uprawniony do odbioru; albo na pisemne ich żądanie i na rachunek żądającego, zarząd kraj. składu publicznego a składający lub uprawniony do odbioru obowiązany jest zwrócić zarządowi składu publicznego poniesione na to wydatki przy wyprowadzeniu produktów ze składu.

Od gotówki na te wydatki wyłożonej liczy zarząd składu publicznego opłatę procentową według ogłoszonej taryfy.

§. 31.

Oglądanie złożonych produktów.

Zarząd krajowego składu publicznego obowiązany jest dozwolić właścicielowi kwitu odbiorczego, lub właścicielowi poświadczenia składowego albo warrantu oglądać produkt złożony. Oględziny te odbywać można tylko za uprzednim zgłoszeniem się do miejscowej administra-

cyi składu w godzinach urzędowych, w których skład winien być otwarty według regulaminu.

§. 32.

Branie próbek.

Składającemu towar lub właścicielowi poświadczenia składowego wolno jest brać w odpowiedniej ilości próbki ze swych produktów w poświadczeniu składowem wymienionych, a to z zachowaniem przepisów porządku domowego dołączonych do niniejszego regulaminu.

Próbki wydaje się za pierwszym razem bezpłatnie; za dalsze wydawanie próbek pobiera się opłatę oznaczoną taryfą. Branie tak wielkich próbek, iżby ono według zdania zarządu krajowego składu publicznego na wartość złożonego produktu wpływać mogło, jest wzbronionem.

Branie próbek spirytusu, na którym ciąży opłata konsumcyjna, dozwolone jest tylko po poprzednim uiszczeniu ciężącego na nim podatku.

§. 33.

Wysyłka produktów z polecenia właściciela.

Zarząd krajowego składu publicznego podejmuje się na żądanie pisemne uprawnionego do odbioru wysyłki tegoż produktu i wszelkich czynności z tem połączonych, za zwrotem poczynionych wydatków i za opłatą oznaczoną taryfą.

§. 34.

Wszelkie wydatki przez zarząd składu publicznego na rachunek składającego towar poczynione, należytość za składowe i wagowe, za wyładowanie, naładowanie i wysyłkę produktu i t. d. zwraca zarządowi składu składający towar lub uprawniony do jego odbioru bezpośrednio przed wyjściem tego towaru ze składu. Jednak zarząd składu ma prawo żądać wcześniejszej opłaty tych należytości od składającego towar lub od właściciela poświadczenia składowego.

§. 35.

Oddawanie produktów przechowanych w składzie.

Przechowane w składzie produkta mogą być oddane albo w całości albo częściami.

Jednak już przy odbiorze pierwszej części produktu winien właściciel kwitu odbiorczego lub obydwóch części poświadczenia składowego uiszczyć wszelkie należytości ciężące na całości złożonego produktu.

§. 36.

Jak wielką być ma każda część czyli partya zboża, która ma być wydana ze składu, oznacza właściciel kwitu odbiorczego lub obydwóch części poświadczenia składowego.

Złożony spirytus częściowo odbieranym być może tylko w partiach nie mniejszych niż 5 hektolitrow.

§. 37.

Przy odbieraniu złożonego na skład produktu, winien uprawniony do odbioru zwrócić zarządowi krajowego składu publicznego kwit odbiorczy lub jeżeli wystawionem było poświadczenie składowe, obie części tego poświadczenia (t. j. tak receptis jak i warrant).

Jeżeli zaś złożony na skład produkt wydaje się częściami, zapisuje zarząd krajowego składu publicznego na kwicie odbiorczym, a względnie na obu częściach poświadczenia składowego (t. j. na receptisie i warrantcie), jaką część pierwotną złożonego produktu już odebrano.

§. 38.

Zmiana poświadczenia składowego.

Na żądanie wylegitymowanego właściciela obu części poświadczenia składowego wystawia zarząd krajowego składu publicznego w zamian za pierwotne poświadczenie składowe, opiewające na całość złożonych produktów, tyle osobnych poświadczeń składowych, ile nowych partij powstaje przy podziale produktu przez właściciela.

Zarządowi krajowego składu publicznego służy prawo dania tym nowym poświadczeniom składowym, wystawionym na części złożonego produktu, tej samej daty, jaką nosiło pierwotne poświadczenie wystawione na całość złożonego produktu (§. 26 ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 r.).

W każdym z powyższych wypadków ponoszą właściciele koszta wynikłe ze spełnienia ich żądania.

§. 39.

Trwanie przechowania produktów w składzie.

Okres czasu, przez który produkt zostawać ma w magazynie krajowego składu publicznego, zależy z wyjątkiem wypadków podanych w §. 41 niniejszego regulaminu, od woli składającego produkt, jeżeli tenże uiszcza regularnie wszelkie na złożonym produkcie ciążące opłaty i należności.

§. 40.

Prawo zastawu na złożonym produkcie zabezpieczone przedsiębiorstwu składu publicznego.

Dopóki produkt znajduje się w składzie, przedsiębiorstwo składu publicznego ma na złożonym produkcie prawo zastawu, które w myśl §. 28 ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 (Dz. u. p. XXVII.) używa pierwszeństwa przed wszystkimi innymi prawami i zachowuje moc swoją nawet w razie konkursu.

Prawo zastawu tyczy się:

- a) opłat należnych publicznemu składowi według obowiązującej taryfy za przyjęcie produktu na skład, jego przechowanie, manipulacje z przechowaniem połączone, zabezpieczenie i wydanie;
- b) wszystkich wydatków uprzednich na towar poniesionych przez zarząd składu na rachunek składającego produkt, na opłacenie

ceł, podatków konsumcyjnych, kosztów transportu i przechowania lub z innych powodów, jak niemniej wszystkich pretensyj wynikających z bieżącego rachunku ustawą dozwolonych interesów składu publicznego.

Jeżeli wystawiono poświadczenie składowe, może przedsiębiorstwo składu publicznego poszukiwać prawa zastawu tego na właścicielu poświadczenia składowego lub na właścicielu jednej z dwóch części tego poświadczenia tylko o tyle, o ile wysokość należitości przypadającej zarządowi składu publicznego zapisaną została na obu częściach poświadczenia składowego; albo jeżeli chodzi o należitości przypadające publicznemu składowi, powstałe dopiero po wystawieniu poświadczenia składowego, tylko o tyle, o ile przypadają na okres w poświadczeniu składowem z góry oznaczony (§. 18 lit. b. ustawy z 28. kwietnia 1889) a jeżeli okres ten nie był z góry oznaczonym, za przeciąg nie więcej jak jednego roku od dnia wystawienia „poświadczenia składowego“.

§. 41.

Sprzedaż złożonego produktu przez zarząd składu.

Zarząd składu publicznego ma prawo, uprzedziwszy o tem składającego towar, sprzedać złożony produkt:

1. jeżeli produkta złożone na okres czasu umówiony, nie zostały odebrane po upływie tego okresu;

2. jeżeli produkta złożone na czas nieograniczony nie zostaną odebrane po upływie roku od daty złożenia na skład, a jeżeli wystawiono poświadczenie składowe na te produkta, w ciągu roku od czasu wystawienia poświadczenia składowego;

3. jeżeli złożonemu produktowi zagraża zepsucie (§. 33 ustawy z dnia 28. kwietnia 1889).

Sposób sprzedaży produktu znajdującego się w przechowaniu krajowego składu publicznego w powyż oznaczonych przypadkach, sposób, w jaki należy rozrządzić kwotą uzyskaną ze sprzedaży i prawo właściciela warrantu do regresu określają §§. 34, 35 i 36 ustawy o publicznych domach składowych z d. 28. kwietnia 1889).

§. 42.

Udzielanie pożyczek na złożone produkta.

Wyjąwszy powyżej oznaczony przypadek, nie wolno zarządowi krajowego składu publicznego ani handlować zbożem i spirytusem ani sprzedawać produktów tych na własny rachunek ani podejmować się sprzedaży ich na obcy rachunek.

Również nie wolno zarządowi publicznego składu udzielać ani na swój ani na obcy rachunek jakichkolwiek zaliczek na złożone do publicznego składu produkta.

§. 43.

Przechowanie worków i beczek.

Próżne worki i beczki z produktów do publicznego składu nadesłanych winien składający produkta odebrać najdalej do dni 14, gdyż

w razie przeciwnym zarząd krajowego składu publicznego ma prawo sprzedać je na rachunek składającego.

Uzyskaną ze sprzedaży kwotę po potrąceniu wydatków przez sprzedaż spowodowanych, zapisuje się w rachunku na korzyść składającego.

Jednak może być zawarta między zarządem krajowego składu publicznego a składającym produkt osobna umowa o przechowanie próżnych worów i beczek aż do czasu odbioru produktu za opłatą oznaczoną w taryfie.

§. 44.

Poręczenie krajowego składu publicznego (Haftung).

Przedsiębiorca krajowego składu publicznego (to jest kraj Galicya) poręcza składającemu w składzie publicznym produktu wynagrodzenie za szkody wynikłe z zaniedbania kupieckiej troskliwości w spełnieniu czynności połączonych z zarządem składu publicznego.

W razie uczynionego zarzutu przedsiębiorstwo winno udowodnić troskliwość.

§. 45.

Przedsiębiorstwo krajowego składu publicznego odpowiada za urzędników swych i inne osoby użyte przy zarządzie i obsłudze tego składu (§. 14 powołanej ustawy z dnia 28. kwietnia 1889).

§. 46.

Reklamacye.

Z powodu utraty, ubytku lub uszkodzenia złożonego towaru, których nie było można dostrzedz przy wydaniu, może strona uprawniona do odbioru rościć pretensye do krajowego składu publicznego tylko wtedy, jeżeli niezwłocznie po odkryciu utraty, ubytku lub uszkodzenia odebranego produktu wniesie podanie o stwierdzenie tego ubytku lub uszkodzenia w myśl artykułu 348 powsz. ustawy handlowej i jeżeli zostaje udowodnionem, że utrata, ubytek lub uszkodzenie produktu nastąpiło w publicznym składzie w czasie od przyjęcia produktu do składu aż do chwili wydania go ze składu.

Po odebraniu produktu gaśnie wszelka pretensya do krajowego składu publicznego z tytułu ubytku lub uszkodzenia złożonego towaru nawet w tym wypadku, że ubytku tego lub uszkodzenia nie można było dostrzedz przy odbiorze produktu ze składu i dopiero później je odkryto, jeżeli pretensyi tej nie zgłoszono pisemnie do przedsiębiorstwa krajowego składu publicznego w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia wydania produktu ze składu.

§. 47.

Krajowy skład publiczny nie poręcza również za straty i uszkodzenia w złożonych produktach, zrządzone przez wojnę, napad nieprzyjacielski, rozruchy publiczne, gwałty publiczne lub wypadki elementarne.

Nie odpowiada także skład publiczny krajowy za ubytki w ilości złożonego produktu, spowodowane przewietrzaniem, czyszczeniem lub uschnięciem zboża, tudzież za oznaczony w §. 28 tegoż regulaminu ubytek spirytusu, spowodowany przez ulotnienie się czyli ususzkę i przez manipulację.

§. 48.

Zażalenia i zarzuty przeciw przedsiębiorstwu składu publicznego z powodu utraty, ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w wydaniu towaru przedawniają się według przepisów ustanowionych w art. 386 powszechnej ustawy handlowej dla spedytora. Okres czasu więc do wniesienia zażeń i zarzutów rozpoczyna się, jeżeli takowe tyczą się zupełnej utraty, z upływem dnia, w którym towar powinien być wydany, jeżeli zaś chodzi o ubytek, uszkodzenie lub opóźnienie w wydaniu towaru z upływem dnia, w którym towar wydano.

Zarząd krajowego składu publicznego obowiązany jest we właściwym czasie reklamującemu wydać poświadczenie, iż żądanie wynagrodzenia wniesione zostało. Wniesione do zarządu krajowego składu publicznego żądanie wynagrodzenia należy najdalej w ośm dni po jego wniesieniu sformułować cyfrowo i doręczyć na piśmie zarządowi składu publicznego. Zarząd krajowego składu publicznego obowiązany jest dać żądającemu wynagrodzenia, odpowiedź najdalej w 20 dni po cyfrowym sformułowaniu żądania. Jeżeliby zaś żądający odszkodowania niezadowolnił się tą odpowiedzią, to za zgodą obydwóch stron sprawę może rozstrzygnąć sąd polubowny, złożony według postanowień §. 52 niniejszego regulaminu.

§. 49.

Sąd polubowny.

Wszelkie sprawy sporne i spory wynikłe między przedsiębiorcą lub zarządem krajowego składu publicznego a składającym produkt lub właścicielem poświadczenia składowego i właścicielem warrantu może za zgodą obydwóch stron spornych rozstrzygać sąd polubowny, od którego orzeczeń nie ma odwołania się (§. 11 ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 r.).

§. 50.

W przypadkach, w których ustawa dopuszcza wniesienie skargi o nieważność wyroku sądu polubownego, należy wnieść skargę pisemnie w terminie nieprzekraczalnym 8 dniowym, licząc od dnia doręczenia wyroku. Wnieść zaś skargę należy do tego sędziego zwykłego pierwszej instancji, który byłby powołany do rozstrzygnięcia głównej sprawy. Skargę wniesioną do sądu musi podpisać adwokat.

§. 51.

Wniesienie skargi o nieważność wyroku sądu polubownego nie wstrzymuje wykonania tego wyroku.

§. 52.

Obie strony winny w przeciągu dni ośmiu od dnia, w którym jedna z nich wniesie i drugiej udzieli lub obydwie wniosą w ten sam sposób sformułowane i drugiej stronie do wiadomości udzielone w cyfry ujęte żądanie wynagrodzenia za szkodę, oświadczyć na piśmie, czy poddają się sądowi polubownemu lub nie, -- a jeżeli obydwie oświadczą się za sądem polubownym, w ciągu dni ośmiu po nadejściu odpowiedzi strony, która ostatnia odpowie, wybrać sędziów polubownych i wymienić ich stronie przeciwnej (§. 53 niniejszego regulaminu). Jeżeli strona roszcząca pretensye tego nie uczyni, to wszelka pretensya do wynagrodzenia szkody w danym wypadku traci podstawę.

§. 53.

Skład i wybór sądu polubownego.

Sąd polubowny składa się z trzech członków, z których jednego wybiera Dyrekcyja krajowego składu publicznego, drugiego strona przeciwna, a ci dwaj arbitrowie wybierają superarbitra.

Po wyborze arbitrów przez obydwie strony sporne w terminie oznaczonym w §. 52 winni arbitrzy wybrać superarbitra.

Jeżeli wybrani arbitrzy nie zgodzą się w ciągu następnych 8 dni na wybór superarbitra, to mianuje go prezes c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego najpóźniej w dni 14 po otrzymaniu zawiadomienia arbitrów, iż się nie zgodzili na wybór superarbitra.

§. 54.

Postępowanie przed sądem polubownym, wykonywanie wyroków tegoż sądu.

Sąd polubowny nie ma obowiązku stosować się do jakiejkolwiek ordynacyi sądowej, a obraduje i rozstrzyga według najlepszej wiedzy i wiary. Sąd polubowny ma także prawo rozstrzygać o zwrocie wydatków w gotowiznie niemniej innych kosztów, mianowicie należności stemplowych, które ma ponieść strona przegrywająca.

Sąd polubowny nie jest obowiązany ogłaszać powodu swego wyroku.

O wykonanie wyroków sądu polubownego należy wnosić do zwykłego sędziego pierwszej instancyi, któryby był powołany do rozstrzygnięcia w sprawie spornej.

§. 55.

Wykazy statystyczne.

Zarząd krajowego składu publicznego sporządza i ogłasza w dzienniku rozporządzeń Ministerstwa handlu dla kolei i żeglugi tudzież w urzędowej „Gazecie lwowskiej“ w 30 dni po zamknięciu rachunków każdorocznych, sprawozdanie roczne, a co miesiąc wykazy statystyczne obejmujące obrót produktów w składzie publicznym i obrót poświadczeń składowych (§. 10 ustawy z dnia 28. kwietnia 1889).

§. 56.

Postanowienia końcowe.

Oddający towar do krajowego składu publicznego poddaje się przez to samo postanowieniom regulaminu niniejszego i przepisom porządku domowego, stanowiącym dodatek do regulaminu i część integralną tegoż, tudzież przepisom taryfy ogłoszonej w sposób ustawą przepisany.

§. 57.

Wszelkie zażalenia na zarząd krajowego składu publicznego i jego organa wnoszone być mają do Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

§. 58.

Tak regulamin krajowego składu publicznego jak i taryfa, tudzież wszelkie w nich zmiany ogłasza się w sposób wskazany ustawą z dnia 28. kwietnia 1889 w Dzienniku rozporządzeń c. k. Ministerstwa handlu dla kolei i żeglugi i w urzędowej Gazecie lwowskiej i wraz z ogłoszeniem porządku domowego przybija w krajowym składzie publicznym w miejscu widocznem.

Porządek domowy

w krajowym składzie publicznym dla zboża i spirytusu
w Krakowie.

§. 1.

Przyjmowanie produktów do składu publicznego i wydawanie ich z niego odbywa się codziennie z wyjątkiem niedzieli i świąt uroczystych, przed południem od godziny 9. do 12. przez rok cały, zaś popołudniu od godziny 2. do 4. w czasie od 1. października do końca marca a od godziny 3. do 6. w czasie od 1. kwietnia do ostatniego września.

§. 2.

W godzinach w powyższym paragrafie wskazanych dozwała się uprawnionym do tego oglądać złożone produkta i brać z nich próbki.

§. 3.

Urzędowe godziny w biurach składu publicznego krajowego mieszczących się w domu administracyjnym tegoż składu, są dla stron te same, jakie oznaczono powyżej w §. 1. dla przyjmowania i wydawania produktów, zaś dla urzędników godziny biurowe i dla służby godziny pracy oprócz powyżej oznaczonych godzin urzędowych oznaczy zarząd krajowego składu publicznego t. j. dyrekcya Towarzystwa wzajemnego kredytu stosownie do potrzeby.

§. 4.

Wstęp do magazynów krajowego składu publicznego jest obcym wzbroniony.

Składający lub odbierający produkta mają wówczas wstęp do magazynów, kiedy składają, odbierają, lub oglądają swoje produkta, albo uzyskali prawo oglądania złożonych produktów lub do podjęcia próbek.

§. 5.

Pozwoleń do oglądania produktów w składzie lub brania próbek w godzinach urzędowych udziela dyrektor składu publicznego i tym, którzy się wykazują posiadaniem kwitu odbiorczego lub poświadczenia składowego do obejrzenia i brania próbek, zaś posiadaczowi warrantu tylko do obejrzenia.

§. 6.

Wstęp do sali targowej, znajdującej się w domu administracyjnym publicznego składu krajowego w Krakowie, dozwolonym jest tak składającym produkt w składzie, jak i kupcom.

§. 7.

Zabrania się oddającym lub odbierającym produkta dawania służbie magazynowej jakichkolwiek darów i wynagrodzeń.

§. 8.

Wzbrania się wychodzącym ze składu publicznego krajowego wynoszenia jakichkolwiek próbek, paczek, pakietów, worków i t. p. wyjąwszy za legitymacją przez dyrekcję krajowego składu publicznego wydaną.

§. 9.

Wzbrania się palenia tytoniu w magazynach tudzież na podwórzach i w całym obrębie krajowego składu publicznego.

Urzednicy należący do administracyi składu mogą palić tytoń tylko w domu administracyjnym.

REGULAMIN

dla krajowego składu publicznego we Lwowie dla zboża
wszelkiego rodzaju i spirytusu.

W wykonaniu uchwały Sejmu krajowego z dnia 16. października 1888 założył galicyjski Wydział krajowy we Lwowie „publiczny skład“ połączony z publicznym składem wolnym dla zboża wszelkiego rodzaju i spirytusu.

§. 1.

Przeznaczenie krajowego składu publicznego.

Przedsiębiorcą i właścicielem „publicznego składu“ połączonego ze „składem wolnym“ we Lwowie jest Królestwo Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Skład ten przeznaczonym jest:

- 1) dla zboża wszelkiego rodzaju krajowego i zagranicznego tak podlegającego oceniu jak i transitowego, ziarn roślin strączkowych, ziarn roślin olejnych i nasion bliżej nie wyszczególnionych;
- 2) dla spirytusu ulegającego opodatkowaniu, dopóki opłata podatkowa od niego nie została uiszczoną albo spirytus za granicę nie został wywieziony;
- 3) dla zboża i spirytusu, które w razie wprowadzenia ich na konsumpcję miasta ulegałyby także opłacie konsumpcyjnej miejskiej.

§. 2.

Firma krajowego składu publicznego.

Firma krajowego składu publicznego we Lwowie w sądzie handlowym zaprotokołowana brzmi:

„Krajowy skład publiczny dla zboża i spirytusu we Lwowie połączony ze składem wolnym“.

§. 3.

Z a r z ą d.

Wydział krajowy galicyjski obejmuje skład publiczny dla zboża i spirytusu we Lwowie we własny zarząd.

Kierownictwo w zarządzie i ruchu składu porucza się zamianowanemu przez Wydział krajowy dyrektorowi.

Osobna instrukcja Wydziału krajowego stanowi o zakresie działania dyrektora i takowy określa.

§. 4.

Etat wszystkich urzędników administracyjnych i służby tego składu publicznego ustanawia Wydział krajowy.

§. 5.

Wszelkie czynności w publicznym składzie krajowym wykonywa zarząd (dyrekcyja):

- a) według postanowień ustawy o urządzaniu i prowadzeniu publicznych składów z dnia 28. kwietnia 1839;
- b) według przepisów niniejszego regulaminu ułożonego na podstawie wspomnianej ustawy;
- c) według taryfy należytości zatwierdzonej przez Wydział krajowy ogłoszonej w sposób przepisany ustawą z dnia 28. kwietnia 1839;
- d) według instrukcyi służbowej wydanej dla urzędników i służby krajowego składu publicznego;
- e) co do produktów złożonych w składzie wolnym, nadto jeszcze wedle obowiązujących przepisów skarbowych i rozporządzeń, które wydały lub jeszcze wydadzą kompetentne władzy skarbowe.

§. 6.

Zakres działania.

„Krajowy skład publiczny“ połączony ze składem wolnym:

- 1) Przyjmuje do przechowania produkta wymienione w §. 1. niniejszego regulaminu;
- 2) wyładowuje te produkta i umieszcza w składach;
- 3) przechowuje na składzie przyjęte produkta i wykonywa wszelkie czynności i manipulacye potrzebne do należytego ich przechowania;
- 4) wydaje i naładowuje jakoteż wysyła ze składu produkta przeznaczone do wysyłki według poleceń tych, którzy towar złożyli, lub uprawnionych do odbioru towaru;
- 5) opłaca na polecenie i rachunek składających towar lub uprawnionych do odbioru cło, podatek i opłaty konsumcyjne i pokrywa w zastępstwie składających towar lub uprawnionych do odbioru i na

ich rachunek kosztu przewozu produktu do składu oraz wydatki połączone z ekspedycją (wysyłką) tego towaru;

6) ubezpiecza od ognia produktu przyjęte do składu;

7) pobiera od składającego lub uprawnionego do odbioru towaru wszelkie na złożonym produkcie ciążące opłaty i należności, jako to: opłacane cło, podatek, opłatę konsumcyjną, należność za ubezpieczenie od ognia i kosztu transportu, dalej obliczone na podstawie taryfy należności za skład tudzież za wyładowanie i naładowanie, wietrzenie, mieszanie, czyszczenie i ważenie produktu niemniej wszelkie inne opłaty i wydatki.

§. 7.

Zawiadomienie o przesyłce (Aviso i list frachtowy).

Nadsyłający zboże lub spirytus do krajowego składu publicznego winien zarząd składu o tem uprzedzić, równocześnie zaś z produktem przesyłanym przesłać list frachtowy lub spis produktów przesyłanych.

Dokumentu te, oprócz danych przepisanych ustawą zawierać winny:

- a) Datę kiedy i miejsce, z którego wysłano produkt;
- b) dokładny adres składającego towar, obejmujący jego imię, nazwisko i miejsce zamieszkania;
- c) rodzaj produktu nadesłanego;
- d) ilość i znaki worów lub beczek, lub oznaczenie rodzaju sposobu przesyłania;
- e) wagę brutto w kilogramach przy spirytusie zaś miarę w hektolitrach a moc w stopniach studzielnego alkoholometru;
- f) wartość produktu do ubezpieczenia.

§. 8.

Dokumentu urzędów cłowego i podatkowego.

Jeżeli dokumentu urzędu cłowego lub podatkowego mają iść z towarem, to winny być podane w liście frachtowym lub w spisie produktów i z niemi razem oddane zarządowi krajowego składu publicznego.

Przyjęcia produktów bez tych dokumentów należy odmówić.

Co do wszelkich szkodliwych następstw, któreby wynikły z błędnego lub niedokładnego wypełnienia tychże dokumentów, przysługuje zarządowi składu prawo regresu, jednak z tem ograniczeniem, że prawo to nie może zmniejszyć miary odpowiedzialności na zarząd składu ustawą nałożonej ani też rozszerzyć granic przysługującego mu na podstawie ustawy prawa zastawu.

§. 9.

Kolej przyjmowania.

Zarząd składu przyjmuje produktu na skład w kolei ich dostawienia, zaś w razie równoczesnego dostawienia produktów przez kilku właścicieli przyjmuje zarząd te produktu w kolei zgłoszeń.

§. 10.

Waga i miara.

Produkta przyjmuje skład i wydaje z swoich magazynów według tej wagi i miary, jaka wykazała się przy ich zważeniu lub zmierzeniu w składzie.

Produkta waży się i mierzy zawsze w składzie; wagę zboża i innych płodów rolnych w składzie umieszczonych oznacza się w kilogramach, zaś miarę objętości spirytusu w litrach a moc jego w stopniach studzielnego alkoholometru.

§. 11.

Reklamacja z powodu ubytku i uszkodzeń w nadesłanych produktach.

Jeżeli produkt przesłany drogą żelazną nadszedł uszkodzony, lub w mniejszej ilości niż oznaczono w liście frachtowym, zarząd krajowego składu publicznego winien zaraz wnieść przepisaną reklamację.

Jeżeli zaś produkt przesłany inną drogą nadszedł w mniejszej ilości, niż oznaczył przesyłający lub nadszedł uszkodzony, zarząd składu publicznego winien najdalej w ciągu 24 godzin zawiadomić o tem składającego towar.

§. 12.

Opłata należitości za przewóz.

Należytość za przewóz produktu złożonego do składu i inne z przewozem tego produktu połączone wydatki wypłaca z reguły zarząd krajowego składu publicznego na rachunek składającego towar z prawem policzenia sobie od wydanych w tym celu pieniędzy odsetek oznaczonych taryfą.

Jednak zarząd składu publicznego może uchylić się od poniesienia tych wydatków w zastępstwie składającego, jeżeli uzna, że ztąd mogłaby wyniknąć strata dla krajowego składu publicznego.

§. 13.

Kwit odbiorczy.

Zarząd krajowego składu publicznego wydaje na każdy złożony do składu produkt „Kwit odbiorczy“ brzmiący na nazwisko składającego towar.

Ten kwit odbiorczy, wycięty z księgi jukstowej i równobrzmiący z pozostającą w księdze jukstą zawierać powinien następujące daty:

- a) Datę złożenia produktu;
- b) Liczbę bieżącą i liczbę magazynową rejestru przychodów i magazynu;
- c) Nazwisko, stan i miejsce zamieszkania składającego towar;
- d) Miejsce zżąd produkt nadszedł;
- e) Ilość i znaki worów lub beczek;
- f) Rodzaj produktu i jego miarę lub wagę a nadto przy zbożu jego gatunek, zaś przy spirytusie jego stopień mocy, oznaczony podług studzielnego alkoholometru;

- g) Wyszczególnienie opłat na rachunek składającego towar już uiszczonych i ciążących na złożonym produkcie, jako to: cła, podatków, i t. d.
- h) Oznaczenie na jaką wartość i na jak długo ubezpieczono złożony produkt.

§. 14.

Kwit odbiorczy podpisują urzędnicy składu, upoważnieni do podpisywania firmy „krajowego składu publicznego“.

Nazwiska i podpisy ich ogłasza zarząd składu w urzędowej „Gazecie lwowskiej“ i na tablicy w krajowym składzie publicznym.

§. 15.

Umorzenie kwitu odbiorczego.

Jeżeli kwit odbiorczy zaginie, to właściciel jego winien postarać się o umorzenie go, a równocześnie zawiadomić o tem zarząd składu.

Po umorzeniu kwitu odbiorczego przez sąd handlowy zarząd składu wystawi i wręczy właścicielowi kwitu, na rzecz którego umorzenie nastąpiło, nowy kwit odbiorczy na jego żądanie.

§. 16.

Poświadczenia składowe. (Recepisy i warranty).

Zarząd składu winien na żądanie składającego towar zamiast „kwitu odbiorczego“ wydać mu „poświadczenie składowe“ na złożony przez niego produkt, podpisany przez urzędników upoważnionych do podpisywania firmy składu, w regule przez dyrektora składu publicznego lub jego zastępcę i przez buchhaltera, których nazwiska podaje się w urzędowej Gazecie lwowskiej i na tablicy w krajowym składzie publicznym.

To „poświadczenie składowe“ złożone z dwóch części, które jednak mogą być od siebie oddzielone:

1. Poświadczenia posiadania (recepisu) i
2. „Poświadczenia zastawu“ czyli „warrantu“ sporządza i wydaje zarząd składu publicznego ściśle według postanowień §. 17. i 18. ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 o urządzeniu i prowadzeniu składów publicznych.

§. 17.

Dalsze postępowanie z temi poświadczeniami składowemi, prawa i obowiązki właścicieli tych poświadczeń składowych i każdej ich części, oraz prawa i obowiązki krajowego składu publicznego, wydającego te poświadczenia, uregulowane są przepisami ustawy o składach publicznych z dnia 28. kwietnia 1889, a zarząd krajowego składu publicznego obowiązany jest postępować ściśle według powołanych przepisów ustawy.

§. 18.

Amortyzacya „poświadczeń składowych“.

Postępowanie dla umorzenia (amortyzacyi) zaginionych „poświadczeń składowych“ i obu ich części, to jest „recepisów i warrantów“ niemniej obowiązek uiszczenia należności stemplowej od tych poświadczeń, orzeczone i uregulowane są postanowieniami §§. 39. i 40. ustawy z dnia 28. kwietnia 1889, a postanowienia te spełniać winien ściśle zarząd krajowego składu publicznego.

§. 19.

Ubezpieczenie od ognia przyjętych na skład produktów.

Wszelkie produkta przyjęte przez krajowy skład publiczny ubezpiecza zarząd składu pod własną odpowiedzialnością w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

Produkta te ubezpieczone być winny według wartości oznaczonej przez składającego towar.

§. 20.

Jeżeliby składający towar nie oznaczył jego wartości asekuracyjnej, to oznacza ją zarząd krajowego składu publicznego według własnego uznania.

Składający obowiązany jest premię asekuracyjną, wypłaconą przez zarząd składu publicznego temuż zarządowi zwrócić. Składającemu lub uprawnionemu do odebrania towaru służy wszakże prawo dodatkowo podwyższyć lub zniżyć ubezpieczoną przez zarząd składu publicznego wartość produktu na własny rachunek.

§. 21.

Ponieważ według statutu „Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie“ ubezpieczenie rozpoczyna się z godziną 12-ą w południe dnia następnego po podaniu wniosku, przeto zarząd krajowego składu publicznego winien awizowane produkta na mocy otrzymanego awiza zgłosić zawczasu do ubezpieczenia, tak aby produkta z chwilą nadejścia do składu były ubezpieczone.

§. 22.

Produkta złożone w krajowym składzie publicznym ubezpiecza się na cały czas pozostawania ich w składzie, oznaczony przez składającego towar przy oddawaniu tegoż na skład, a gdyby składający czasu tego nie oznaczył, na przeciąg jednego roku.

§. 23.

Premię asekuracyjną ponosi składający względnie właściciel poświadczenia składowego a w szczególności właściciel w myśl ustępu drugiego §. 40 regulaminu, i zwraca ją zarządowi składu publicznego przy wydaniu produktu ze składu.

§. 24.

W razie uszkodzenia przez pożar produktu złożonego w krajowym składzie publicznym otrzymuje właściciel tego produktu tylko takie wynagrodzenie szkody, jakie przez „Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie“ wypłacone zostanie i to po potrąceniu opłaconej przez zarząd składu opłaty za ubezpieczenie (premii asekuracyjnej) i wszelkich innych należności, przypadających zarządowi składu publicznego, a ciążących na złożonym produkcie aż do chwili pożaru, o ile na to potrącenie zezwala zamieszczone w §. 40 ustępie drugim regulaminu zastrzeżenie na korzyść właściciela; to jest: zastosowanym będzie §. 15. ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 stanowiący, że w razie szkody przez pożar wyrządzonej otrzymane wynagrodzenie asekuracyjne zastępuje miejsce spalonego produktu. Tylko zarząd składu publicznego ma przeto wyłączne prawo odebrać od towarzystwa ubezpieczeń kwotę wynagrodzenia wypłaconą za spalony produkt.

§. 25.

Przechowanie zboża.

Każdą partję zboża przyjętego do składu publicznego przechowuje się oddzielnie.

§. 26.

Zarząd składu publicznego przedsięwzię na żądanie składającego towar lub właściciela poświadczenia składowego, czyszczenie, przetrząsanie i przewietrzanie zboża, bądź szufłą, bądź elewatozem. Gdyby jednak zarząd składu publicznego uznał za konieczne przewietrzać zboże, aby uchronić je od zepsucia, może bez żądania składającego zarządzić przewietrzanie elewatozem lub przeróbkę szufłą, jednak nie mieszając partyj zboża należących do różnych składających.

§. 27.

Należność za czyszczenie i przewietrzanie zboża a ewentualnie jego mieszanie, obrachowaną według taryfy, uiszcza zarządowi składu publicznego składający towar lub właściciel poświadczenia składowego w myśl §. 40. ustępu drugiego regulaminu.

§. 28.

Przechowanie spirytusu.

Spirytus przechowuje się w oddzielnym magazynie, zbudowanym całkowicie z ogniotrwałego materiału w ośmiu żelaznych rezerwoarach, z których cztery po 1500 a drugie cztery po 1000 hektolitrow.

Mniejsze partye spirytusu należące do różnych składających, muszą być z sobą zlewane (§. 43. ustawy z 28. kwietnia 1889 r.) dla przechowania w tych wielkich zbiornikach, przyczem należy dokładnie zapisać, ile stopni hektolitrowych przyjęto na skład od każdego składającego.

Jeżeli składający 1000 lub więcej hektolitrow spirytusu zobowiąże się płacić składowe za całą objętość zbiornika lub zbiorników, w których jego spirytus jest przechowany, to spirytusu jego nie łączy się ze spirytusem należącym do innego składającego.

Sprawdzone przyrządy do odbioru spirytusu przy jego przyjęciu wykazują dokładnie miarę i stopień mocy spirytusu, a skład publiczny oddaje tyle hektolitrostopni (litrostopni) spirytusu, ile (według kwitu odbiorczego lub poświadczenia składowego) przyjął z potrąceniem ilości wyparowanej czyli ususzki, oznaczonej ustawą, tudzież ilości, której ubytek spowodowała manipulacya (Calo).

Ilość wyparowania unormowana rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z 10 sierpnia 1888 (Dz. u. p. XLVI. 133.) wynosi $\frac{1}{3}$ procent od ilości złożonego spirytusu miesięcznie, a nadto 2 procent pro anno, przyczem dla uproszczenia rachunku przy oznaczeniu rocznej 2 procentowej ususzki przyjmuje się za podstawę obliczenia, że wszystkie przyjęcia i wydania spirytusu w ciągu pięciu dni ($\frac{1}{6}$ jednego miesiąca) zaszły w jednym i tym samym dniu.

Wysokość utraty złożonego spirytusu, spowodowanej manipulacją, oblicza się na $\frac{1}{3}$ procent miesięcznie.

§. 29.

Wysyłka za granicę spirytusu i zboża transytowego (nieoclonego).

Tak spirytus, od którego nie uiszczono jeszcze podatku, jak i zboże nieoclonone, a przeznaczone na wywóz wysyła się za granicę z zastosowaniem przepisów obowiązujących.

§. 30.

Uiszczanie podatku, cła i opłaty konsumcyjnej.

Jeżeli zaś produkta te, przyjęte do wolnego składu, bez uiszczenia cła lub podatku wydane być mają ze składu publicznego na konsumcyę wewnętrzną, to należy od nich uiszczyć według przepisów: cło lub podatek, a ewentualnie także opłatę konsumcyjną miejską, jeżeli przeznaczone są na konsumcyę w mieście Lwowie.

W powyższym razie podatek od spirytusu krajowego, cło od zboża zagranicznego i opłatę konsumcyjną miejską od produktów przeznaczonych na konsumcyę w mieście Lwowie, winien uiszczyć składający towar lub właściciel poświadczenia składowego w myśl §. 40 ustępu 2 regulaminu albo na pisemne ich żądanie i na rachunek żądającego, zarząd kraj. składu publicznego a składający lub właściciel poświadczenia składowego w myśl §. 40 ustępu 2 regulaminu obowiązany jest zwrócić zarządowi składu publicznego poniesione na to wydatki przy wyprawieniu produktów ze składu.

Od gotówki na te wydatki wyłożonej liczy zarząd składu publicznego opłatę procentową według ogłoszonej taryfy.

§. 31.

Oglądanie złożonych produktów.

Zarząd krajowego składu publicznego, obowiązany jest dozwolnić właścicielowi kwitu odbiorczego, lub właścicielowi poświadczenia składowego albo warrantu oglądać produkt złożony. Oględziny te odbywać można tylko za uprzednim zgłoszeniem się do miejscowej administra-

cyi składu w godzinach urzędowych, w których skład winien być otwarty według regulaminu.

§. 32.

Branie próbek.

Składającemu towar lub właścicielowi poświadczenia składowego wolno jest brać w odpowiedniej ilości próbki ze swych produktów w pokwitowaniu odbioru lub w poświadczeniu składowem wymienionych, a to z zachowaniem przepisów porządku domowego dołączonych do niniejszego regulaminu.

Próbki wydaje się za pierwszym razem bezpłatnie; za dalsze wydawanie próbek pobiera się opłatę oznaczoną taryfą. Branie tak wielkich próbek, iżby ono według zdania zarządu krajowego składu publicznego na wartość złożonego produktu wpływać mogło, jest wzbronionem.

Branie próbek spirytusu, na którym ciąży opłata konsumcyjna, dozwolone jest tylko po poprzednim uiszczeniu ciężącego na nim podatku. Zgłaszający się po próbki spirytusu winni zastosować się do przepisów §. 67 l. 4 ustawy o opodatkowaniu spirytusu.

§. 33.

Wysyłka produktów z polecenia właściciela.

Zarząd krajowego składu publicznego podejmuje się na żądanie pisemne uprawnionego do odbioru wysyłki tegoż produktu i wszelkich czynności z tem połączonych, za zwrotem poczynionych wydatków i za opłatą oznaczoną taryfą.

§. 34.

Wszelkie wydatki przez zarząd składu publicznego na rachunek składającego towar poczynione, należytość za składowe i wagowe, za wyladowanie, naładowanie i wysyłkę produktu i t. d. zwraca zarządowi składu składający towar lub właściciel poświadczenia składowego w myśl §. 40 ustępu 2 regulaminu, bezpośrednio przed wyjściem tego towaru ze składu. Jednak zarząd składu ma prawo żądać wcześniejszej opłaty tych należytości od składającego towar lub od właściciela poświadczenia składowego.

§. 35.

Oddawanie produktów przechowanych w składzie.

Przechowane w składzie produkta mogą być oddane albo w całości albo częściami.

Jednak już przy odbiorze pierwszej części produktu winien właściciel kwitu odbiorczego lub obydwóch części poświadczenia składowego a to właściciel obydwóch części poświadczenia składowego w myśl §. 40 ustępu 2 regulaminu, uiścić wszelkie należytości ciężące na całości złożonego produktu.

§. 36.

Jak wielką być ma każda część czyli partya-zboża, która ma być wydana ze składu, oznacza właściciel kwitu odbiorczego lub obydwóch części poświadczenia składowego.

Złożony spirytus częściowo odbieranym być może tylko w partjach nie mniejszych niż 5 hektolitrow.

§. 37.

Przy odbieraniu złożonego na skład produktu, winien uprawniony do odbioru zwrócić zarządowi krajowego składu publicznego kwit odbiorczy lub jeżeli wystawionem było poświadczenie składowe, obie części tego poświadczenia (t. j. tak receptis jak i warrant).

Jeżeli zaś złożony na skład produkt wydaje się częściami, zapisuje zarząd krajowego składu publicznego na kwicie odbiorczym, a względnie na obu częściach poświadczenia składowego (t. j. na receptisie i warrantie), jaką część pierwotną złożonego produktu już odebrano.

§. 38.

Zmiana poświadczenia składowego.

Na żądanie wylegitymowanego w myśl art. 36 powszechnej ordynacji wekslowej właściciela obu części poświadczenia składowego wystawia zarząd krajowego składu publicznego w zamian za pierwotne poświadczenie składowe, opiewające na całość złożonych produktów, tyle osobnych poświadczeń składowych, ile nowych partyj powstaje przy podziale produktu przez właściciela.

Zarządowi krajowego składu publicznego służy prawo dania tym nowym poświadczeniom składowym, wystawionym na części złożonego produktu, tej samej daty, jaką nosiło pierwotne poświadczenie wystawione na całość złożonego produktu (§. 26 ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 r.).

W każdym z powyższych wypadków ponoszą właściciele koszta wynikłe ze spełnienia ich żądania.

§. 39.

Trwanie przechowania produktów w składzie.

Okres czasu, przez który produkt zostawać ma w magazynie krajowego składu publicznego, zależy z wyjątkiem wypadków podanych w §. 41 niniejszego regulaminu, od woli składającego produkt, jeżeli tenże uiszcza regularnie wszelkie na złożonym produkcie ciężące opłaty i należności.

§. 40.

Prawo zastawu na złożonym produkcie zabezpieczone przedsiębiorstwu składu publicznego.

Dopóki produkt znajduje się w składzie przedsiębiorstwa składu publicznego, ma przedsiębiorstwo składu publicznego na złożonym produkcie prawo zastawu, które w myśl §. 28 ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 (Dz. u. p. XXVII.) używa pierwszeństwa przed wszystkimi innymi prawami i zachowuje moc swoją nawet w razie konkursu.

Prawo zastawu tyczy się:

- a) opłat należnych publicznemu składowi według obowiązującej taryfy za przyjęcie produktu na skład, jego przechowanie, manipulacje z przechowaniem połączone, zabezpieczenie i wydanie;
- b) wszystkich wydatków uprzednich na towar poniesionych przez zarząd składu na rachunek składającego produkt, na opłacenie ceł, podatków konsumcyjnych, kosztów transportu i przechowania lub z innych powodów, jak niemniej wszystkich pretensyj wynikających z bieżącego rachunku ustawą o składach (§. 12) dozwolonych interesów składu publicznego.

Jeżeli wystawiono poświadczenie składowe, może przedsiębiorstwo składu publicznego poszukiwać prawa zastawu tego na właścicielu poświadczenia składowego lub na właścicielu jednej z dwóch części tego poświadczenia tylko o tyle, o ile wysokość należitości przypadającej zarządowi składu publicznego zapisaną została na obu częściach poświadczenia składowego; albo jeżeli chodzi o należitości przypadające publicznemu składowi, powstałe dopiero po wystawieniu poświadczenia składowego, tylko o tyle, o ile przypadają na okres w poświadczeniu składowem z góry oznaczony (§. 18 lit. b. ustawy o składach) a jeżeli okres ten nie był z góry oznaczonym, za przeciąg nie więcej jak jednego roku od dnia wystawienia poświadczenia składowego.

§. 41.

Sprzedaż złożonego produktu przez zarząd składu.

Zarząd składu publicznego ma prawo, uprzedziwszy o tem składającego towar, sprzedać złożony produkt:

1. jeżeli produkta złożone na okres czasu umówiony, nie zostały odebrane po upływie tego okresu;
2. jeżeli produkta złożone na czas nieograniczony nie zostaną odebrane po upływie roku od daty złożenia na skład, a gdy wystawiono poświadczenie składowe na te produkta, w ciągu roku od czasu wystawienia poświadczenia składowego;
3. jeżeli złożonemu produktowi zagraża zepsucie (§. 33 ustawy z dnia 28. kwietnia 1889).

Sposób sprzedaży produktu znajdującego się w przechowaniu krajowego składu publicznego w powyż oznaczonych przypadkach, sposób, w jaki należy rozrządzić kwotą uzyskaną ze sprzedaży i prawo właściciela warrantu do regresu określają §§. 34, 35 i 36 ustawy o publicznych domach składowych z d. 28. kwietnia 1889).

§. 42.

Udzielanie pożyczek na złożone produkta.

Wyjąwszy powyżej oznaczony przypadek, nie wolno zarządowi krajowego składu publicznego ani handlować zbożem i spirytusem ani sprzedawać produktów tych na własny rachunek ani podejmować się sprzedaży ich na obcy rachunek.

Również nie wolno zarządowi publicznego składu udzielać ani na swój ani na obcy rachunek jakichkolwiek zaliczek na złożone do publicznego składu produkta.

§. 43.

Przechowanie worków i beczek.

Próżne worki i beczki z produktów do publicznego składu nadesłanych winien składający produkta odebrać najdalej do dni 14, gdyż w razie przeciwnym zarząd krajowego składu publicznego ma prawo sprzedać je na rachunek składającego.

Uzyskaną ze sprzedaży kwotę po potrąceniu wydatków przez sprzedaż spowodowanych, zapisuje się w rachunku na korzyść składającego.

Jednak może być zawarta między zarządem krajowego składu publicznego a składającym produkt osobna umowa o przechowanie próżnych worów i beczek aż do czasu odbioru produktu za opłatą oznaczoną w taryfie.

§. 44.

Poręczenie krajowego składu publicznego.

Przedsiębiorca krajowego składu publicznego (to jest kraj Galicya) poręcza wynagrodzenie za szkody wynikłe z zaniedbania kupieckiej troskliwości w spełnieniu czynności połączonych z zarządem składu publicznego.

W razie uczynionego zarzutu przedsiębiorstwo winno udowodnić troskliwość.

§. 45.

Przedsiębiorstwo krajowego składu publicznego odpowiada za urzędników swych i inne osoby użyte przy zarządzie i obsłudze tego składu (§. 14 powołanej ustawy z dnia 28. kwietnia 1889).

§. 46.

Reklamacye.

Z powodu utraty, ubytku lub uszkodzenia złożonego towaru, których nie było można dostrzedz przy wydaniu, może strona uprawniona do odbioru rościć pretensye do krajowego składu publicznego tylko wtedy, jeżeli niezwłocznie po odkryciu utraty, ubytku lub uszkodzenia odebranego produktu wniesie podanie o stwierdzenie tego ubytku lub uszkodzenia w myśl artykułu 348 powsz. ustawy handlowej i jeżeli zostaje udowodnionem, że utrata, ubytek lub uszkodzenie produktu nastąpiło w publicznym składzie w czasie od przyjęcia produktu do składu aż do chwili wydania go ze składu.

Po odebraniu produktu gaśnie wszelka pretensya do krajowego składu publicznego z tytułu ubytku lub uszkodzenia złożonego towaru nawet w tym wypadku, że ubytku tego lub uszkodzenia nie można było dostrzedz przy odbiorze produktu ze składu i dopiero później je odkryto, jeżeli pretensyi tej nie zgłoszono pisemnie do przedsiębiorstwa krajowego składu publicznego w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia wydania produktu ze składu.

§. 47.

Krajowy skład publiczny o ile to jest zgodnem z §. 44 regulaminu nie poręcza również za straty i uszkodzenia w złożonych produktach, zrządzone przez wojnę, napad nieprzyjacielski, rozruchy publiczne, gwałty publiczne lub wypadki elementarne.

Nie odpowiada także skład publiczny o ile to jest zgodnem z §. 44 regulaminu za ubytki w ilości złożonego produktu, spowodowane przewietrzaniem, czyszczeniem lub uschnięciem zboża, tudzież za oznaczony w §. 28 tegoż regulaminu ubytek spirytusu, spowodowany przez ulotnienie się czyli ususzkę i przez manipulację.

§. 48.

Zażalenia i zarzuty przeciw przedsiębiorstwu składu publicznego z powodu utraty, ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w wydaniu towaru przedawniają się według przepisów ustanowionych w art. 386 powszechnej ustawy handlowej dla spedytora. Okres czasu więc do wniesienia zarzutów rozpoczyna się, jeżeli takowe tyczą się zupełnej utraty, z upływem dnia, w którym towar powinien być wydany, jeżeli zaś chodzi o ubytek, uszkodzenie lub opóźnienie w wydaniu towaru z upływem dnia, w którym towar wydano.

Zarząd krajowego składu publicznego obowiązany jest we właściwym czasie reklamującemu wydać poświadczenie, iż żądanie wynagrodzenia wniesione zostało. Wniesione do zarządu krajowego składu publicznego żądanie wynagrodzenia należy jeżeli zamierza się załatwić sprawę w drodze sądu polubownego, najdalej w ośm dni po jego wniesieniu sformułować cyfrowo i doręczyć na piśmie zarządowi składu publicznego. Zarząd krajowego składu publicznego obowiązany jest dać żądającemu wynagrodzenia, odpowiedź najdalej w 20 dni po cyfrowym sformułowaniu żądania. Jeżeliby zaś żądający odszkodowania niezadowolnił się tą odpowiedzią, to za zgodą obydwóch stron sprawę może rozstrzygnąć sąd polubowny, złożony według postanowień §. 52 niniejszego regulaminu.

Wrazie wniesienia sprawy bezpośrednio do sędziego kompetentnego postanowienia o reklamacji nie znajdują zastosowania.

§. 49.

Sąd polubowny.

Wszelkie sprawy sporne i spory wynikłe między przedsiębiorcą i zarządem krajowego składu publicznego a stronami może za zgodą obydwóch stron rozstrzygać sąd polubowny, od którego orzeczeń nie ma odwołania się (§. 11 ustawy z dnia 28. kwietnia 1889).

§. 50.

W przypadkach, w których ustawa dopuszcza wniesienie skargi o nieważność wyroku sądu polubownego, należy wnieść skargę pisemnie w terminie nieprzekraczalnym 8 dniowym, licząc od dnia doręczenia wyroku. Wnieść zaś skargę należy do tego sędziego zwykłego pierwszej instancji, który byłby powołany do rozstrzygnięcia głównej sprawy. Skargę wniesioną do sądu musi podpisać adwokat.

§. 51.

Wniesienie skargi o nieważność wyroku sądu polubownego nie wstrzymuje wykonania tego wyroku.

§. 52.

Obie strony winne w przeciągu dni ośmiu od dnia, w którym jedna z nich wniesie i drugiej udzieli lub obydwie wniosą w ten sam sposób sformułowane i drugiej stronie do wiadomości udzielone w cyfry ujęte żądanie wynagrodzenia za szkodę, oświadczyć na piśmie, czy poddają się sądowi polubownemu lub nie, -- a jeżeli obydwie oświadczą się za sądem polubownym, w ciągu dni ośmiu po nadejściu odpowiedzi strony, która ostatnia odpowie, wybrać sędziów polubownych i wymienić ich stronie przeciwnej (§. 53 niniejszego regulaminu). Jeżeli w ciągu tego okresu czasu jedna ze stron nie przedłoży oświadczenia wybranego przez siebie sędziego polubownego; że tenże wybór przyjmuje, to prawo jej do wyboru sędziego polubownego przechodzi na stronę drugą.

§. 53.

Skład i wybór sądu polubownego.

Sąd polubowny składa się z trzech członków, z których jednego wybiera Dyrekcyja krajowego składu publicznego, drugiego strona przeciwna, a trzeciego wybrani dwaj arbitrowie jako superarbitra.

Po wyborze arbitrów przez obydwie strony sporne w terminie oznaczonym w §. 52 winni arbitrzy wybrać superarbitra.

Jeżeli wybrani arbitrzy nie zgodzą się w ciągu następnych 8 dni na wybór superarbitra, to mianuje go prezes c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego najpóźniej w dni 14 po otrzymaniu zawiadomienia arbitrów, iż się nie zgodzili na wybór superarbitra.

§. 54.

Postępowanie przed sądem polubownym, wykonywanie wyroków tegoż sądu.

Sąd polubowny nie ma obowiązku stosować się do jakiegokolwiek ordynacyi sądowej, a obraduje i rozstrzyga według najlepszej wiedzy i wiary. Sąd polubowny ma także prawo rozstrzygać o zwrocie wydatków w gotowiznie niemniej innych kosztów, mianowicie należności stemplowych, które ma ponieść strona przegrywająca.

Sąd polubowny winien wyrok swój w krótkości uzasadnić.

O wykonanie wyroków sądu polubownego należy wnosić do zwykłego sędziego pierwszej instancyi, któryby był powołany do rozstrzygania w sprawie spornej.

§. 55.

Wykazy statystyczne.

Zarząd krajowego składu publicznego sporządza i ogłasza w dzienniku rozporządzeń Ministerstwa handlu dla kolei i żeglugi tudzież

w urzędowej „Gazecie lwowskiej“ sprawozdanie roczne, a co miesiąc wykazy statystyczne obejmujące obrót i stan produktów w składzie publicznym i obrót poświadczeń składowych (§. 10 ustawy z dn. 28. kwietnia 1889).

§. 56.

Postanowienia końcowe.

Oddający towar do krajowego składu publicznego poddaje się przez to samo postanowieniom regulaminu niniejszego i przepisom porządku domowego, stanowiącym dodatek do regulaminu i część integralną tegoż, tudzież przepisom taryfy ogłoszonej w sposób ustawą przepisany.

§. 57.

Wszelkie zażalenia na zarząd krajowego składu publicznego i jego organa wnoszone być mają do Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

§. 58.

Tak regulamin krajowego składu publicznego jak i taryfa, tudzież wszelkie w nich zmiany ogłasza się w sposób wskazany ustawą z dnia 28. kwietnia 1889 w Dzienniku rozporządzeń c. k. Ministerstwa handlu dla kolei i żeglugi i w urzędowej Gazecie lwowskiej i wraz z ogłoszeniem porządku domowego przybija w krajowym składzie publicznym w miejscu widocznem.

Porządek domowy

w krajowym składzie publicznym dla zboża i spirytusu
we Lwowie.

§. 1.

Przyjmowanie produktów do składu publicznego i wydawanie ich z niego odbywa się codziennie z wyjątkiem niedzieli i świąt uroczystych, przed południem od godziny 9. do 12. przez rok cały, zaś popołudniu od godziny 2. do 4. w czasie od 1. października do końca marca a od godziny 3. do 6. w czasie od 1. kwietnia do ostatniego września.

§. 2.

W godzinach w powyższym paragrafie wskazanych dozwała się uprawnionym do tego oglądać złożone produkta i brać z nich próbki.

§. 3.

Urzędowe godziny w biurach krajowego składu publicznego mieszczących się w domu administracyjnym tegoż składu, są dla stron te same, jakie oznaczono powyżej w §. 1. dla przyjmowania i wydawania produktów, zaś dla urzędników godziny biurowe i dla służby godziny pracy oprócz powyżej oznaczonych godzin urzędowych oznaczy zarząd krajowego składu publicznego stosownie do potrzeby.

§. 4.

Wstęp do magazynów krajowego składu publicznego jest obcym wzbroniony.

Składający lub odbierający produkta mają wówczas wstęp do magazynów, kiedy składają, odbierają, lub oglądają swoje produkta, albo uzyskali prawo oglądania złożonych produktów lub do podjęcia próbek.

§. 5.

Pozwoleń do oglądania produktów w składzie lub brania próbek w godzinach urzędowych udziela dyrektor składu publicznego tym, którzy się wykazują posiadaniem kwitu odbiorczego lub poświadczenia składowego do obejrzenia i brania próbek, zaś posiadaczowi warrantu tylko do obejrzenia.

§. 6.

Zabrania się oddającym lub odbierającym produkta dawania służbie magazynowej i robotnikom jakichkolwiek darów i wynagrodzeń.

§. 7.

Wzbrania się wychodzającym z krajowego składu publicznego wynoszenia jakichkolwiek próbek, paczek, pakietów, worków i t. p. wyjąwszy za legitymacją przez dyrekcję krajowego składu publicznego wydaną.

§. 8.

Wzbrania się palenia tytoniu w magazynach tudzież na podwórzach i w całym obrębie krajowego składu publicznego.

Urzednicy należący do administracyi składu mogą palić tytoń tylko w domu administracyjnym.

I. Przepisy

ogólnej manipulacji wewnętrznej w kraj. składzie publicznym w Krakowie.

§. 1.

Czynności wewnętrznej manipulacji w krajowym składzie publicznym w Krakowie mają być kierowane i prowadzone na podstawach oraz przepisach:

- a) Ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 Nr. 64. Dz. pr. p.
- b) Regulaminu przez Wydział krajowy wydanego.
- c) Taryfy przez Wydział krajowy postanowionej i przez c. i k. Rząd zatwierdzonej.
- d) Instrukcyj szczegółowych dla urzędników zarządu.
- e) Dodatkowych rozporządzeń przez Wydział krajowy lub przez Towarzystwo wzajemnego kredytu wydawanych.

§. 2.

Wszelkie dokumenta składowe poświadczenia (warranty), oraz korespondencye podpisywać ma pod wypisaną lub wytłoczoną firmą: „Krajowy Skład publiczny w Krakowie“, każdorazowo dwóch z upoważnionych do tego i sądownie zaprotokołowanych członków zarządu tychże składów lub też członkowie firmujący Towarzystwo wzajemnego kredytu.

§. 3.

Nazwiska firmujących mają być w pismach publicznych podane i ogłoszone.

§. 4.

Książki składowe mają być prowadzone i utrzymywane na podstawach kupieckiej podwójnej rachunkowości.

§. 5.

Towarzystwo wzajemnego kredytu jako pełnomocnik Wydziału krajowego, otwiera zarządowi składu każdorazowo potrzebny kredyt i osobny rachunek bieżący, w który wszelkie wydatki, jakoteż i wpływy zapisywane będą.

Odpowiedni rachunek będzie także przy zarządzie krajowego składu zaprowadzony i utrzymywany.

§. 6.

Dyrekcya Towarzystwa wzajemnego kredytu jako w pierwszym rzędzie za porządek i należyta w składzie manipulacyę Wydziałowi krajowemu odpowiedzialna, jako zresztą prowizorycznie lub stale o członkach Zarządu stanowiąca, ma każdej chwili prawo wglądu we wszelkie czynności w krajowym składzie dokonywane.

§. 7.

Wszystkie przepisy obowiązujące, a zatem ustawa o składach publicznych i wolnych, regulamina, taryfy i t. d. mają być w kancelaryi zarządu składu do użytku publicznego wyłożone, a obowiązkiem jest dyrektora i urzędników, pp. interesantów pouczać i żądanych przez nich informacji udzielać.

§. 8.

Przyjmowanie i wydawanie produktów odbywać się ma codziennie z wyjątkiem świąt i niedziel, od godziny 9 do 12, oraz od 2 do 4 w zimie, t. j. od 1. października do końca marca i od 3 do 6 w lecie, t. j. od 1. kwietnia do końca września.

§. 9.

Urzędowe godziny w biurach „krajowego składu“ publicznego oznacza się od 9 do 12, oraz od 2 do 5 w zimie, a od 3 do 6 w lecie podług powyższych miesięcy.

§. 10.

Palenie tytoniu w magazynach lub na podwórzu jest najsurowiej wzbronione, dozwołonem jest tylko w biurach zarządu.

§. 11.

Wstęp do krajowego składu publicznego jest obcym wzbroniony. Interesanci mogą być obecni przy składaniu i odbieraniu produktów, ale tylko własnych, lub im do dyspozycji oddanych, a to za specjalnem każdorazowem pozwoleniem dyrekcji. Oglądanie informacyjne składu i urządzeń może tylko mieć miejsce za osobnem zezwoleniem dyrekcji i w obecności jednego z urzędników.

§. 12.

Dyrekcya Towarzystwa wzajemnego kredytu wydaje szczegółowe instrukcyje dla urzędników i wewnętrznej manipulacyi składu dotyczące. Uzupełnia je lub zmienia w myśl poleceń Wydziału krajowego lub podług własnego uznania.

II. Instrukcyja dla Dyrektora.

Bezpośrednim zarządcą kraj. składu publicznego w Krakowie jest dyrektor. Obowiązki jego i prawa są:

1. Kierować wszystkiemi czynnościami w myśl przepisów ustawy, regulaminu, taryfy i szczegółowych instrukcyj.

2. Odpowiedzialnym jest za ogólny ład w wewnętrznej manipulacji i ściśle zadowolenie interesantów.

3. Jako bezpośrednio przełożony nad urzędnikami, sługami i robotnikami, przestrzega stałego i dokładnego przez wszystkich i przez każdego wypełniania obowiązków.

4. W ciągłym pozostawać kontakcie z dyrekcją Towarzystwa wzajemnego kredytu, na posiedzeniach której w sprawach „krajowego składu publicznego“ dotyczących ma głos doradczy i informacyjny.

5. Odbiera pocztę codzienną i kieruje korespondencją.

6. Jest pierwszym firmantem przedsiębiorstwa i reprezentantem tegoż na zewnątrz.

7. Wykonuje ciągłą kontrolę nad każdą pojedynczą czynnością a zatem: nad buchalterią, kasą, korespondencją, nad przyjmowaniem i wydawaniem produktów, należytem ich umieszczeniem i przechowaniem.

8. W miarę potrzeby i spostrzeżeń własnych stawia do Wydziału krajowego przez Towarzystwo wzaj. kredytu wnioski do zmian regulaminu i taryfy.

9. W ważnych, zwłoki nie cierpiących wypadkach może zasuspendować każdego z urzędników lub sług zawiadamiając o tem bezzwłocznie dyrekcję Towarzystwa wzaj. kredytu, mającą o sprawie rozstrzygać.

10. Ustanawia potrzebną ilość sił pomocniczych czyli robotników i najemników dziennych.

11. Asygnuje podług etatu pensye i płace miesięczne, zaś podług niezbędnego zużycia listy płac dziennych i tygodniowych, oraz potrzeby kancelaryjne i do utrzymania maszyn i sprzętów potrzebne.

12. Orzeka w wątpliwych wypadkach podanych mu przez magazyniera lub kontrolora, tak o przyjęciu lub odmówieniu przyjęcia produktu do składu, jak i o potrzebnej z tymże przeróbce.

13. Codziennie przed zamknięciem czynności biurowych przeprowadza szkontrum kasy i sprawdza stan rzeczywisty z księgą.

III. Instrukcja dla buchaltera.

Obowiązki buchaltera „krajowego składu publicznego“ w Krakowie są:

1. Prowadzenie i utrzymywanie ksiąg wszelkich na podstawie kupieckiej podwójnej rachunkowości z najdokładniejszą ścisłością i zastosowaniem się do przepisów ustaw obowiązujących.

2. Czuwanie i kontrola nad prowadzeniem podręczników i ksiąg powierzonych magazynierowi, kontrolorowi, kasyerowi i maszyniście.

3. Sprawdzanie i cyfrowanie wszelkich wchodzących lub wychodzących z manipulacji składowej rachunków na wypłaty lub wpływy.

4. Obliczanie wszelkich należności od stron, a to składowych, frachtowych, cłowych, asekuracyjnych, manipulacyjnych i innych.

5. Sporządzanie odpisów i wyciągów rachunków pojedynczych (conto corrente) przy wydawaniu produktów ze składu lub na żądanie klientów.

6. Utrzymywanie ewidencji co do zabezpieczenia towarów, oclenia, opłat, podatków i t. p.

7. Przeglądanie od czasu do czasu manipulacji magazynowej co do umieszczenia i numerowania pojedynczych partij towaru w składzie zgodnie i zapiskami buchalterycznymi.

8. Podpisywanie firmy przedsiębiorstwa wspólnie z dyrektorem lub prokurzystą.

9. Udzielanie wskazówek korespondentowi co do wychodzących listów rachunkowych.

10. Prowizorycznie powierzonym jest buchalterowi zastępstwo dyrektora, podczas każdorazowej tegoż nieobecności we wszelkich jego prawach i obowiązkach.

11. Czuwać nad prawidłowem załatwieniem całej manipulacji wewnętrznej biurowej i wyznaczać czynności do kancelaryi przydzielonym.

IV. Instrukcja dla magazyniera.

Do czynności magazyniera należą :

1. Nadchodzące do składu towary podług przepisów ustawy i regulaminu odbierać za pisemnem poleceniem dyrekcji, przeważać, notować miejsce, takowym przeznaczać i każdą partję numerem oznaczać a to w porozumieniu z kontrolorem.

2. Czuwać nad bezpiecznem przechowaniem towaru i zapobiegać możliwemu uszkodzeniu.

3. Zachodzące różnice między ilością a jakością towarów w zameldowaniu, lub określeniu listem frachtowym a faktycznym odbiorem, bezzwłocznie dyrektorowi donosić oprócz zanotowania ich w podręczniku magazynowym.

4. O potrzebie przeróbki lub przeczyszczenia zboża każdorazowo dyrektora zawiadomić.

5. Codziennie przedkładać dyrektorowi potrzebę i przeznaczenie zawezwać się mającego do robót pomocniczych najemnika po ułożeniu tej potrzeby wspólnie z kontrolorem.

6. Czuwać nad należytem zużyciem najemnika i nad dokładnością jego roboty,

7. Dokładnie ważyć i wyprawiać produkta wychodzące tak wagonami jak furami, za specjalnem pisemnem zezwoleniem dyrekcji na wywóz.

8. Wydawać próbki tylko na zlecenia dyrektora.

9. Bez wiedzy dyrektora nikogo do magazynów nie wpuszczać.

10. Opiekować się workami składowymi i ewidencją ich ruchu oraz obrotu utrzymywać.

11. Wagony wtoczone do podwórza składu podług przepisów kolejowych wypróżniać i napełniać a względnie próżne lub pełne wyprawiać.

12. W razach wątpliwych co do jakości towaru, nie przyjmować takowego bez zezwolenia dyrektora.

13. Odpowiedzialnym być ma za utrzymanie wzorowego porządku i czystości w magazynach.

14. Jako mieszkający w obrębie składu, czuwać nad czynnościami stróżów, przestrzegać ich o utrzymanie porządku na podwórzu oraz o ścisłe wypełnianie kolejne przez nich służby dozoru nocnego.

15. Po godzinach urzędowych, zamykanie magazynów i osobisty dozór wypuszczania robotników, których prac — przez cały czas ich trwania, dozoruje razem lub naprzemiennie z kontrolorem.

16. Będąc kontrolowanym i wspomaganym przy manipulacji zbożowej przez kontrolora, ma to samo czynić względem niego w magazynie spirytusowym.

17. Na produkta przyjmowane do składu, sporządza codziennie raport wejścia, na wychodzące raport wyjścia; na manipulację magazynową również raport dzienny, który przed oddaniem do buchalterii przez kontrolora sprawdzony i podecyfrowany być ma.

20. Prowadzić winien książkę podręczną magazynową i codziennie z taką książką przez kontrolora prowadzoną ją sprawdzać.

19. Tygodniowo wygotowywać winien listę płacy użytych w magazynach robotników i takową przed wypłatą przez kasyera doręczać kontrolorowi do sprawdzenia.

V. Instrukcja dla kontrolora.

Kontrolor „krajowego składu publicznego“ w Krakowie jest obowiązany:

1. Przedewszystkiem do czynności, jaką samo określenie jego stanowiska wskazuje, głównie zatem do kontrolowania dokładności w odbiorze, przechowaniu i wydawaniu tak zboża jak spirytusu.

2. Przy odbiorze, przy ocenie stopnia, przepompowywaniu i przy wydawaniu spirytusu ma być zawsze sam obecny. Tak odbiór jak wywóz wymaga zawsze zezwolenia pisemnego dyrekcji.

3. Notowanie przy odbiorze i wydatku spirytusu, obliczanie stopnia w zestawieniu z temperaturą i pierwsze książkowanie tego przychodu oraz rozchodu, jemu wyłącznie zostaje powierzone.

4. Kontrolując i sprawdzając wszelkie czynności magazyniera przy zbożu i będąc temuż pomocnym w razach większej ilości odbiorów i wydatków, może też być przez niego kontrolorowanym przy manipulacji spirytusowej.

5. Kontrolor sprawdza ilość użytego do pomocy w magazynach robotnika i podpisuje tygodniowe listy płacy najmu, zarządowi przez magazyniera przedkładane.

6. Razem lub naprzemian z magazynierem dogląda wszelkich robót, strzeże ich dokładności i należytego użycia czasu, przez wszystkie godziny dnia, w których trwają roboty.

7. O każdym spostrzeżonym nieporządku, nadużyciu lub niedokładności w robocie ma bezzwłocznie dyrektora zawiadomić.

8. Powołany jest prowizorycznie do podpisywania jako prokurator firmy „krajowego składu publicznego“ obok dyrektora lub jego zastępcy.

VI. Instrukcja dla korespondenta i kasyera.

Korespondenta obowiązany jest:

1. Załatwianie całej korespondencji ściśle podług wskazówek dyrektora lub buchaltera.

2. Utrzymywanie w porządku ewidencji nadchodzących listów i wychodzących, równie jak kopiałów.

3. Prowadzenie rachunków porta pocztowego i składanie z tego sprawy co miesiąc.

4. Sprawdzanie wszelkich rachunków do korespondencji dołączonych.

5. Dopomaganie buchalterowi w jego czynnościach, głównie w prowadzeniu poświadczeń i kwitów a to za szczegółowemi jego wskazówkami.

Kasyer obowiązany jest:

1. Przyjmować wszelką gotówkę podług zaprowadzonych alegalatów, takową przechować i skutecznie wypłaty li tylko na podstawie asygnat kasowych, cyfrowanych przez dyrektora lub jego zastępcę.

2. Prowadzić ściśle w kasowych raportach dziennych przychody i rozchody pieniężne.

3. Codziennie rachunek kasowy zamykać, sprawdzać go ze stanem gotówki w obecności dyrektora lub jego zastępcy.

4. Codziennie o godzinie 12 w południe wnosić do kasy Towarzystwa wzajemnego kredytu, gotówkę przechodzącą w wysokości zł.

5. Po porozumieniu się z dyrektorem, zaopatrywać w miarę potrzeby kasę składu w gotówkę a to z kasy Towarzystwa wzajemnego kredytu.

VII. Instrukcja dla maszynisty.

Maszynista krajowego składu publicznego w Krakowie obowiązany jest:

1. Utrzymywać w stanie dobrym wewnętrzne urządzenia mechaniczne magazynów zbożowych i magazynu spirytusowego tak pod względem czystości jakoteż dobrego funkcyonowania wszystkich wypróbowanych maszyn i przyrządów.

2. Pod bezpośredni dozór jego należą następujące przedmioty:

- a) Motor gazowy z rezerwoarem wodnym, antyfluktuatorem, gazometrem i wszelkimi rurami.
- b) Maszyna dynamo-elektryczna wraz z całym przyrządem do oświetlenia elektrycznego, obejmującym 11 sztuk lamp żarowych z przewodami.
- c) Dwie wagi automatyczne jedna stała przy elewatorze, druga ruchoma pod młynkami czyszczącymi.
- d) Elewator zbożowy.
- e) Cztery taśmy transportowe z koleją żelazną strychową i dwoma wózkami do wyrzucania zboża.
- f) Winda mechaniczna.
- g) Dwie maszyny aspiracyjne do czyszczenia zboża.
- h) Wszelkie transmissye wraz ze smarownicami, łożami i pasami.
- i) W magazynie spirytusowym kufa do przyjęcia spirytusu wraz z rurociągiem, 5 sztuk naczyń mierniczych i kufa zbiorowa.
- k) Dwie pompy i kufa wydatkowa wraz z kompletnym rurociągiem, 5 sztuk węzów gutaperchowych do kufy wydatkowej i jeden wąż do przyjmowania i wydawania spirytusu w manipulacji z cysternami wagonowymi.
- l) Pięć sztuk rezerwoarów po 1000 Hl. każdy, z kompletną armaturą, stojakami szklannymi, rurociągami, górnymi i dolnymi drabinkami żelaznymi.
- m) Przyrządy ręczne miernicze.

3. Przy manipulacji zbożowej obowiązkiem jest maszynisty, obsługiwać motor gazowy w ruchu i trzymać w pogotowiu wszystkie maszyny i transmissye w stanie zdolnym do funkcyonowania, a zatem odczyszczone i zaopatrzone smarowidłem tak, by na każde zlecenie zarządu składu, bezzwłocznie w ruch puszczone zostały te maszyny i przyrządy, które za potrzebne uznane zostaną.

4. Przy manipulacji ze spirytusem winien maszynista przygotować wszystko do przyjęcia spirytusu tak z beczek, jak z cystern wagonowych, obsłużyć odbiór do naczyń mierniczych, zarządzić pompowanie do wskazanego rezerwoaru i potem kurki wszystkie należycie zeszczelnić.

Podobnież i potrzebną obsługę całą przy wydawaniu spirytusu ze składu ma wykonać.

5. Za wszelkie szkody, jakieby z winy lub niedbalstwa maszynisty powstały, — jest tenże w obec zarządu składu odpowiedzialny.

Przy szkodach mniejszych odpowie on pensją — przy większych zaś wydaleniem ze służby.

6. Zarząd składu dostarcza potrzebnych narzędzi, materiałów i robotników do utrzymania w ruchu tak maszyn i przyrządów zbożowych jak i spirytusowych.

Maszynista winien w każdą sobotę w formie raportu do dyrektora wykazać potrzebną ilość oliwy i innych przedmiotów a z całą sumienną oszczędnością szafować takowymi, przechowując je w obrębie magazynów

7. Dla ewidencji zarządu i potrzebnych obliczeń, prowadzić ma maszynista dziennik służbowy, w którym co wieczór wypełni odnośne rubryki wykazujące dokonaną robotę i czas na nią zużyty. Dziennik ten w ciągłym porządku utrzymywany, w każdą sobotę dyrektorowi do podpisania przedkładany być ma.

8. Przez wszystkie godziny do czynności przeznaczone, jak w ramach większego ruchu po za tymi godzinami, maszynista jest obowiązkiem być zawsze obecnym na każde wezwanie zarządu. Ponieważ maszynista żadna nie ma być bez niego w ruch puszczonej, odpowiedzialnym on będzie za stratę czasu przez niego spowodowaną.

9. Obowiązkiem jest maszynisty samemu skutecznie zamykanie i otwieranie licznych zasówek przy rurach wyspowych do zboża i wszystkich kurków spirytusowych.

Wyłączyć się w tem może tylko wypróbowanym przez siebie robotnikiem.

Robotnikami do pomocy sobie dodanymi zarządza przytomnie i ogłędnie pouczając ich i pracą każdego kierując.

10. Ponieważ maszynista otrzymuje mieszkanie w obrębie zabudowań składu krajowego, czuwać winien nad porządkiem wewnętrznym po za godzinami czynności, przestrzegać wypełniania obowiązków stróża dziennych i nocnych a być w tem magazynierowi pomocnym.

11. Przed każdorazowym puszczeniem w ruch maszyn, winien dzwonkiem alarmowym dać sygnał, aby dać możność robotnikom usunięcia się i uniknięcia wypadku.

12. Wozy kolejowe winien oglądać przy każdym ich wtoczeniu w podwórze i wytoczeniu z tegoż, a o każdym spostrzeżonym nieporządku lub uszkodzeniu, bezzwłocznie zarząd składu zawiadomić.

VIII. Instrukcja dla fachowego doradcy.

Doradca fachowy ustanawia się przy zarządzie „krajowego składu publicznego“ w Krakowie prowizorycznie dla:

1. Przeglądu, badania i czynienia magazynierowi a następnie dyrektorowi uwag co do stanu, w jakim zostanie zboże w magazynie i co do przeróbek takowego o ile je uzna za wskazane;

2. Oceniania wartości przechowywanego zboża względnie do jego gatunku i cen bieżących i podawania zarządowi opinii o każdej partyi do użytku manipulacyjnego i zabezpieczenia od pożaru;

3. Przeglądu i rachunkowego sprawdzania wszelkich rachunków kolejowo frachtowych, cłowych, akcyzowych i podatkowych, a w razie odkrytych pomyłek lub niedokładności, natychmiastowego dostarczenia wskazówek do rekursu, przedstawienia lub reklamacji;

4. Sprawdzania wyrywkowego czy odbierany do składu spirytusu należycie co do litrostopni jest obliczony i zapisany;

5. Urzędnik ten krajowego składu publicznego, obowiązany jest codziennie się jawić i czynności mu powierzonych dokonać.

Alegat 4 do sprawozdania LW. 42.261/90.

A. Przepisy

dla ogólnej manipulacyi wewnętrznej w kraj. składzie publicznym we Lwowie.

§. 1.

O wewnętrznej manipulacyi w krajowym składzie publicznym we Lwowie, stanowią przedewszystkiem przepisy:

- a) ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 Nr. 64 Dz. u. p.
- b) regulaminu przez Wydział krajowy wydanego,
- c) taryfy przez Wydział krajowy postanowionej,
- d) instrukcyj szczegółowych dla urzędników zarządu,
- e) dodatkowych rozporządzeń przez Wydział krajowy wydawanych.

§. 2.

Wydział krajowy ma prawo każdej chwili wglądać we wszelkie czynności, dokonywane w „krajowym składzie.

§. 3.

Wszystkie przepisy obowiązujące, a zatem ustawa o składach publicznych i wolnych, regulaminy, taryfy i t. d. winny być w kancelaryi dyrekcji składu do użytku publicznego wyłożone a obowiązkiem jest dyrektora i reszty urzędników strony interesowane pouczać i żądanych przez nich informacyj udzielać.

§. 4.

Rokiem administracyjnym składu jest rok kalendarzowy.

§. 5.

Książki składowe prowadzić i utrzymywać należy na podstawach kupieckiej podwójnej rachunkowości.

§. 6.

Wszelkie dokumenty składowe, poświadczenia (warranty), oraz korespondencye, podpisuje pod wypisaną lub wytłoczoną firmą, dyrektora krajowego składu publicznego dla zboża i spirytusu połączonego z składem wolnym we Lwowie, każdorazowo dwóch z upoważnionych do tego, i sędownie zaprotokołowanych członków zarządu tychże składów.

§. 7.

Wszelkie wydatki i przychody składu, zestawiają się i bilansują dwa razy do roku t. j. każdego 30. czerwca i 31. grudnia. Wydatki te

i przychody winny być stwierdzone odpowiednimi alegatami, które przechowują się w aktach składu, pod kontrolą dyrektora.

§. 8.

Nazwiska firmujących podawać i ogłaszać należy w pismach publicznych.

§. 9.

Wydział krajowy otwiera dyrekcji składu potrzebny kredyt na podstawie wykazów potrzeb, które dyrekcya winna przedkładać do 15-go każdego miesiąca, nie mniej osobny rachunek bieżący, w który zapisuje się wszelkie wydatki i wpływy.

Odpowiedni rachunek prowadzi także dyrekcya krajowego składu.

§. 10.

Jedna para kluczów od kasy winna być złożoną w kopercie opieczętowanej przez dyrekcję składu w kasie krajowej.

§. 11.

Przyjmowanie i wydawanie produktów odbywa się codziennie z wyjątkiem świąt i niedziel od godziny 9—12 i od 2—4 w zimie t. j. od 1. października do końca marca, zaś od 3—6 w lecie t. j. od 1. kwietnia do końca września.

§. 12.

Urzędowe godziny w biurach „krajowego składu publicznego oznaczają się od 9—12 i od 2—5 w zimie, a od 3—6 w lecie podług powyższych miesięcy.

§. 13.

Palenie tytoniu w magazynach lub na podwórzu jest najsurowiej wzbronione; dozwolone jest tylko w biurach dyrekcji.

§. 14.

Wstęp do krajowego składu publicznego jest obcym wzbroniony. Interesenci mogą być obecni przy składaniu i odbieraniu produktów ale tylko własnych lub im do dyspozycji oddanych a to za specjalnem każdorazowem pozwoleniem dyrektora. Oglądać skład i urządzenia dla informacyi można tylko za osobnem zezwoleniem dyrektora i w obecności jednego z urzędników.

B. Regulamin

dla urzędników i sług krajowego składu publicznego we Lwowie.

§. 1.

Dyrektora krajowego składu publicznego mianuje Wydział krajowy, resztę zaś urzędników i sług składu, również Wydział krajowy po zasięgnięciu opinii dyrektora.

§. 2.

Urzędnik krajowego składu pobiera stałą roczną pensję w dwunastu miesięcznych równych ratach z góry.

§. 3.

Sługa etatowy pobiera płacę miesięczną z dołu.

§. 4.

Jeżeli przy nadaniu posady urzędnikowi, warunki rozwiązania stosunku służbowego, nie zostały oznaczone, to termin wypowiedzenia jest zawsze sześciotygodniowy, co rozumie się tak, że wypowiada się dnia 15. w miesiącu a zobowiązanie kończy się z dniem ostatnim miesiąca następnego.

§. 5.

Sługa etatowy może być usunięty z posady za 14-dniowym wypowiedzeniem.

§. 6.

Od każdego urzędnika i sługi wymaga się subordynacji i uszanowania wobec przełożonych, zaś koleżeńskie zachowania się wobec kolegów.

§. 7.

Jeżeli urzędnik w pewnych okresach czasu nie jest dostatecznie zajęty, to obowiązany jest na żądanie przełożonego być pomocnym koledze obarczonemu chwilowo większą pracą lub zażądać od przełożonego przydzielenia odpowiedniej czynności.

§. 8.

Wobec stron winni urzędnicy i słudzy zachować się jak najgrzeczniej.

§. 9.

Jeżeli urzędnik lub sługa nie jest powołanym lub upoważnionym do udzielania informacji stronom, to winien je odesłać do właściwego urzędnika lub wprost do dyrekcji i wstrzymać się od wszelkich wyjaśnień, nie wchodzących w zakres jego działania.

§. 10.

Przyjmowanie podarków od partyj bądź w przedmiotach, bądź w pieniądzech, jest pod zagrożeniem niezwłocznego wydalenia ze służby wzbronione.

§. 11.

Tym samym następstwom ulega zdradzanie tajemnicy urzędowej i udzielanie informacji osobom niepowołanym.

§. 12.

Bez pozwolenia przełożonego lub z powodu nader ważnych przyczyn, które wobec dyrekcyi usprawiedliwione być powinny, nie wolno zaniedbywać godzin urzędowych, a na zarządzenie dyrektora winien tak urzędnik jak sługa pracować wyjątkowo po nad normę.

W razie słabości powinien urzędnik lub sługa uwiadomić o tem niezwłocznie dyrekcyę, a jeżeli jest kasyerem, nadesłać dyrektorowi klucz kasowy w kopercie zapieczętowanej przez jednego z członków familii lub dobrze znaną mu osobę.

§. 13.

Wykonywanie wszelkich prac w oznaczonym czasie jest pierwszym obowiązkiem każdego urzędnika i sługi, a nieusprawiedliwione zaległości nie będą cierpiane i w razie powtarzania się surowo karane.

§. 14.

Urzędnik prowadzący interesa pokrewne z interesami składu krajowego na rachunek własny, traci posadę.

§. 15.

Spekulacya giełdowa, lekkomyślne zachowywanie się i wskutek tego zaciąganie długów pociąga za sobą wypowiedzenie służby.

§. 16.

Kary za przewinienia służbowe są następujące: nagana ustna, nagana pisemna, cofnięcie na niższą posadę, wypowiedzenie służby, wydalenie ze służby.

Do wymierzania kar nagany ustnej i pisemnej upoważnionym jest dyrektor. Resztę zaś kar wymierza Wydział krajowy na przedstawienie dyrektora, któremu wolno nadto zawiesić każdego urzędnika i sługę w urzędowaniu i poborach aż do decyzji Wydziału krajowego, jednak pod warunkiem niezwłocznego przedłożenia sprawozdania i wniosków w przedmiocie zarządzanej suspensyi.

§. 17.

Każdy urzędnik lub sługa winien zapisać swój adres w księdze do tego przeznaczonej, a przy każdej zmianie pomieszkania podać niezwłocznie swój adres do wiadomości dyrekcyi.

§. 18.

Urlopów udziela się tylko wtenczas, jeżeli interes instytucji nie doznaje przez to żadnego uszczerbku, lub stan zdrowia proszącego tego koniecznie wymaga.

Dyrektorowi udziela urlopów Wydział krajowy; urzędnikom zaś i sługom dyrektor do dni sześciu, a dłuższych urlopów na przedstawienie dyrektora Wydział krajowy.

§. 19.

Udzielanie zaliczek dla urzędników zależy wyłącznie od Wydziału krajowego i ogranicza się do wysokości jednomiesięcznej pensji; wyższe zaliczki mogą być tylko w wypadkach godnych uwzględnienia udzielane.

W razie wystąpienia z obowiązku ma być pozostały dług zaliczkowy w zupełności wyrównany.

Sługom nie udziela się zaliczek.

§. 20.

Dyety za czynności w podróży czyli poza obrębem siedziby, tudzież koszta podróży urzędowych, oblicza się z wyjątkiem dla dyrektora, którego prawa w tym względzie oznaczone są w dekrete nominacyjnym, według norm, obowiązujących w służbie Wydziału krajowego.

§. 21.

We wszystkich sprawach udają się urzędnicy do swych bezpośrednich przełożonych, a ci załatwiają te sprawy w odpowiedni sposób.

C. Instrukcyje

dla urzędników krajowego składu publicznego we Lwowie.

I. Instrukcyja dla dyrektora.

Kierownikiem krajowego składu publicznego i reprezentantem na zewnątrz jest dyrektor, który ma następujące prawa i obowiązki:

§. 1.

Winien kierować wszelkimi czynnościami, stosując się ściśle do ustawy i do zatwierdzonych przez Wydział krajowy instrukcyj, regulaminu i taryfy, a w miarę potrzeby i spostrzeżeń własnych przedkłada Wydziałowi krajowemu wnioski co do zmiany obowiązujących przepisów.

§. 2.

Za wszystkie interesa w krajowym składzie dozwolone i prowadzone jest odpowiedzialnym.

§. 3.

Jest obowiązany Wydziałowi krajowemu lub jego delegatowi dostarczać wszelkich zażądanych wyjaśnień, tudzież oddawać im na żądanie księgi magazynu i kasę do szkontra.

§. 4.

Jest upoważnionym do samodzielnego pobierania do kasy składu publicznego wszystkich dochodów składu, tudzież do samodzielnego asygnowania z tejże kasy wszystkich wydatków zwyczajnych, wynikających z administracji i obrotu, z wyjątkiem wydatków na płacę urzędników i sług krajowego składu publicznego, które wypłacać wolno tylko na podstawie dekretów Wydziału krajowego, zatem asygnuje do wypłaty w kasie krajowego składu we Lwowie wszystkie inne pobory, administracyjne wydatki, jako to: płacę dzienną, robocizną magazynową, wydatki na porta, depesze, opał, światło, podatki i t. p.

W razie potrzeby wydatku nadzwyczajnego winien przedkładać Wydziałowi krajowemu odpowiednie wnioski.

§. 5.

Wykonywa kontrolę kasy, buchhalteryi, wszelkich dokumentów i korespondencyj; w szczególności codziennie przed zamknięciem czynności bieżących przeprowadza szkontra kasy i sprawdza stan szczegółowy z księgą, a w razie potrzeby obowiązek ten przekazuje swemu zastępcy; niemniej bada rachunki, sporządza zamknięcie rachunków rocznych i podpisuje takowe.

§. 6.

Odbiera pocztę codzienną i kieruje korespondencyą, tudzież podpisuje z buchhalterem korespondencyę, warranty i wszystkie akta dotyczące składu, a w razie potrzeby porucza podpisywanie prokurzyście (buchhalterowi) z drugim przez Wydział krajowy do podpisu upoważnionym urzędnikiem.

§. 7.

Jest upoważniony w razach regulaminem składu wskazanych odmówić przyjęcia towaru na skład, tudzież rozstrzyga, które towary taryfą składową nieobjęte mogą na skład być przyjęte i do której kategorii składowego mają być zaliczone.

§. 8.

Przedkłada corocznie etat płac urzędników i sług do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

§. 9.

W przedmiocie przyjęcia urzędników i sług krajowego składu przedkłada na podstawie etatu urzędników i sług, ustanowionego przed

1. października każdego roku przez Wydział krajowy na podstawie jego wniosków, Wydziałowi krajowemu wnioski do zatwierdzenia a w razie nieodpowiedniego zachowania się funkcjonaryuszów ma prawo suspendować winnego urzędnika a winnemu służyć służyć wypowiedzieć.

Potrzebną ilość sił pomocniczych biurowych, tudzież liczbę robotników i najemników dziennych ustanawia bez odwołania się do Wydziału krajowego.

§. 10.

Jest upoważnionym urzędnikom i sługom krajowego składu udzielać urlopu do dni sześciu, bez odnoszenia się do Wydziału krajowego. Sam zaś w razie słabości winien zawiadomić o tem szefa właściwego departamentu Wydziału krajowego a na wypadek potrzeby urlopu wniesić o takowy według przepisów wydanych dla urzędników krajowych.

§. 11.

Jest upoważnionym w razie potrzeby do ingerencyi w prowadzeniu sporów prawnych, zawierania ugód sądowych i ustanawiania w tym celu pełnomocników lub zastępców prawnych z władzą, jaką za stosowne uzna.

II. Instrukcja dla buchhaltera.

Buchhalter pełni następujące obowiązki i załatwia następujące czynności.

1. Prowadzi wszystkie księgi na podstawie podwójnej rachunkowości kupieckiej, a za prawidłowe prowadzenie tychże z najdokładniejszą ścisłością i zastosowaniem się do ustaw obowiązujących, tudzież za zgodność bilansu z księgami odpowiada pod ścisłym rygorem wobec dyrektora i Wydziału krajowego.

2. Szkontruje kasę i utrzymuje wspólne zamknięcie tejże.

3. Wykonuje ścisłą kontrolę nad prowadzeniem podręczników i ksiąg i jest odpowiedzialnym za prawidłowe prowadzenie ksiąg magazynowych, cła i podatków konsumcyjnych, jakoteż przelicza ciężące na towarach cła, frachty, podatki, składowe i t. p. należności.

4. Sprawdza wszystkie rachunki, wygotowane dla poboru lub wypłaty kasowej i stwierdza tychże zgodność.

5. Wygotowuje wszelkie obliczenia (conto corrente) dla stron na zarządzenie dyrektora składu.

6. Prowadzi ścisłą ewidencję cedułów składowych (warrantów) niemniej dokumentów, do których postępowanie amortyzacyjne wdrożone zostało.

7. Podpisuje wraz z dyrektorem korespondencję kupiecką i wykazy składowe, w razie zaś nieobecności dyrektora podpisuje z jednym z urzędników upoważnionych do podpisu.

8. Przegląda od czasu do czasu manipulację magazynową co do umieszczenia i numerowania pojedynczych partij towaru w składzie zgodnie z zapiskami buchhalterycznymi.

9. Udziela wskazówek korespondentowi co do wychodzących listów rachunkowych.

10. Zastępuje prowizorycznie dyrektora podczas każdorazowej tegoż nieobecności we wszelkich jego prawach i obowiązkach.

11. Czuwa nad prawidłowym załatwieniem całej manipulacji wewnętrznej biurowej i wyznacza czynności do kancelaryi przydzielonym

12. Poddanie się bezwarunkowe niniejszym przepisom stwierdza kompetent własnoręcznym podpisem.

III. Instrukcja dla kasyera.

Kasyer pełni następujące obowiązki i załatwia następujące czynności:

1. Na podstawie wygotowanych asygnat poboru lub wypłaty, podpisanych przez dyrektora i buchhaltera składu, przyjmuje gotówkę i wypłaca takową.

2. W razie przyjęcia lub wypłaty należności bez poprzedniego zlecenia i bez podpisu dyrektora lub jego zastępcy odpowiada kasyer złożoną kaucją a nadto traci posadę.

3. Kasa winna być co dzień ściśle szkontrowana, a zgodność tejże stwierdzona podpisem dyrektora lub buchhaltera.

4. Wygotowuje dzienny raport pobranej i wypłaconej gotówki i przedkłada takowy dyrekcji.

b. W czasie godzin urzędowych nie wolno kasyerowi wydalać się poza obręb budynku składowego.

6. W razie słabości ma nadesłać dyrekcji klucz kasowy w kopercie opieczętowanej, a to przez jednego z członków rodziny lub kogoś z dobrze znajomych mu osób.

7. Kasyer prócz powyżej poszczególnionego zajęcia jest obowiązany nadto prowadzić te książki i załatwiać te czynności, które mu dyrektor przydzieli.

8. W razie jeżeli kasyer dostał polecenie od dyrekcji osobiście złożyć lub pobrać gotówkę poza obrębem budynku składowego, winien to zlecenie wykonać tylko w asystencji drugiego urzędnika lub woźnego.

9. Kasyer przechowuje w kasie klucze od magazynu na zboże i spirytus ze wspólnym zamknięciem, jeden klucz posiada kasyer, drugi zaś klucz buchhalter, a w razie nieobecności tegoż likwidator.

10. Bezwarunkowe poddanie się niniejszym przepisom stwierdza kompetent własnoręcznym podpisem.

IV. Instrukcja dla likwidatora korespondenta.

Likwidator pełni następujące obowiązki i załatwia następujące czynności:

1. Prowadzi główne księgi magazynowe i całą korespondencję z dostawcami, wygotowuje awiza i reklamacje na nadeszłe towary, wypracowuje relacje i sprawozdania dla Wydziału krajowego, w ogóle jest obowiązany do załatwiania wszelkich czynności, które dyrektor do zakresu tego działu włączy.

2. Sprawdza, czy zrobione rachunki zgadzają się z korespondencją.

3) Prowadzi protokół podawczy i expedyt, registraturę i archiwum.

4. Kontroluje należyte kopiowanie listów i prowadzi książki porta i depesze.

5. Jest pomocnym buchhalterowi w jego czynnościach głównie w prowadzeniu poświadczeń i kwitów, a to według szczegółowych jego wskazówek.

6. Wygotowuje wszystkie dowody do poboru i wypłaty kasy, oblicza składowe i wszystkie dotyczące conta manipulacyjne, asekuuracyjne etc. i stwierdza zgodność podpisem.

7. W razie nieobecności buchhaltera szkcontruje kasę i utrzymuje wspólne zamknięcie tejże.

8. Bezwarunkowe poddanie się niniejszym przepisom stwierdza kompetent własnoręcznym podpisem.

V. Instrukcja dla magazyniera.

Magazynier pełni następujące obowiązki i załatwia następujące czynności:

1. Odbiera nadeszły towar wraz z dotyczącymi dokumentami, odważa towar, wciąga ciężar tegoż i ilość worów do odpowiedniej księgi, oznacza miejsce, gdzie towary mają być przechowane i przestrzega ściśle przepisów regulaminu dyrekcji skarbu, taryfy etc.

2. Uwiadamia natychmiast pisemnie dyrektora składu w razie niezgodności wagi z listem frkchtowym lub w razie jakichkolwiek braków celem przedsięwzięcia reklamacji.

3. Prowadzi wszystkie księgi składowe, tudzież ma zaopatrywać nadeszłe towary w tabliczkę, na której należy uwidocznic liczbę, pod którą towar w księdze składowej jest wciągnięty, jakoteż ilość worów i tychże wagę.

4. Wygotowuje raport, które pozycje magazynowe wymagają przewietrzenia, czyszczenia i tym podobnych manipulacyj, celem należytego przechowania towaru i jest za te czynności najsurowiej odpowiedzialnym.

5. Załatwia potrzebne formalności cłowe i podatkowe.

6. Zarządza wysyłanie towarów na pisemne zlecenie dyrektora po otrzymaniu listu spedycyjnego.

7. Czuwa nad przydzielonymi sobie pomocnikami magazynowymi i nad dokładnością ich roboty.

8. Podaje wszystkie koszty, które się łoży dla składającego towar z powodu przedsięwziętych czynności na złożonych towarach, albo dla zakonserwowania tychże, albo za branie próbek etc. codziennie na piśmie buchalterowi, ażeby rachunek dotyczącego dostawcy za te wydatki odpowiednio obciążyć; utrzymuje we wzorowym porządku archiwum listów przewozowych, receptisów nadawczych i wszystkich dokumentów, dotyczących cła, podatków etc.

9. Nie dopuszcza do magazynów bez wiedzy dyrektora osób przybywających w celu oglądania towarów i ma wzbronione udzielanie stronom jakichkolwiek wyjaśnień co do pochodzenia towarów, jakości tychże etc.

10. Opiekuje się workami składowymi i utrzymuje ewidencję ich ruchu.

11. Wypróżnia i napełnia wagony wtoczone przed skład podług przepisów kolejowych, tudzież wyprawia próżne lub pełne wagony.

12. Nie może bez zezwolenia dyrektora przyjmować towaru, którego jakość wątpliwa.

13. Odpowiada za wzorowe utrzymanie porządku i czystości w magazynach.

14. Czuwa nad czynnościami stróżów, którzy mają utrzymywać porządek na podwórzu i wypełniać po kolei służbę dozoru nocnego.

15. Po godzinach urzędowych zamyka magazyny i wykonywa osobiście dozór przy wypuszczaniu robotników, których prace — przez cały czas ich trwania — nadzoruje.

16. Na produkta przyjmowane do składu sporządza codziennie raport wejścia, na wychodzące raport wyjścia, a na manipulację magazynową sporządza również raport dzienny i stan asekuracyi.

17. Klucze od magazynu na zboże i spirytus ma deponować co wieczór w kasie krajowego składu.

18. Bezwarunkowe poddanie się niniejszym przepisom stwierdza kompetent własnoręcznym podpisem.

D. Instrukcyje

dla sług krajowego składu publicznego we Lwowie.

I. Instrukcyja dla maszynisty.

1. Godziny służby od 8. — 12. przed południem i od 2. — 6. po południu winny być ściśle przestrzegane, a w razie potrzeby maszyni-

sta ma być czynnym po nad czas powyżej określony bez dodatkowego wynagrodzenia.

2. Obowiązkiem maszynisty jest utrzymywać w stanie należywym wewnętrzne urządzenia mechaniczne magazynów zbożowych i magazynu spirytusowego, tak pod względem czystości, jakoteż dobrego funkcjonowania wszystkich maszyn i przyrządów w skład tychże wchodzących.

3. Maszynista winien wykonywać na zlecenia dyrektora krajowego składu jak najlepiej i najpункtualniej czynności ślusarskie, odnoszące się do reperacji maszyn i inne robocizny w zakres ślusarstwa wchodzące, które okażą się potrzebnymi.

4. Należy przysposabiać zupełnie i punktualnie maszyny do ruchu.

5. Obowiązkiem jest wykonywać dozór nad:

- a) motorem gazowym;
- b) maszyną dynamoelektryczną;
- c) dwoma wagami automatycznymi;
- d) elewatozem zbożowym;
- e) taśmami transportowymi z koleją żelazną strychową i dwoma wózkami do wyrzucania zboża.
- f) windą mechaniczną;
- g) maszynami aspiracyjnymi do czyszczenia zboża;
- h) wszystkimi transmisyami;
- i) w magazynie spirytusowym nad wszystkimi kufami z rurociągami, nad pompami, rezerwoarami i wszelkimi tym podobnymi naczyniami i przyrządami.

6. Przy manipulacji zbożowej maszynista obsługuje motor gazowy w ruchu, winien mieć w pogotowiu wszystkie maszyny i transmisye w stanie zdolnym do funkcyonowania, a więc odcyszczone i zaopatrzone smarowidłem tak, by na każde zlecenie zarządu składu bezwłocznie w ruch puszczone zostały te maszyny i przyrządy, które za potrzebne będą uważane.

7. Przy manipulacji ze spirytusem winien maszynista wszystko przygotować do przyjęcia spirytusu tak z beczek jak i z cystern wagonowych, być przy odbiorze spirytusu do naczyń mierniczych, zarządzić pompowanie do wskazanego rezerwoaru i zbadać czy kurki są szczelnie zamknięte. Podobnież wykonać całą obsługę przy wydawaniu spirytusu ze składu.

8. W razie uszkodzenia przedmiotów ad 5. wskutek jakiegokolwiek wypadku obowiązany maszynista bezzwłocznie pisemnie uwiadomić dyrektora.

Za wszelkie szkody, jakieby powstały z winy t. j. złej woli lub niedbalstwa maszynisty, odpowiada tenże wobec zarządu krajowego składu płacą swą, ewentualnie może być ukaranym natychmiastowem wydaleniem ze służby.

9. W każdą sobotę winien maszynista wykazać dyrekcji w formie raportu potrzebną ilość oliwy i innych przedmiotów, a z całą sumiennością i oszczędnością szafować takowemi, przechowując je w obrębie magazynów.

Dziennik robocizny i dotyczących zajęć prowadzić ma maszynista ściśle i takowy z końcem tygodnia dyrekcji do podpisu przedkładać.

10. Przez wszystkie godziny do czynności przeznaczone, a w razach większego ruchu poza temi godzinami winien maszynista być zawsze obecnym na każde wezwanie zarządu. Ponieważ żadna maszyna nie ma być bez niego w ruch puszczoną, odpowiada płacą swą za stratę czasu przez niego spowodowaną.

11. Maszynista uskutecznia zamykanie i otwieranie zasuwek przy rurach wspanych do zboża i wszystkich kurków spirytusowych, a dozwołonem mu jest wyręczać się w tej pracy tylko wypróbowanym przez siebie robotnikom. Robotnikami do pomocy dodanymi zarządza, pouczając ich i kierując ich pracą.

12. Jako zamieszkujący mieszkanie służbowe w obrębie zabudowań składu krajowego ma obowiązek maszynista czuwać nad porządkiem wewnętrznym poza godzinami służbowemi, przestrzegać wypełniania obowiązków przez stróżów dziennych i nocnych, w czem pomaga magazynierowi.

13. Przed puszczeniem maszyn w ruch winien maszynista dawać sygnał dzwonkiem alarmowym celem uniknięcia wypadku.

14. Wozy kolejowe ma maszynista oglądać przy każdym wtoczeniu na podwórze i wytoczeniu z tegoż, a o każdym spostrzeżonym stanie uszkodzenia bezzwłocznie uwiadomić zarząd składu.

15. Bezwarunkowe podanie się niniejszym przepisom stwierdza kompetent własnoręcznym podpisem.

II. Instrukcja dla woźnego.

Woźny winien :

1. Przestrzegać ściśle godzin służby t. j. od 8. — 12. przedpołudniem. a od 2. — 6. po południu, a w razie potrzeby być czynnym ponad czas wyżej określony bez dodatkowego wynagrodzenia.

2. W godzinach między 7. a 8. rano tudzież między 1. a 2. po południu wywietrzyć biura, oczyścić posadzki, stoły i książki z prochów omiecić, przysposobić wodę do picia, wymyć karafki, szklanki, umywalnię, wyjąć i spalić w piecu papiery z koszów, poukładać księgi na przeznaczone miejsca, tudzież powycierać i zaopatrzyć kałamarze w atrament.

3. W miesiącach zimowych opalać w powyższych godzinach piece i przysposabiać lampy do każdorazowego użytku.

4. Przy opalaniu pieców zachować wszelką ostrożność, nie zamykać ich, dopóki materiał opałowy zupełnie się nie spalił, a po południu przed zamknięciem biura ogień zagasić zupełnie.

5. Przy napełnianiu lamp i zapalaniu tychże zachować wszelką ostrożność a przede wszystkim takowe jak najczyszej utrzymywać.

6. Kopiowanie wszelkich pism urzędowych jak najstaranniej wykonywać podług instrukcyi udzielonej przez jednego z pp. urzędników; niedokładne wykonywanie tej czynności ulega pierwszy raz grzywnie 50 ct., drugi raz 1 zł. a gdyby się wina jeszcze powtórzyła, karze bezwzględnego wypowiedzenia służby.

7. Listy i próby na pocztę przeznaczone nosić w torebce do tego przeznaczonej i oddawać tylko w głównym urzędzie.

8. Żadnych przedmiotów biurowych, druków, papierów lub innych rzeczy z biura nie zabierać pod zagrożeniem niezwłocznego oddalenia ze służby.

9. Nie wydalać się z biura podczas godzin urzędowych w sprawie prywatnej bez pozwolenia dyrektora lub tegoż zastępcy.

10. Odwiedziny prywatnych w biurze nie przyjmować.

11. W godzinach urzędowych używać czapki urzędowej względnie przepisanej liberyi.

12. Spełniać czynności noszenia wody do picia i mycia, froterowania podłóg, zamiatania, nadzoru nad utrzymaniem czystości w wychodkach itp.

13. Zużyte i do kosza wrzucone papiery zawsze palić a do niczego ich nie używać.

14. Na wszelkie zakupna przez biuro polecane przedkładać oryginalne rachunki.

Poddanie się bezwarunkowo niniejszym przepisom stwierdza kompetent własnoręcznym podpisem.

III. Instrukcyja dla stróża nocnego.

1. Służba stróża nocnego poczyna się od 1. kwietnia do 30. września z godziną 7. wieczór a kończy się o godzinie 6. rano, zaś od 1. października do 31. marca od 6. wieczór do 7. rano.

2. Kontrolą punktualnego pełnienia obowiązku jest zegar kontrolujący, który wykazuje, czy stróż był na wskazanych stacyach, na których ma się jawić mniej więcej co pół godziny.

Wskutek pociśnięcia na tychże stacyach wyciska zegar znaki, będące świadectwem, czy stróż był na odnośnych stacyach.

3. Zaniechanie należytego wypełniania kontroli nocnej, pociąga za sobą oddalenie ze służby.

4. Gdyby podczas służby nocnej zdarzył się jakiś wypadek lub gdyby stróż nocny miał podejrzenie, że dzieje się coś niewłaściwego, winien tenże natychmiast udać się do mieszkania stróża dziennego lub do maszynisty mieszkającego w budynku magazynu na zboże, by wezwać pomocy, a w razie niebezpieczeństwa zażądać telefonem pomocy policji lub w razie pożaru straży pożarnej.

5. Każdego dnia po służbie nocnej winien stróż nocny donieść wskazanemu przez dyrektora funkcyjnaruszowi, czy w czasie nocy co nie zaszło.

6. W czasie nocnej służby palenie tytoniu, zapalanie zapalek i używanie nieodpowiedniej latarni jest najsurowiej zakazane, a przekroczenia w tym względzie pociągają za sobą utratę miejsca.

7. Z godziną objęcia służby stróż nocny jest obowiązany dokładnie skontrolować, czy wszystkie bramy tak magazynów jak i w oparkaniach są należycie zamknięte.

8. W czasie nocnej kontroli przez urzędnika krajowego składu, winien stróż na sygnał kontrolującego natychmiast odpowiedzieć świstawką, którą ma mieć zawsze przy sobie w czasie pełnienia służby, i jawnie się w miejscu, z kąd sygnał kontrolujący usłyszał.

9. Stróż ma obowiązek baczyć aby nie palono w piecach od 7. godziny wieczór.

IV. Instrukcja dla stróża dziennego.

1. Stróż dzienny pobiera za każdy dzień 60 ct. i wolne mieszkanie bez żadnych innych dodatków.

2. W razie nieodpowiedniego zachowania się i niepełnienia służby należycie, zostaje natychmiast od obowiązku przez dyrektora oddalony.

3. Obowiązkiem stróża jest:

Utrzymywać porządek i czystość całego terytorium krajowego składu, niemniej trotuaru wzdłuż parkanu, odgraniczającego krajowy skład od ulicy Grodeckiej, mianowicie winien:

Ścieżki od bramy wjazdowej do biur i drogę dojazdową najstaranniej utrzymywać;

Stróż winien dbać i przestrzegać porządku w suterrenach krajowego składu, pilnować by wszystkie bramy były zawsze zamknięte i czuwać, by obce osoby nie chodziły po podwórzu;

Każdej soboty winny sienie prowadzące do biur i schody być wymyte, okna w biurach czysto utrzymywane, wychodek w należytych porządku utrzymywany.

4. W czasie pory zimowej stróż nosi drzewo i opala wszystkie piece w biurach.

W razie potrzeby nosi wodę i pomaga woźnemu co dzień przy sprzątanii w biurach.

Taryfa opłat

w krajowym składzie publicznym w Krakowie.

I. Taryfa opłat od zboża i nasion.

I. Składowe.

	Od 100 kg.	
	zł.	ct.
Opłata składowego liczy się tygodniowo, a każdy zaczęty tydzień za cały		
Od zboża wszelkiego rodzaju w workach za pierwszy tydzień		$\frac{3}{4}$
" " " " " " " " każdy następny tydzień		$\frac{1}{2}$
Od zboża wszelkiego rodzaju zesypanego za pierwszy tydzień	1	
Od zboża wszelkiego rodzaju zesypanego za każdy następny tydzień		$\frac{3}{4}$
Od koniczyny i nasion w workach za pierwszy tydzień . . .	3	
" " " " " " " " każdy następny tydzień		$1\frac{1}{2}$
" " " zesypanych " pierwszy tydzień . . .	4	
" " " " " " " " każdy następny tydzień	2	
Przy oznaczeniu wysokości nasypu przez składającego, lub jeżeli jakość, albo ilość produktów nie pozwalają na wyższy nasyp.		
Od zboża przy wysokości nasypu 100 ctn. m. za pierwszy tydzień		$1\frac{1}{4}$
" " " " " " " " " " każdy następny tydzień		1
Od zboża przy wysokości nasypu 80 ctn. za pierwszy tydzień		$1\frac{1}{2}$
" " " " " " " " " " każdy następny tydzień		$1\frac{1}{4}$
Od zboża przy wysokości nasypu 50 ctn. za pierwszy tydzień		2
" " " " " " " " " " każdy następny tydzień		$1\frac{3}{4}$
Od koniczyny i nasion opłata jak powyżej.		
II. Opłata za wyładowanie do składu.		
Od zboża i nasion w workach, zdjęcie z wagonu lub wozu, ustawienie w magazynie wraz z odważeniem bez przesypaniem do innych worków		2

	od 100 kg.	
	zł.	ct.
z przesypaniem do innych worków		3
Od zboża i nasion wszelkiego rodzaju w workach za zdjęcie z wozów, lub z wagonów i ustawienie w magazynach wraz z egalizowaniem wagi		2 ¹ / ₂
Za też samą czynność z przesypaniem zboża		3
Od zboża twardego zesypanego w wagony, lub wozy (rinfusa) za odebranie i ustawienie w magazynie w worach, lub przesypanie wraz z wagą, lub egalizowaniem		3
Od zboża lekkiego (owsa itp.) oraz od nasion za też samą czynność		4
III. Opłaty za przeładowanie zboża.		
Za przełożenie zboża w worach z wagonu, albo z wozu na wagon, lub wóz z odważeniem		2
Za przeładowanie z wozu, lub wagonu zboża rozsypanego (rinfusa) na wóz lub wagon wraz z odważeniem, albo egalizowaniem wagi		3
Za szpagat dostarczony do stu worów		30
Za przyjęcie, lub za wydanie wagonu (wtoczenie lub wytoczenie)		60
Za załatwienie formalności cłowych w stosunku do 100 etn. metr.	1	—
IV. Opłaty za naładowanie zboża.		
Za naładowanie zboża i nasion w worach do wagonu, lub na wóz		1
Za naładowanie zboża i nasion z przesypaniem, odważeniem albo egalizowaniem		3
Za nasypanie zboża i nasion z magazynu do worów, naładowanie ważenie, lub egalizowanie		2 ¹ / ₂
Za szpagat do stu worów		30
V. Opłaty za różne manipulacye w składach.		
Za przełożenie zboża w worach z miejsca na miejsce		1/2
„ przesypanie w inne worki i zawiązanie tychże		1
„ wysypanie zboża z poprzednio ułożonych worów		1/2
„ nasypanie w wory zboża zesypanego, ważenie, lub egalizowanie i zawiązanie worów		2 ¹ / ₂
Za ułożenie w stosy worów ze zbożem		1/2
„ przeważenie zboża w worach i ułożenie go w stosy, na wagon, lub na wóz		1
Za osobne przeważenie na żądanie właściciela zboża w worach		1 ¹ / ₂
„ „ „ „ „ „ „ „ wysypan.		2
„ egalizowanie wagi każdego worka zboża		2 ¹ / ₂
„ jednorazowe przeszufłowanie zboża		1/2

	Od 100 kg.	
	zł.	ct.
Za przesypanie, przewietrzenie i wyczyszczenie zboża z pyłu przyrządami mechanicznymi		1 ¹ / ₂
Za przecyszczenie wialnią, lub młynkiem ciężkiego ziarna		3
" " " " " lekkiego "		4
" " triurem cylindrowym ciężkiego ziarna		8
" " " " " lekkiego "		10
" ważenie, plombowanie i ekspedycję próżnych worów za sto sztuk		30
VI. Opłata za ubezpieczenie od ognia.		
Za każde sto zł. ubezpieczonej wartości zboża tygodniowo		1
VII. Różne inne opłaty.		
Za wystawienie poświadczenia składowego		30
" przepisanie partii zboża z jednego właściciela na drugiego do 10.000 Kg.		30
Za wydanie każdej partii zboża, bez względu na ilość, taksa każdorazowa		20
Za branie próbek większych do 1/4 Kg.		10
" wypożyczenie worów poza obręb składów, tygodniowo od sztuki		1 ¹ / ₂
Za wypożyczenie worów w obrębie składów, tygodniowo od sztuki		1 ¹ / ₂
Za przeekspedycowanie wagonu zboża bez wyładowania	1	50
VIII. Uwagi i przepisy dodatkowe.		
<p>Polecający przygotowanie zboża do wysyłki obowiązany jest zabrać takowe w przeciągu 48 godzin, w przeciwnym razie zarząd składu może je ułożyć w stosy lub wysypać podług własnego uznania na koszt właściciela.</p> <p>Próżnymi worami winien właściciel zadysponować w przeciągu trzech miesięcy; po upływie tego czasu ustaje poręka zarządu składów.</p> <p>Zarząd składów może na żądanie właściciela wysłać próbki zboża pod wskazanym adresem, pobierając za każdą wysyłkę 15 ct. oprócz kosztów przesyłki. Za poczynione wydatki gotówką na rachunek właściciela produktu, jak fracht, cło i t. p. pobiera zarząd składów 5% w stosunku rocznym.</p> <p>Zarząd składów może pośredniczyć w odbieraniu i wypłacaniu gotówki pomiędzy sprzedającym, a kupującym, pobierając za to 1/4%, prócz kosztów poniesionych.</p>		

II. Taryfa opłat od spirytusu.

A. Postanowienia ogólne.

1. Skład publiczny przyjmuje do przechowania tylko spirytus, mający przynajmniej 75 stopni stustopniowego alkoholometru.

2. Spirytus do składu przyjęty od różnych właścicieli, zlewany będzie, bez względu na jego moc lub właściciela, do wspólnych rezerwoarów żelaznych i w tych przechowywany, każdy więc składający a względnie posiadacz poświadczenia składowego otrzyma taką ilość litrostopni (L %) spirytusu, na jaką opiewa kwit odbiorczy lub poświadczenie składowe, po potrąceniu straty spowodowanej manipulacją i parowaniem czyli ususzką.

Tylko w tym wypadku, jeżeli składający 1000 lub więcej hektolitrów spirytusu, obowiązkuje się płacić składowe za całą objętość zbiornika (rezerwoaru) lub zbiorników (rezerwoarów), w których jego spirytus jest przechowany, nie zostanie spirytus jego złączony ze spirytusem należącym do innego właściciela.

3. Wysokość straty spowodowanej parowaniem oznacza się miesięcznie na $\frac{1}{3}\%$ a nadto na 2% rocznie.

Wysokość utraty spowodowanej manipulacją (Calo) oblicza się $\frac{1}{3}\%$ miesięcznie.

4. Chcący złożyć spirytus do składu publicznego powinien wpierrw zawiadomić zarząd składu tego, jaką ilość spirytusu złożyć zamierza, i w którym dniu nadeszle go do składu, a złożenie spirytusu nastąpić może dopiero po otrzymaniu odpowiedzi, że skład gotów jest zgłoszoną ilość spirytusu przyjąć.

5. Zgłoszeń, które wymagają zatrzymania miejsca w składzie na spirytus zgłoszony dłużej niż miesiąc od daty zgłoszenia, zarząd nie uwzględni.

6. Zarząd składu publicznego ma prawo nie przyjąć dostawionego spirytusu, który dostawiono bez otrzymania poprzednio zapewnienia przyjęcia, i ma prawo zwrócić cały transport na koszt i ryzyko nadsyłającego, zawiadamiając o tem zaraz nadsyłającego, a względnie także i spedytora.

Zarządowi składu publicznego służy również prawo postąpić tak samo ze spirytusem, który nie posiada jakości przepisanej powyżej w §. 1, jeżeli na telegraficzne wezwanie zarządu, wystosowane do nadsyłającego spirytus, nie da tenże do trzech godzin innego stanowczego rozporządzenia, któreby dozwoliło spirytus nadesłany, a do składu nieprzyjęty, natychmiast usunąć.

W obu wypadkach winien nadsyłający zwrócić zarządowi składu publicznego wszelkie poczynione na rachunek nadsyłającego wydatki i uiścić opłaty taryfą przepisane a ciężące już na jego produkcie.

7. Jeżeli zgłoszony na skład spirytus nie nadejdzie na czas w zgłoszeniu oznaczony, lub jeżeli nie cała ilość zgłoszonego spirytusu nadejdzie w czasie oznaczonym, w takim razie ma zarząd składu publicznego prawo, pozostałym wolnym miejscem zarządzać według swego uznania, a zgłaszający obowiązany jest zapłacić składowe za miesiąc od takiej ilości spirytusu, dla jakiej pomieszczenie zastrzeżł.

8. Właściciel spirytusu, który spirytus zgłosił i przyrzeczenie przyjęcia otrzymał, a w terminie oznaczonym go nie odstawił, lub którego spirytus nie mógł być do składu publicznego przyjęty z powodu jakości jego niższej od przepisanej w §. 1 niniejszych postanowień, winien uiścić składowe za miesiąc, licząc od tego dnia, od którego dla jego spirytusu miejsce zarezerwowano.

9. Składowe od spirytusu liczy się miesięcznie, a każdy zaczęty miesiąc liczy się za cały.

10. Zarząd składu publicznego ma prawo, dając zgłaszającemu przyrzeczenie przyjęcia spirytusu do składu, wymagać od niego złożenia opłaty składowego za miesiąc, tudzież pewnej kwoty na opłaty taryfą przepisane.

11. Przyjęcie i wydanie spirytusu odbywa się przy zbiornikach (rezerwoarach) w składzie publicznym.

12. Zarząd składu przyjmuje i wydaje spirytus w ilości najmniej 5 hektolitrow.

13. Na podstawie ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 r. i regulaminu składu publicznego, zarząd tego składu ma prawo zmienić niniejszą taryfę na nową, która w myśl ustawy wchodzi w wykonanie w 14 dni po jej ogłoszeniu.

B. O p ł a t y:

1. „Składowe“ wraz z opłatą za przyjęcie, mierzenie ilości i stopnia spirytusu oraz za wydanie, od 10.000 litrostopni (L %) za miesiąc:

a) od spirytusu mającego 85° stustopniowego alkoholometru i wyżej za pierwszy miesiąc	— zł. 12 ct.
za każdy następny miesiąc	— „ 6 „
b) od spirytusu mającego 75 do 85° stustopniowego alkoholometru za pierwszy miesiąc	— „ 14 „
za każdy następny miesiąc	— „ 7 „

2. Opłata za ubezpieczenie od ognia:

od 100 zł. wartości ubezpieczonej za miesiąc — „ 4 „

3. Opłata za manipulacje przy spirytusie nieprzyjętym do składu lub przyjętym a nieprzechowanym:

za wyładowanie beczek z wozu lub z wagonu, od 1 hektolitra — zł. 3 ct.

za oznaczenie miary, objętości i stopnia, od 1 hektolitra	— zł. 1 ct.
„ zwrócenie na dworzec kolejowy wagonów wprowadzonych w obręb składu publicznego ze spirytusem nieprzyjętym, od wagonu	1 „ 60 „

4. Różne inne opłaty:

za wystawienie kwitu odbiorczego	— „ 20 „
„ „ „ poświadczenia składowego (nie licząc stempla)	— „ 30 „
„ wydanie próbek każdorazowo	— „ 30 „
„ przyjęcie i przechowanie próżnych beczek w obrębie składu lecz pod gołem niebem i bez poręczenia za szkody, od beczki	— „ 15 „

Od wydatków poczynionych na rachunek właściciela spirytusu pobiera zarząd składu publicznego 5% w stosunku rocznym.

Alegat 6. do sprawozdania L. W. kr. 42.261/90.

1. Czy warunki i taryfa magazynu na spirytus w Krakowie jest odpowiednia tak ze względu na ogólne koszty jakie strona ponosi, jak i w porównaniu z taryfą wiedeńską?

2. Jakie zmiany winny być w taryfie lwowskiej przeprowadzone, aby magazynowość nie miała szkody, pobierała odpowiednie wynagrodzenie a zadowolniła wymogi klientów?

Procenta przy ususzcze (Lagerschwendung) w krakowskiej taryfie są zbyt wygórowane. Ponieważ w dobrych rezerwoarach ususzka (Lagerschwendung) jest minimalna, nie trzeba tem klientów za nadto obciążać. Przy manipulacji, to jest przy odbiorze i wydawaniu, jest Calo większe a podana przez pana dyrektora Porcereggo $\frac{1}{2}\%$ przy odbiorze a $\frac{1}{2}\%$ przy wydawaniu bez względu na porę roku, wystarczające. Wziąwszy pod rozwagę, że i c. k. skarb wyznacza składowi publicznemu pewne procenta za ubytek, proponowane $\frac{1}{3}\%$ za każdy miesiąc przez pierwsze trzy miesiące jest także wystarczająca; taryfa za składowe jest odpowiednia.

Lwów 16 marca 1890.

Dr. Mikolasch w. r.

Alegat 7. do sprawozdania LW. kr. 42261/890.

Taryfa opłat

w krajowym składzie publicznym we Lwowie.

I. Taryfa opłat od zboża wszelkiego rodzaju, koniczyny i nasion

Składowe.		Od 100 kg.	
		zł.	ct.
„Składowe“ od zboża wszelkiego rodzaju i nasion liczone tygodniowo w ten sposób, że każdy zaczęty tydzień liczy się za cały, wynosi za przechowanie najmniej 5.000 klgr.:			
Od zboża wszelkiego rodzaju w workach za pierwszy tydzień			3/4
„ „ „ „ „ „ „ „ każdy następny tydzień			1/2
Od zboża wszelkiego rodzaju zesypanego za pierwszy tydzień		1	
„ „ „ „ „ „ „ „ każdy następny tydzień			3/4
Od koniczyny i nasion w workach za pierwszy tydzień . .		1	
„ „ „ „ „ „ „ „ każdy następny tydzień			3/4
„ „ „ zesypanych „ pierwszy tydzień . .		1 1/2	
„ „ „ „ „ „ „ „ każdy następny tydzień		1	
Jeżeli składający produkt oznacza wysokość nasypu produktu swego w składzie, albo jeżeli bądź ilość, bądź jakość nadesłanego produktu nie pozwalają wyższego nasypu, wynosi składowe:			
Od zboża wszelkiego rodzaju:			
a) przy wysokości nasypu 120 ctm. za pierwszy tydzień .			1 1/4
„ „ „ „ „ „ „ „ każdy następny tydzień		1	
b) przy wysokości nasypu 90 ctm. za pierwszy tydzień . .			1 1/2
„ „ „ „ „ „ „ „ każdy następny tydzień			1 1/4
c) przy wysokości nasypu 50 ctm. za pierwszy tydzień . .		2	
„ „ „ „ „ „ „ „ każdy następny tydzień			1 3/4
Od zboża wszelkiego rodzaju w ilości mniejszej niż 5.000 kilogramów, o płaca się składowe wyższe o 1/2 centa od 100 klgr.			

	Od 100 kg.	
	zl.	ct.
Od konieczyiny i innych nasion, każda z powyższych pozycy j taryfy a) b) c) dla zboża ustanowionych wynosi $\frac{1}{2}$ centa więcej.		
II. Opłaty za wyładowanie do składu.		
Od zboża i nasion wszelkiego rodzaju w workach za zdjęcie z wozów lub wagonów i ustawienie w workach w magazynie wraz z odważeniem		2
Od zboża i nasion wszelkiego rodzaju zesypanych (rinfusa) za zdjęcie z wozów lub wagonów i ustawienie w magazynie w workach lub zesypanie		4
Za dostawienie wagonu do składu (fracht przewozu z dworca kolei do składu)	1	—
III. Opłaty za przeładowanie zboża transiowego.		
Za przełożenie zboża w worach z wagonu albo wozu na wagon lub na wóz		$1\frac{1}{2}$
„ przeładowanie z wagonu lub wozu zboża rozsypanego (rinfusa) na wagon lub wóz wraz z ważeniem		3
„ szpagat do worów od 100 ctn. metr.		30
„ dostawienie wagonu	1	—
„ spedycyę wagonu	1	—
„ załatwienie formalności cłowych, od wagonu lub 100 ctn. metr.	3	—
IV. Optata za naładowanie ze składu.		
Od zboża i nasion wszelkiego rodzaju w workach, za naładowanie w tych samych workach do wagonu lub na wóz wraz z odważeniem		$1\frac{1}{2}$
Od zboża i nasion wszelkiego rodzaju w workach, za przesypanie do innych worków i naładowanie do wagonu lub na wóz wraz z odważeniem		3
Za ekspedycyę wagonu ze składu (fracht przewozu ze składu na dworzec kolei)	1	—
Od zboża i nasion wszelkiego rodzaju zesypanych w składzie, za nasypywanie do worków, wiązanie, ważenie, i włożenie do wagonu lub na wóz		$3\frac{1}{2}$
Za szpagat do wiązania od 100 worków		30
V. Opłaty za różne manipulacye w składzie: wletrzenie, czyszczenie, ważenie itd.		
Od zboża w workach:		
Za przełożenie zboża w workach		$\frac{1}{2}$
„ przesypanie w inne worki i wiązanie worków		$1\frac{1}{2}$
„ wysypanie zboża ułożonego poprzednio w worach		$\frac{1}{2}$

	Od 100 kg.	
	zł.	ct.
Za nasypanie zboża zeszypanego w worki, wiązanie tychże i ważenie		2 ¹ / ₂
Nota. Polecający zboże nasypać w worki, powinien niem rozporządzić w ciągu 48 godzin, nie licząc niedziel i dni świątecznych; po upływie tego czasu ma zarząd prawo przygotowane zboże w worach ułożyć do przechowania w stosy na koszt i rachunek właściciela.		
Za ułożenie w stosy zboża w worach		¹ / ₂
" " " " " wraz z ważeniem		1
" osobne odważenie na żądanie strony w workach		1 ¹ / ₂
" " " " " zeszypanego		2
" egalizowanie wagi każdego worka		1 ¹ / ₂
" jednorazowe przeszuflowanie (przerzucanie szuflą)		¹ / ₂
" przeniesienie, przywietrzenie i wyczyszczenie z pyłu zboża elewATOREM i przyrządami		1 ¹ / ₂
" czyszczenie na wialni ciężkiego ziarna		3
" " " " lekkiego "		4
" " " trieurze ciężkiego "		8
" " " " lekkiego "		10
Od próżnych worków: za liczenie, plombowanie, ważenie, i ekspedycję od 100 sztuk		30
Nota. Próżnymi, zbywającymi workami winien właściciel w ciągu trzech miesięcy zarządzić, po upływie tego czasu ustaje poręka składu publicznego.		
VI. Opłata za ubezpieczenie od ognia.		
Za każde 100 zł. wartości ubezpieczonej tygodniowo		1
VII. Różne inne opłaty.		
Za wystawienie kwitu odbiorczego		20
" każdorazowe przepisanie pozycyi z jednego właściciela na drugiego		30
" wystawienie poświadczenia składowego z warrantem, nie licząc stempla		30
" branie próbek każdorazowe		10
Nota. Zarząd na żądanie składającego lub posiadającego poświadczenie składowe, wybiera sam, wydaje lub przesyła dokładne próbki złożonego produktu za opłatą od każdego woreczka z próbką, nie licząc kosztów przesyłki		30
Od zaliczonych przez zarząd składu pieniędzy na fracht i od wydatków poczynionych w gotówce przez zarząd z polecenia właściciela produktu na opłatę cła i t. p. pobiera zarząd składu publicznego 5% w stosunku rocznym.		

Taryfa opłat od spirytusu.

A. Postanowienia ogólne.

1. Skład publiczny przyjmuje do przechowania tylko spirytus, mający przynajmniej 75 stopni stustopniowego alkoholometru.

2. Spirytus do składu przyjęty od różnych właścicieli zlewa się bez względu na jego moc lub właściciela, do wspólnych rezerwoarów żelaznych i w tych będzie przechowany; każdy więc składający, a względnie posiadacz poświadczenia składowego otrzymuje taką ilość litrostopni (L ‰) spirytusu, na jaką opiewa kwit odbiorczy lub poświadczenie składowe, po potrąceniu straty spowodowanej manipulacją i parowaniem czyli ususzką.

Tylko w tym wypadku, jeżeli składający 1000 lub więcej hektolitrow spirytusu, obowiązują się płacić składowe za całą objętość zbiornika (rezerwoaru) lub zbiorników (rezerwoarów), w których jego spirytus jest przechowany, nie zostanie spirytus jego złączony ze spirytusem, należącym do innego właściciela.

3. Wysokość utraty spowodowanej manipulacją (cało) oblicza się $\frac{1}{2}\%$ przy odbiorze, $\frac{1}{2}\%$ przy wydawaniu.

Wysokość straty spowodowanej parowaniem (ususzką) oznacza się na pierwsze trzy miesiące po $\frac{1}{3}\%$ za jeden miesiąc, a za dalszych dziewięć miesięcy nie liczy się ususzki. Jeżeliby zaś spirytus na skład przyjęty pozostał na składzie dłużej jak dwanaście miesięcy, to liczy się ponownie $\frac{1}{3}\%$ za każdy miesiąc przez trzy pierwsze miesiące.

4. Chcący złożyć spirytus do składu publicznego powinien wpiery zawiadomić zarząd składu tego, jaką ilość spirytusu złożyć zamierza, i w którym dniu nadeszłe go do składu, a złożenie spirytusu nastąpić może dopiero po otrzymaniu odpowiedzi, że skład gotów jest zgłoszoną ilość spirytusu przyjąć.

5. Zgłoszeń, które wymagają zatrzymania miejsca w składzie na spirytus zgłoszony dłużej niż miesiąc od daty zgłoszenia, zarząd nie uwzględni.

6. Zarząd składu publicznego ma prawo nie przyjąć dostawionego spirytusu, który dostawiono bez otrzymania poprzednio zapewnienia przyjęcia, i ma prawo zwrócić cały transport na koszt i ryzyko nadsyłającego, zawiadamiając o tem zaraz nadsyłającego, a względnie także i spedytora.

Zarządowi składu publicznego służy również prawo postąpić tak samo ze spirytusem, który nie posiada jakości przepisanej powyżej

w §. 1., jeżeli na telegraficzne wezwanie zarządu, wystosowane do nadsyłającego spirytus, nie da tenże do trzech godzin innego stanowczego rozporządzenia, któreby dozwoliło spirytus nadesłany, a do składu nieprzyjęty, natychmiast usunąć.

W obu wypadkach winien nadsyłający zwrócić zarządowi składu publicznego wszelkie poczynione na rachunek nadsyłającego wydatki i uiścić opłaty taryfą przepisane a ciężące już na jego produkcji.

7. Należytość za składowe w taryfie oznaczona płaci się z góry za całą ilość zgłoszonego spirytusu bez względu na to, czy takowy do przechowania dostawiony zostanie. Należytość ta liczy się od miesiąca t. j. 30 dni i od tego dnia, od którego dla spirytusu zgłoszone miejsce zarezerwowano.

Jeżeli zgłoszony na skład spirytus nie nadejdzie na czas w zgłoszeniu oznaczony, a to do dni 20, lub jeżeli nie całą ilość zgłoszonego spirytusu nadejdzie w czasie oznaczonym, w takim razie ma zarząd składu publicznego prawo pozostałym wolnym miejscem zarządzić według własnego uznania. Jeżeliby zgłoszona ilość spirytusu w czasie oznaczonym t. j. w ciągu dni 20 licząc od dnia, od którego dla spirytusu zgłoszonego miejsce zarezerwowano, nie nadeszła do składu, właściciel niedostawionego spirytusu ma prawo za opłatą należności za następny miesiąc przed upływem owych 20 dni pierwotnie zamówione miejsce zatrzymać nadal.

8. Właściciel spirytusu, który spirytus zgłosił i przyrzeczenie przyjęcia otrzymał, a w terminie oznaczonym spirytusu nie odstawił, lub spirytus nie mógł być do składu publicznego przyjęty z powodu jakości jego niższej od przepisanej w §. 1. niniejszych postanowień, traci złożoną kwotę za składowe.

9. Składowe od spirytusu liczy się miesięcznie, a każdy zaczęty miesiąc liczy się za cały.

10. Zarząd składu publicznego ma prawo, dając zgłaszającemu przyrzeczenie przyjęcia spirytusu do składu, wymagać od niego złożenia opłaty składowego za miesiąc, tudzież pewnej kwoty na opłaty taryfą przepisane.

11. Przyjęcie i wydanie spirytusu odbywa się przy zbiornikach (rezerwoarach) w składzie publicznym.

12. Zarząd składu przyjmuje i wydaje spirytus w ilości najmniej 5 hektolitrów.

13. Na podstawie ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 r. i regulaminu składu publicznego, zarząd tego składu ma prawo zmienić niniejszą taryfę na nową, która w myśl ustawy wchodzi w wykonanie w 14 dni po jej ogłoszeniu.

	zł.	ct.
B. Opłaty:		
I. „Składowe“ wraz z opłatą za przyjęcie, mierzenie ilości i stopnia spirytusu oraz za wydanie, od 10.000 litrostopni (L ‰) za miesiąc:		
a) od spirytusu mającego 85° stustopniowego alkoholometru i wyżej za pierwszy miesiąc	—	12
za każdy następny miesiąc	—	6
b) od spirytusu mającego 75 do 85° stustopniowego alkoholometru za pierwszy miesiąc	—	14
za każdy następny miesiąc	—	7
2. Opłata za ubezpieczenie od ognia:		
od 100 zł. wartości ubezpieczonej za miesiąc	—	4
3. Opłata za manipulacje przy spirytusie nieprzyjętym do składu lub przyjętym a nieprzechowanym:		
za wyładowanie beczek z wozu lub z wagonu, od 1 hektl.	—	3
„ oznaczenie miary, objętości i stopnia, od 1 hektolitra	—	1
„ zwrócenie na dworzec kolejowy wagonów wprowadzonych w obręb składu publicznego ze spirytusem nieprzyjętym od wagonu	1	60
4. Różne inne opłaty:		
za wystawienie kwitu odbiorczego	—	20
„ każdorazowe przepisanie pozycyi z jednego właściciela na drugiego	—	30
„ wystawienie poświadczenia składowego z warrantem, nie licząc stempla	—	30
„ wydanie próbek każdorazowe	—	30
„ przyjęcie i przechowanie próżnych beczek w obrębie składu lecz pod gołem niebem i bez poręczenia za szkody od beczki	—	15
„ szpuntowanie beczek i plombowanie od beczki	—	10
od wydatków poczynionych na rachunek właściciela spirytusu pobiera zarząd skarbu publicznego 5‰ w stosunku rocznym.		

Juksta

do Poświadczenia składowego

(Lagerschein)

L. []

Liczba bież. księgi składowej []

Publiczny Skład krajowy na
zboże i spirytus w []
połączony ze
Składem wolnym poświadczają, że w Składzie tym złożono
w dniu [] 18 roku
na rachunek i zlecenie
Pan []
zamieszkał []

spirytusu Hektolitrostopni []
według Alkoholometru stu-
stopniowego (Tralesa), ubezpie-
czonego w Tow. Wzajemnych
Ubezpieczeń w Krakowie na
kwotę zł. []
wyraźnie: []
do []

Na produkcji tym ciężą na
mocy Ustawy z dnia 28. kwie-
tnia 1839 o urządzeniu i pro-
wadzeniu składów publicznych:
należności przypadające Publi-
cznemu Składowi Krajowemu
do dnia dzisiejszego w kwocie
zł. [] wyrażnie []
oraz składowe i inne należy-
tości, które przypadają Publi-
cznemu Składowi krajowemu
od dnia dzisiejszego aż do wy-
dania produktu ze składu,
a względnie do dnia []
18 roku.

Poświadczenie składowe

L. [] wrę-
czono P. []

w

dnia [] 18 r.

Publiczny Skład Krajowy na
zboże i spirytus w []

połączony ze Składem wolnym.

Poświadczenie składowe

L. [] ode-
brałem []

w

dnia [] 18 r.

(Wzór.)

Poświadczenie składowe

(Lagerschein).

Część I.

L. []

Poświadczenie posiadania (Recepisse).

Liczba bieżąca księgi składowej []

Publiczny Skład Krajowy na zboże i spirytus
w [] połączony ze Składem wolnym
poświadczają, że w Składzie tym złożono w dniu
[] 18 r. na rachunek i zlecenie

Pan []
zamieszkał []
spirytusu Hektolitrostopni [] według
Alkoholometru stu-
stopniowego (Tralesa), ubezpieczonego
w Tow. Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie na kwotę
zł. [] wyrażnie: []
do []

Na produkcji tym ciężą na mocy §. 28 Ustawy
z dnia 28. kwietnia 1888 o urządzeniu i prowadzeniu
składów publicznych:

należności przypadające Publicznemu Składowi Krajo-
wemu do dnia dzisiejszego w kwocie zł. []
wyraźnie: []
oraz składowe i inne należności, które przypadają Pu-
blicznemu Składowi Krajowemu od dnia dzisiejszego aż
do wydania produktu ze składu, a względnie do dnia
[] 18 roku.

Publiczny Skład Krajowy na zboże i spirytus w []
połączony ze Składem wolnym obowiązuje się wy-
dać właścicielowi obu części tego „poświadczenia skła-
dowego“ wyżej wymieniony produkt za uiszczeniem
wszelkich ciężących na nim należności i za zwrotem obu
części niniejszego poświadczenia składowego.

Właściciel „poświadczenia posiadania“, składając to
poświadczenie bez równoczesnego zwrotu „poświadczenia
zastawu“, to jest warrantu, może żądać wydania produ-
ktu tylko w tym razie, jeżeli kwotę zastawną z odset-
kami, które liczyć się mają do dnia płatności warrantu,
złoży w Publicznym Składzie Krajowym, w celu wydania
tej kwoty właścicielowi warrantu.

W [] dnia [] 18 roku.

Publiczny Skład Krajowy na zboże i spirytus

w [] połączony ze Składem wolnym.

Poświadczenie składowe

(Lagerschein).

Część II.

L. []

Poświadczenie zastawu (Warrant).

Liczba bieżąca księgi składowej []

Publiczny Skład krajowy na zboże i spirytus
w [] połączony ze Składem wolnym
poświadczają, że w Składzie tym złożono w dniu
[] 18 r. na rachunek i zlecenie

Pan []

zamieszkał []

spirytusu Hektolitrostopni [] według
Alkoholometru stu-
stopniowego (Tralesa), ubezpieczonego
w Tow. Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie na kwotę
zł. [] wyrażnie: []
do []

Na produkcji tym ciężą na mocy §. 28 Ustawy
z dnia 28. kwietnia 1889 o urządzeniu i prowadzeniu
składów publicznych:

należności przypadające Publicznemu Składowi Krajo-
wemu do dnia dzisiejszego w kwocie zł. []
wyraźnie: []
oraz składowe i inne należności, które przypadają Pu-
blicznemu Składowi Krajowemu od dnia dzisiejszego aż
do wydania produktu ze składu, a względnie do dnia
[] 18 roku

Publiczny Skład Krajowy na zboże i spirytus w []
połączony ze Składem wolnym obowiązuje się wy-
dać właścicielowi obu części tego „poświadczenia skła-
dowego“ wyżej wymieniony produkt za uiszczeniem
wszelkich ciężących na nim należności i za zwrotem
obu części niniejszego poświadczenia składowego.

Właściciel „poświadczenia posiadania“, składając to
poświadczenie bez równoczesnego zwrotu „poświadczenia
zastawu“, to jest warrantu, może żądać wydania pro-
duktu tylko w tym razie, jeżeli kwotę zastawną z od-
setkami, które liczyć się mają do dnia płatności warrantu,
złoży w Publicznym Składzie Krajowym, w celu wydania
tej kwoty właścicielowi warrantu.

W [] dnia [] 18 roku.

Publiczny Skład Krajowy na zboże i spirytus

w [] połączony ze Składem wolnym.

Oddający produkt do Publicznego Składu Krajowego, oraz nabywający „poświadczenie składowe“ podaje się tem samym postanowieniem zawartym w Regulaminie dla Publicznego Składu Krajowego, oraz przepisom Taryfy opłat, ogłoszonej w sposób ustawą przepisany.

Oddający produkt do Publicznego Składu Krajowego, oraz nabywający „poświadczenie składowe“ podaje się tem samym postanowieniem zawartym w Regulaminie dla Publicznego Składu Krajowego, oraz przepisom Taryfy opłat, ogłoszonej w sposób ustawą przepisany.

Protokół

z dnia 10. stycznia 1890 r. spisany z powodu inwentaryalnego oddania publicznego składu krajowego na zboże i spirytus w Krakowie — Dyrekcji Towarzystwa wzajemnego kredytu, na mocy reskryptu Wys. Wydziału krajowego we Lwowie, z dnia 28. grudnia 1889 L. 57.996.

Delegowani:

JW. Karol hrabia Scipio jako pełnomocnik Dyrekcji Towarzystwa Wzajemnego kredytu w Krakowie, pp. Alojzy Paklerski adjunkt rachunkowy Wydziału krajowego, Stanisław Chrzęszczewski, kierownik krajowego biura melioracyjnego ekspozytury krakowskiej,

w obecności: p. Mieczysława Brzozowskiego, magazyniera, pp. Antoniego Długoleśkiego, buchaltera Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń i Adolfa Sokolnickiego kasyera udali się do publicznego składu krajowego na zboże i spirytus, a po szczegółowym obejściu placu, granic, zbadaniu każdego budynku z osobna — urządzeń wewnętrznych, sprzętów i narzędzi — a po dokonaniem zbadaniu i opisaniu każdego przedmiotu, delegowani ze strony Wysokiego Wydziału krajowego imieniem Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, oddali w fizyczne posiadanie pełnomocnikowi Dyrekcji Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie następujące przedmioty:

A. Grunt budowlany położony przy ulicy Warszawskiej pod l. k. 140. Dz. V. powierzchni ogólnej 6985 m. kw. graniczący a) od północy z gruntem c. k. uprz. kolei północnej Cesarza Ferdynanda, od południa z ulicą Warszawską, od wschodu z realnością i gruntem p. Przeworskiego, od zachodu z gruntem kolei północnej Cesarza Ferdynanda. Długość granicy północnej wynosi 72.00 m. południowej 89 m, wschodniej 104 m., zachodniej 100 m. Główny spadek całej powierzchni gruntu istnieje obecnie ku ulicy Warszawskiej, a ściek główny w długości 53 metrów doprowadzony do kanału miejskiego przy ulicy Warszawskiej, do którego wpadają ścieki z całego podwórza opatrzonego częścią brukiem, częścią zwykłym szutrem.

Od ulicy Warszawskiej zamknięta realność murem ceglany wysokości 3,00 m., grubości 0,48, oraz bramą główną wjazdową.

Od strony północnej istnieje oparkanie drewniane, jakoteż od strony zachodniej od gruntów kolei północnej, nadto brama drewniana w miejscu obrotnicy kolejowej.

Na gruncie istnieją tory normalne kolejowe — począwszy od bramy granicznej między koleją północną a składami — wychodzące od obrotnicy 4.5 średnicy podmurowanej.

- a) 31,5 przy magazynie spirytusowym w kierunku południowym;
- b) 63,5 m. przy magazynie zbożowym Nr. 1. w kierunku północnym;
- c) 34 m. przy magazynie spirytusowym w kierunku wschodnim;
- d) 85 m. tor prowadzący do magazynów Nr. 2. i 3. w kierunku wschodnim.

B. Budynki i urządzenia wewnętrzne :

I. Magazyn zbożowy, główny Nr. 1. murowany w fundamentach z kamienia nad fundamentem z cegieł — kryty blachą żelazną — długości 51 m., 14,85 szerokości, wysokości 10,23.

a) Piwnice z 2 stron budynku na całą szerokość tegoż w długości od północy 14,40., i od południa 14,40., wysokości średniej do zamknięcia sklepienia 2,85 — sklepienia z cegieł 0,30 grubości średniej,

b) Parter o powalach drewnianych i dźwigarach silnych podparty 20-toma słupami żelaznymi, dzielącymi równocześnie całą powierzchnię magazynu na 33 sztuk oddziałów — wysokość 2.78 do dźwigarów, a 3.13 do dylowania.

c) 1. piętro podobnie, jak parter urządzone o 20 słupach żelaznych i 33 oddziałów prawie o równych powierzchniach, o powale jak w parterze, wysokość 3.25.

d) 2-gie piętro bezpośrednio pokryte powierzchnią dachową, z więźbą drewnianą o słupach równie drewnianych spoczywających na słupach dolnych żelaznych. Wysokość do szczytu dachowego 4.96.

e) Magazyn zbożowy zaopatrzony dwoma peronami w długości budynku. Peron od strony torów kolejowych długości 46.50 m., od strony podwórza peron drewniany długości 34 m.

f) Do magazynu Nr. 1. dobudowane po stronie południowej i północnej 2 skrzydła parterowe jednakowych wymiarów 3.32 na długość magazynu, a 4.75 na szerokość magazynu, 2.25 wysokości od podłóg do parteru, o drzwiach wchodowych i trzech oknach.

g) Wehody i bramy piwniczne umieszczone przy ścianach poprzecznych budynku głównego. Do parteru magazynu zbożowego Nr. 1. prowadzi po obu stronach na długość budynku i peronów po 3 sztuk drzwi.

Okien w parterze 32 sztuk, na pierwszym piętrze 32 sztuk i na 2-gim piętrze mniejszych okienek magazynowych 52 sztuk.

h) W magazynie zbożowym pomieszczone są urządzenia mechaniczne i przyrządy następujące :

1) Waga automatyczna systemu Reuterta i Reiserta umieszczona w cysternie murowanej pod parterem, do której prowadzą schodki z góry — oraz podest drewniany.

2) Elewator zbożowy z kompletnem urządzeniem.

3) W oddziale osobnym po stronie wschodniej magazynu w parterze motor gazowy z fabryki Warchałowskiego w Wiedniu, kompletne rurociągi, antifluktuator systemu Schrabetza, gazometr, oraz rezerwoar wodny na 1. piętrze, maszyna dynamo - elektryczna. Oddział ten mierzy na długość 9.36 m. szerokości przy motorze 3·50 (w długość 4·13), a szerokości dalszej 2·43 (w długość 5·23). Powąla cała pokryta blachą cynkową od strony wewnętrznej, ścianki przedziałowe z desek pokostowanych na kolor szary.

Maszyna dynamo-elektryczna zabudowana w ciągu dalszym oddziału zajmuje powierzchnię zabudowaną 1·07 m. na szerokość, a 1·40 długość.

4) Transmisje wraz z pasami i ubezpieczeniami do wszystkich przyrządów, według do protokołu niniejszego dołączonego wykazu wagi ogólnej 5.627 kilogramów oraz do dynamo-elektrycznej maszyny składające się z 1 walca o dwóch kołach pasowych, 2 łoż wiszących, czterech smarownic, jednego przesuwacza — oraz pas 16 m. długości.

5) Wyciągania mechaniczne z przyrządem frykcyjnym do transportu zboża w workach z fabryki Zieleniewskiego w Krakowie oraz kompletnem urządzeniem.

6) Dwie maszyny do czyszczenia zboża (axhaustory) pomieszczone na 1-szem i 2-gim piętrze połączone z rurami drewnianymi wysypowemi tak z elewatorem, jakoteż z powalą parterową dla wysypu zboża.

7) Taśmy transportowe kauczukowe umieszczone na całą długość budynku pod powałą parterową z urządzeniem kompletnem, oraz taśmy podobne na najwyższej kondygnacji, oraz 2 wózki do wysypu zboża, ruchome, przesuwane się po kolei żelaznej pod bantami dachowemi umieszczone.

8) Waga automatyczna Reuterta i Reisertera pod maszynami do czyszczenia zboża w parterze umieszczona.

9) Lamp elektrycznych żarowych wraz z przewodami w parterze, sztuk 5, na I szem piątrze sztuk 3, na piątrze 2 gim sztuk 3, razem sztuk 11.

Cały magazyn zbożowy Nr. 1. wraz z urządzeniami oddano w stanie dobrym — dotyczy to murów wszystkich, konstrukcyi pował i słupów, oraz lamperyi nowo sporządzonych. Dach, względnie pokrycie tegoż jest w stanie średnim, przed rokiem naprawione i opatrzone mazią gazową, część pował naprawiona, część nowo sporządzona. Powwały stare pozostałe do $\frac{2}{4}$ powierzchni znajdują się w stanie średnim, — rynny dachowe w stanie dobrym, — perony drewniane podmurowane, mur w stanie dobrym, drzewo w stanie średnim, wszelkie urządzenia w stanie nowym.

II. Magazyn spirytusowy nowo zbudowany murowany w fundamentach z kamienia nad fundamentem z cegieł, kryty blachą cynkową, według do niniejszego protokołu dołączonego planu. Budynek w formie trapezu, ściana zewnętrzna skośna stanowi ścianę frontową od ulicy Warszawskiej, — mur zewnętrzny od strony zachodniej oddalony od granicy gruntu kolei północnej 5.00, szerokość budynku, 15.60 m., średnia długość 26 m. Magazyn przedzielony na 2 części, t. j. na oddział składowy, gdzie pomieszczone rezerwoary i oddział manipulacyjny — światła, szerokość oddziału manipulacyjnego 7.00 m.

Stale urządzenia w stanie nowym, w magazynie spirytusowym następujące:

A) w oddziale manipulacyjnym:

- a) podest drewniany na słupach, schodki do podestu według załączonego planu.
- b) kufa zbiorowa pod podestem,
- c) 5 sztuk naczyń mierniczych,
- d) 2 pompy z urządzeniem systemu Guttmanna,
- e) rezerwoar zbiorowy pod naczyniami mierniczemi,
- f) kufa wydatkowa.

B) W oddziale głównym magazynowym:

a) 5 sztuk rezerwoarów z kompletnymi rurowciągami górnymi i dolnymi, stojakami szklannymi, manlochami górnymi i wentylami, oraz zamknięciami glicerynowemi — każdy rezerwoar na 1.000 hl. objętości. Wszystkie armatury wypróbowane w stanie dobrym. Drabina żelazna do rezerwoarów głównych, oraz pomosty między rezerwoarami.

W oddziale głównym istnieje 5 sztuk okien bocznych dużych i 3 sztuk okienek dachowych. W oddziale manipulacyjnym 3 okna boczne i jedno dachowe.

Przy magazynie spirytusowym od strony północnej zbudowany peron murowany, kryty daszkiem cynkowym dla wyladowania i wladowania spirytusu z wagonów cysternowych.

Do oddziału manipulacyjnego prowadzą drzwi żelazne, przy peronie istnieją również drzwi żelazne, a okno zewnętrznie opatrzone prócz krat, żelaznemi okiennicami.

Między oddziałem manipulacyjnym a głównym również drzwi żelazne istnieją.

Cały magazyn opatrzone posadzką ceglana. Do peronu prowadzą schodki zewnętrzne drewniane.

Plan szczegółowy z wymiarami do protokołu niniejszego pod B) się załącza.

3) Magazyn zbożowy N. 2, o ścianach zewnętrznych zbudowanych z muru pruskiego 50 m. długości, 13.3 szerokości, o 2 kondygnacjach. Powąza strychowa stanowi 2. kondygnację. Dach kryty częścią łupkiem, częścią papą.

Budynek cały w stanie średnim, część dyłowania zużyta, peron w roku 1889 naprawiany.

4) Magazyn N. 3. (trzeci) zbożowy, o jednej kondygnacji parterowej kryty papą o ścianach drewnianych, długości 50 m., szerokości 10.5 m., do którego dobudowana komórka od strony północnej.

Stan całego budynku, wyjąwszy muru stanowiącego ścianę graniczną od realności Przeworskiego, jest mierny, podłogi oraz pomosty pomiędzy składem N. 3 i 2 stare i pod względem wytrzymałości nie rokują długiego istnienia.

5. Dom administracyjny położony przy ulicy Warszawskiej, murowany, kryty blachą cynkową, zbudowany według do protokołu niniejszego dołączonego planu z tem, iż mury zewnętrzne są o 15 centymetrów grubsze, oraz piwnice zbudowane na filarach murowanych, i sklepienie 30 cm. grubości.

Długość domu wynosi 21.00 m., szerokość w części nowej 8.5 m., w części starej 11.80.

W parterze prócz sieni i klatki schodowej istnieje 4 ubikacje, z których 3 mniejszych, a jedna większa. Ubikacje w planie 2, 3, 4 oznaczone są podpiwniczone, ubikacja 1 bez piwnic.

Na 1. piętrze odpowiednio nad parterem istnieje również 4 ubikacje.

Przy ubikacji 4 sporządzony daszek w całej długości części nowej od podwórza.

Okien od frontu w parterze do środka zamykanych podwójnych 6 sztuk, od podwórza, ogółem w parterze 8 sztuk, drzwi wchodowych w parterze od frontu 1 sztuka, od podwórza 2 sztuki. Drzwi wewnętrznych 3 sztuk, oraz jedne drzwi do piwnicy.

Na 1. piętrze okien frontowych od ulicy Warszawskiej 7 sztuk, od podwórza 9 sztuk. Drzwi 6 sztuk, oraz jedne drzwi strychowe żelazne. Strych nad całym budynkiem oraz 13 sztuk okienek strychowych. Stan całego budynku dobry. Prócz budynku istnieje dół kloaczny murowany oraz wychodki tak w parterze, jakoteż na 1 piętrze.

6) Dom dla stróżów długości 8.00 m., szerokości 5.00 m., murowany, kryty blachą cynkową o 2 ubikacjach, 3 oknach, 2 przedsionkami i 4 sztuk drzwi oraz 2 kuchnie z piecykami kafłowymi. Budynek ten zupełnie nowy i nie zamieszkały. Część wyprawy z wiosną musi być ukończona.

7) Dom parterowy mieszkalny (pomieszkание magazyniera) murowany, kryty blachą cynkową o 6 ubikacjach, powierzchni zabudowanej 121.00 m., w stanie średnim bez piwnic.

8) Wychodki drewniane przy parkanie północnym o 2 przedziałach, z drzewa sporządzone w stanie średnim.

Nieruchomości powyżej ad 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, opisane komisya nie szacuje, zaznacza jednak koszt nabycia i urządzenia takowych, jak następuje w cyfrach okrągłych:

Grunt wraz z budynkami nabytymi od Galicyjskiego Banku dla handlu i przemysłu	120.000 zł.
Budowa i urządzenia wewnętrzne magazynu spirytusowego	30.000 „
Budowa domu administracyjnego	7.000 „

Adaptacja, naprawa, oraz urządzenia mechaniczne magazynu zbożowego Nr. 1.:

a) motor	4.050 zł.	
b) transmisye	3.200 "	
c) urządzenia	9.000 "	
d) oświetlenie elektryczne	1.000 "	
e) urządzenia	4.000 "	21.250 zł.
Dom dla stróżów		1.000 "
Koszta prawne, stemple od kontraktu i t. p.		10.000 "
Razem		<u>189.250 zł.</u>

C) Następnie oddano inwentarz ruchomy t. j. naczynia, narzędzia, sprzęty, który to inwentarz w stanie zupełnie dobrym przedstawia się, jak następuje:

I. Sprzęty w domu administracyjnym:

1) 4 sztuk biurek dębowych, politurowanych, krytych zielonym sukmem, koszt sprawienia	93 zł. 80 ct.
2) 16 sztuk storów patyczkowych do okien	30 " 79 "
3) Stampilia wodna z herbem krajowym i napisem „Publiczny skład krajowy w Krakowie	29 " — "
4) Stampilia maszynkowa z herbem i napisem, jak 3. do farby	48 " — "
5) Pieczęć do laku z napisem jak 3	74 " — "
6) 12 sztuk krzeseł poręczowych trzecią wyplatanych	15 " — "
7) Duża szafa biurowa 3 m. wysoka, 2'00 szer.	8 " — "
8) 5 ławek drewnianych	8 " — "
9) pult kryty sukmem zielonym	8 " — "
10) stół zwykły pokostowany 3'00 m. długi	5 " 70 "
11) 1 lampa wisząca w biurze Dyrekcyi z wagą i daszkiem	5 " 50 "
12) " " " " " " " "	40 " — "
13) " " " " " " " "	20 " — "
14) 2 kinkiety z daszkami po 2 zł. 85 ct.	8 " 50 "
15) 2 lampy stołowe biurowe po 2 zł. 75 ct.	8 " — "
16) Kanapa i 2 fotele ceratą kryte	22 " — "
17) Biurko z 2 nasadkami i szufladą	69 " — "
18) Stół duży zwykły do sali zbożowej	6 " — "
19) Baryerka kancelaryjna 1'00 wysokości, 5'20 m. długości z drzwiczkami pokostowana	8 " — "
20) Waga kancelaryjna zbożowa z ciężarkami w stosunku 1 : 100	
21) Szafka kancelaryjna na akta	
22) 2 szablony na worki i 6 sztuk słoików szklanych	

II. Naczynia i sprzęty w magazynie spirytusowym:

1) 5 sztuk rur kauczukowych po 1'50 m. dł.	25 " — "
2) 1 sztuka rury kauczukowej 5'00 m. dł.	40 " — "
3) Miary blaszane do mierzenia spirytusu 2 szt. à 50 l., 1 à 20 l., 1 à 10 l., 2 szt. à 5 l., 2 szt. à 2 l., 2 szt. à 1 l., 2 szt. à 1/2	22 " — "
4) 2 alkoholometry Trallesa wraz z poświadczeniem cechowniczym i tabulami	7 " — "

5)	2 termometry rtęciowe Reaumura w drzewie	7 zł. 50 ct.
6)	3 sztuk naczyń szklanych dla alkoholometrów	1 " 50 "
7)	Kurek mosiężny ze sztućcem do cystern wagonowych	30 " — "
8)	Szkieł zapasowych do rezerwoarów sztuk 10 w różnych długościach	10 " — "
9)	Stół zwykły z szufladą i 2 krzesła	12 " — "
10)	Tablica na czarno pokostowana	3 " — "
11)	2 wiaderka blaszane po 50 litr.	6 " — "
III. Narzędzia i sprzęty zakupione od Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Krakowie.		
1)	6 sztuk osęk ogniowych á 50 ct.	3 " — "
2)	1 wóz czterokołowy	25 " — "
3)	1 wózek ręczny	3 " — "
4)	Tryjer duży	60 " — "
5)	Waga duża na 1.500 klg. wraz z ciężarkami razem 150 kg.	40 " — "
6)	Waga mała na 250 kg. wraz z ciężarkami	10 " — "
7)	9 wózków zbożowych á 3 zł.	27 " — "
8)	2 kary ręczne po 5 zł.	10 " — "
9)	1 miara półhektolitrowa	2 " — "
10)	1 kasa ogniotrwała mała	60 " — "
11)	1 prasa do kopiowania	15 " — "
IV. Wagi nowo kupione zbożowe dla magazynów zbożowych.		
1)	Waga magazynowa Nr. 4. na 2.000 klg. wraz z skrzynką dębową i kólkami oraz ciężarkami	160 " — "
2)	Waga Nr. 8. na 1.000 kg. jak 1.	110 " — "
V. Przedziały magazynowe ruchome z okuciem sztuk 26, sztuka po 12 zł.		
		312 " — "
VI. Narzędzia zakupione dla maszynisty.		
1)	Pilników sztuk 22	16 " — "
2)	Nożyczki do blachy 1.	1 " — "
3)	Schneidkluba 1.)	4 " — "
4)	Meisle 6 sztuk)	
5)	Młotki 3 ")	
6)	Füllkluba, szrubsztok, durchszlaki locheisy, 2 bańki na oliwę i 2 tace	8 " — "
		Razem ad C. 1.524 zł. 29 ct.

Alegat 10. do sprawozdania L. W. kr. 42261/90.

Funkcyonaryusze zarządu składów krajowych w Krakowie.

Dyrektor Karol hr. Scipio	zł. 2.000	Kasyer i korespondent Antoni Janakowski	zł. 720
Buchalter i zastępca dyrektora Antoni Długołęcki	zł. 1.500	Maszynista Zdzisław Rottersmund	" 600
Magazynier Mieczysław Brzozowski	" 1.200	Doradca fachowy, biuro Tuszyńskiego	" 240
Kontrolor Adolf Sokolnicki	" 960	Woźny i dwóch stróżów	" 920

Kraków dnia 16. września 1890.

Alegat 11. do sprawozdania z LW. kr. 42261/890.

Wykaz

kosztów założenia budowy i urządzenia składów publicznych w Krakowie
(Stan po koniec czerwca 1890).

LW.	Przedmiot	Pojedynczo		Razem	
		zł.	ct.	zł.	ct.
I. Zakupno magazynów zbożowych.					
44.374/89 } 40.635/88 } 24.429/90 }	Bank dla handlu i przemysłu, za nabyte od tegoż magazynu zbożowe	120.000	—		
1.237/89	C. k. skarb państwa, należność od kontraktu kupna magazynów zbożowych	4.975	—		
19.530/89	Koszta notaryalne w sprawie zakupna magazynów zbożowych	31	—		
	Razem	125.006	60		
	Od tego:				
19.530/89	Jaworska Wanda, zwrot wydatków na czynności przygotowawcze w sprawie zakupna jej realności	130	20		
18.305/89	Gutter Cecylia, czynsz dzierżawny	150	—		
	Po potrąceniu porta 66 ct.	149	34		
	Czysty wydatek	279	54	124.727	06
II. Budowa magazynu spirytusowego, domu administracyjnego, domu dla stróżów, tudzież wydatki na konserwację i adaptację.					
43.686/88 } 22.483/89 }	Matusiński budowniczy, za budowę magazynu spirytusowego	11.849	06		
30.245/89 } 560/90 }	" za budowę domu administracyjnego	6.915	69		
46.714/89	Budowa domu dla stróżów (zaliczka do rąk inżyn. Chrząszczewskiego)	1.200	—		
34.651/89	Koszta kontraktu z Matusińskim w sprawie budowy	2	10		
36.516/88 } 43.686/88 } 34.184/89 }	Roboty konserwacyjne i adaptacyjne do rąk inż. Chrząszczewskiego	3.300	—	23.266	85
	Do przeniesienia			147.993	91

LW.	Przedmiot	Pojedynczo		Razem	
		zł.	ct.	zł.	ct.
	Z przeniesienia			147.993	91
	III. Wydatki na zakupno i montowanie machin i rezerwoarów.				
7.571/89) 21.020/89)	H. Pauksch, za rezerwoary spirytusowe	17.614	—		
25.334/89) 40.150/89)	G. Luther, za maszyny	9.285	—		
29.113/89) 40.150/89) 47.320/89)	Zieleniewski, za transmisye i inne przyrządy	2.879	28		
30.244/89) 41.619/89)	Zakład gazowy krakowski, za motor gazowy	4.050	—		
25.299/80	Koszta montowania machin (zaliczka do rąk inż. Chrząszczewskiego)	800	—	34.628	28
	IV. Wydatki na urządzenie składów.				
40.355/89) 40.356/89) 40.354/89)	Wydatki na urządzenie, próby wodne i inne po- mniejsze (zaliczka do rąk inż. Chrząszczew- skiego	1.851	91		
44.687/89	Wydatki na urządzenie oświetlenia elektrycznego	1.000	—	2.851	91
	V. Koszta komisyjne delegatów w sprawie składów.				
38.159/88) 61.048/88)	Koszta komisyjne inż. Chrząszczewskiego	165	24 ¹ / ₂		
50.605/88	" " Barucha Gustawa	90	96		
1.631/89	" " delegatów Towarzystwa wzaj. kredytu w Krakowie	784	34	1.040	54 ¹ / ₂
	VI. Rozmaite.				
8.851/90	Wynagrodzenie p. Chrząszczewskiemu, za czyn- ności przy budowie			1.500	—
	Razem			188.014	64 ¹ / ₂

We Lwowie d. 15. października 1890.

Odpis

sprawozdania Inżyniera Stanisława Chrzęszczewskiego z dnia 11. stycznia 1890 L. 16 do Wydziału krajowego.

W przedmiocie połączeń kolejowych składów krajowych we Lwowie, mam zaszczyt tak w załatwieniu polecenia Wysokiego Wydziału L. 49.686 z 17. listopada 1889, jakoteż celem stanowczego odparcia zarzutu podniesionego przez Magistrat król. stoł. miasta Lwowa o wrzekomem niewłaściwym połączeniu, przedłożyć następujące sprawozdanie:

Przed stanowczą decyzją Wysokiego Wydziału, mocą której obecnie wykonywane połączenie zatwierdzone zostało, przedstawiałem dyrekcji kolei Karola Ludwika wszystkie możliwe alternatywy, jakie sam uważałem za odpowiednie; jednak przekonałem się, że alternatywa druga przez kolej przedstawiona wobec stosunków lokalnych i fachowych wyjaśnień, niewątpliwie tak dla łatwości ruchu, jakoteż taniości tegoż, niemniej co do kosztów budowy i utrzymania, okazała się najwłaściwszą, a to z następujących powodów:

1. Przejazd za pomocą lokomotywy w ulicy, bądź przy alternatywie przeprowadzenia toru w długości 620 m., bądź też obok obrotnicy kolejowej i w części ulicy głównej prowadzącej do dworca stanowczo wykluczony i kolej pod żadnym pozorem, już ze względu na odnośne przepisy ruchu, na taki proceder przystać nie chce i nigdy nie przystanie. Przesuwanie wagonów ręcznie w długości najmniejszej 620 m., pominąwszy znaczne koszty samej budowy toru tak długiego, byłoby nader drogie i zbyt uciążliwe, nie idące w porównanie i do 5. obrotnic. Przy alternatywie przyjętej zachodzi ta okoliczność, że do obrotnicy kolejowej dostarcza kolej wagony za pomocą lokomotywy, a nadto dostarcza swymi ludźmi wagony od obrotnicy kolejowej do granicy składów krajowych. To dostarczenie wagonów do granicy już z uwagi na same przepisy kolejowe przez kolej musi być wykonane, bowiem kolej odpowiedzialna za ruch wagonów w obrębie swego terytorium.

Od granicy składów do obrotnicy składowej jest zaledwie 30 metrów długości, a zatem dla manipulacji odbywać się mającej kosztem składów najmniejsza możliwa długość wobec wszelkich innych alternatyw.

2. Od kolei Czerniowieckiej możliwe były 3 rodzaje połączeń:

- a) za pomocą łuku o promieniu 90 m. do magazynu.
- b) za pomocą łuku 150 m. promienia.
- c) za pomocą prostej aż do obrotnicy.

Alternatywa a) przyjętą być nie mogła z powodu, że promień zbyt mały niedopuszcza bezpiecznego przesuwania wagonów, a prócz niebezpieczeństwa wykołajenia, przesuwanie wagonów na łuku o tak małym promieniu wymaga znacznej ilości rąk ludzkich, przeto jest bardzo kosztowne.

Alternatywa b) byłaby odpowiedniejszą, lecz wymagałaby $\frac{1}{3}$ gruntu, przeznaczonego na budowę nowego magazynu, a nadto przy krótkości toru magazynowego, niemożliwe by było wyładowanie nawet 2 wagonów razem.

Alternatywa c) w linii prostej aż do obrotnicy, daje najbezpieczniejsze i najłatwiejsze połączenie, nie zabierając w zupełności placu przeznaczonego na budowę magazynu nowego. Wobec faktu, że przy każdej innej alternatywie potrzebneby były zwrotnice, i że obrotnica jedna, łatwo ruchoma przy użyciu 4 ludzi i jednej minuty, daje możność dyrygowania wagonu, następnie, że użycie obrotnicy przy sprowadzaniu wagonów z kolei Karola Ludwika pod magazyn zbożowy w zupełności odpada, jak również przy sprowadzeniu wagonów z kolei Czerniowieckiej ze spirytusem, a użycie tejże ma tylko miejsce, skoro z Czerniowieckiej kolei wagony zbożowe pod magazyn zbożowy doprowadzone być mają, uważam, zatwierdzoną przez Wysoki Wydział alternatywę połączeń wobec danych okoliczności za jedynie racjonalną. Nadto zależy to od umowy przy spisaniu kontraktu ruchu, że wagony cysternowe mogą być dyrygowane wprost na kolej Czerniowiecką, dla uniknięcia 2-krotnego obracania wagonów.

Co do zarzutu, że tor przecina boczną ulicę magazynową, to zarzut ten wobec faktu, że dziś istnieje tor kolejowy od tej samej obrotnicy przez główną ulicę dojazdową prowadzącą do głównego dworca kolei Karola Ludwika, który to tor i linię tramwajową przecina, jest nieuzasadniony.

Trudno pomyśleć, by dla powodu przesunięcia wagonów przez kilka minut wyżej w przeciągu doby, budować przeszło pół kilometra kolei, a nadto zwiększyć koszt ruchu najmniej o 60%, pominąwszy koszt utrzymania.

Co do samej przyjętej alternatywy, zwracam również uwagę, iż to stanowi połączenie identyczne, a nawet wygodniejsze jak w Krakowie przy składach, gdzie również obrotnica istnieje.

Następnie obrotnica we Lwowie dopuszcza dowolne rozgałęzienie torów na przyszłość, skoro składy miałyby się rozwinąć i to bez żadnych zmian przy torach istniejących.

Przy przyjęciu któregośkolwiek połączenia musiałaby w przyszłości nastąpić rekonstrukcja torów, co przecież z kosztem znacznym połączone być by musiało.

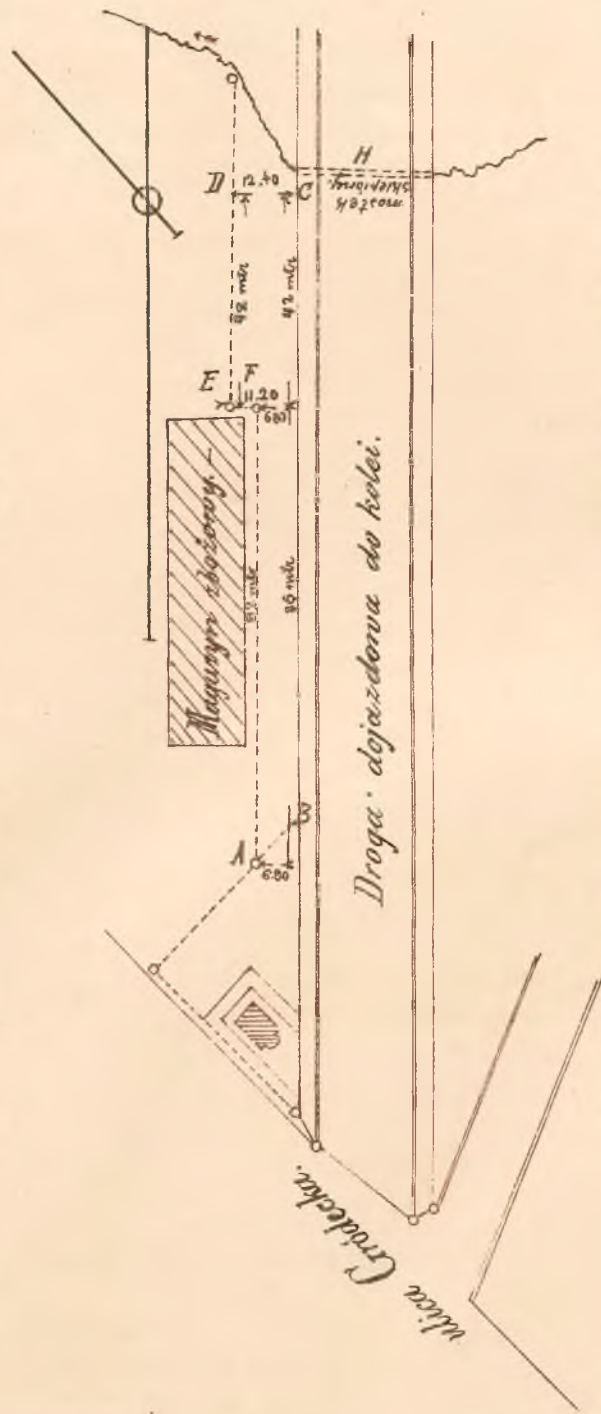
Zachodzi przy całej sprawie i ta ważna okoliczność, iż w interesie kolei Karola Ludwika leży, mieć na swym gruncie jak najlepsze połączenie, bowiem kolej rzeczona ma dostarczać wagony do składów, przez swoje terytorium.

Pominąwszy przeto fakta, iż Wysoki Wydział krajowy przed decyzją ostateczną, zastanawiał się nad stosunkami lokalnymi wszechstronnie, wybierając to, co okazało się najtańsze i najdogodniejsze tak w budowie jakoteż w ruchu na swoim terytorium składów, to przecież przypuścić należy, że decydujące organa techniczne kolei Karola Ludwika, działając w swoim interesie przy przyjęciu alternatywy połączeń przez swe terytorium, wybrały ze świadomością rzeczy takie połączenie, które pod względem ruchu przedstawia największe bezpieczeństwo i połączone z kosztami najmniejszymi.

Nadto przytaczam również i tę okoliczność, że JE. Marszałek krajowy osobistym wpływem raczył poprzeć pertraktację podpisanego z dyrekcją kolei Karola Ludwika, wskutek czego w sposób analityczny, każdą z przedstawianych alternatyw rozbiegano, a wynik narad z fachowymi kolejarzami, którzy z całą życzliwością i zrozumieniem rzeczy, przy przytoczeniu fachowem co przeciw i za każdą z alternatyw przemawia, uznali dla składów przez Wysoki Wydział przyjętą alternatywę z zastosowaniem obrotnicy jako najodpowiedniejszą.

W sprawie dojazdu wozowego, poruszonego w relacji Magistratu król, stół. miasta Lwowa do l. 57.423 z 10. listopada 1889 donieść mam zaszczyt, iż przez przyjęcie alternatywy połączeń za pomocą obrotnicy, umożliwiające zostało dojazd wozowy urządzać do peronu magazynowego, co na razie wystarczy. Traktowałem również w krótkiej drodze o pozwolenie dojazdu od strony ulicy głównej do magazynu zbożowego, i na podstawie

Allegat 13 do sprawozdania L. 49261/890
 Szkic drogi żelaznej do peronu magazynu zbożowego.

Powierzchnia $\frac{12.40 + 11.20}{2} \times 42 + 86 \times 6.80 + (92 - 86) \times \frac{6.80}{2} = 1100.80 \text{ m}^2$

przedwstępnych informacyj, uważam, że wynajęcie gruntu od kolei Karola Ludwika z obowiązkiem utrzymania dojazdu, nie natrafi na trudność i w razie, jeżeliby dojazd istniejący dla wozów nie wystarczał wskutek nadzwyczajnego ruchu wozowego, natenczas będzie wskazane wyrobić sobie prawo dojazdu od strony ulicy przy użyciu gruntów kolejowych.

Wreszcie co do składania towarów w piwnicy, co by zdaniem Świetnego Magistratu niepośledni dochód przynieść miało, zaznaczam, że wobec braku miejsca na razie na skład próżnych beczek, narzędzi, składu towarów handlowych urządzaćby nie należało.

Dodatkowo nie wiedział Świetny Magistrat zapewne, że piwnice użyte zostały w części na umieszczenie motoru gazowego, elewatora i wagi.

W razie uznanej przez Wysoki Wydział potrzeby urządzenia w piwnicach składu towarów handlowych w swoim czasie, dostęp z łatwością da się urządzić.

Alegat 14. do sprawozdania LW. 42.261/1890.

W y k a z

funkcyjnarjuszów w krajowym składzie publicznym we Lwowie.

Imię i nazwisko	Charakter	Datum i l. dekretu	Pobiera pensyę	
			od dnia	mocą rozp. Wys. Wydziału kraj. w kwocie
Ksawery Porceri	dyrektor	8. paźdz. 1889 l. 39.401	1. listopada 1889	z 23. października 1889 do l. 45.858 zł. 3.000
Franciszek Granatowski	buchalter	8. marca 1890 l. 7.852	18. marca 1890	z 22. marca 1890 do l. 12.176 zł. 1.500
Stanisław Strzembosz	likwidator	8. marca 1890 l. 7.852	20. kwietnia 1890	z 22. kwietnia 1890 do l. 16.844 zł. 1.200
Ludwik Zbyszewski	kasyer	23. kwiet 1890 l. 14.969	10. maja 1890	z 10. maja 1890 do l. 19.017 zł. 600
Jan Ortyński	magazynier dla zboża	8. marca 1890 l. 7.852	1. kwietnia 1890	z 5. kwietnia 1890 do l. 13.385 zł. 800
Władysław Hordyński	magazynier dla spirytusu	8. marca 1890 l. 7.852	1. czerwca 1890	z 30. maja 1890 do l. 22.603 zł. 800
Wacław Klein	maszynista	28. lutego 1890 l. 8.463	22. marca 1890	z 5. kwietnia 1890 do l. 13.385 zł. 600
Władysław Tuchlinowicz	woźny	8. marca 1890 l. 10.251	1. kwietnia 1890	z 8. kwietnia 1890 do l. 14.253 zł. 360

Alegat 15. do sprawozdania L. W. kr. 42.261/90.

Wykaz

kosztów założenia (budowy i urządzenia) składów publicznych we Lwowie.
(Stan po koniec czerwca 1890).

LW.	Przedmiot	Pojedynczo		Razem	
		zł.	ct.	zł.	ct.
I. Zakupno gruntu pod magazyn.					
	Zakupno gruntu (Zaliczka do rąk JW. Dra Wereszczyńskiego)	95.000	00		
29.623/88 39.067/88 5.882/89	Umowa w sprawie kupna jw. (Wynagr. Dra Bielińskiego)		6	10	
35.441/89	Legalizacya kontraktu w sprawie kupna jw. (Zwrot Dr. Grottowi)		3	80	
8.607/90	Należytość rządowa od kontraktu kupna jw.	4.156	25		
	Razem	99.166	15		
	Od tego zwroty:				
34.055/89	Zwrot różnicy między nadebranym czynszem najmu z należnością za kupno realn. 244·79 zł.				
9.842/90	Zygm. Piotrowicz i Jan Schuman za użycie gruntu położonego przy składach 30.— „	274	79		98.891·36
II. Budowa magazynu spirytusowego, tudzież wydatki na konserwacye i adaptacye.					
19.013/89	Należytość za plany i kosztorysy (Bankowi kraj.)	600	00		
52.365/88 2.144/89 27.094/89	Budowa magazynu spirytusowego (Wynagrodzenie Radwańskiemu i Sp.)	23.040	12		
24.954/89	Adaptacya budynku nabytego od ks. Ponińskiego (Zaliczka do rąk Magistratu lwowskiego)	2.000	00		
33.297/89 39.068/89 16.357/90	Koszta robocizny przy składach (Zaliczka do rąk inż. Baranowskiego)	4.500	00		
47.849/89	Koszta robót adaptacyjnych (Zaliczka do rąk inż. Baranowskiego)	2.000	00		32.140·12
III. Wydatki na zakupno i montowanie machin i rezerwoarów.					
50.926/89 58.070/89	G. Luther — za maszyny dla składów	12.009	71		
	Do przeniesienia	12.009	71		131.031·48

LW.	Przedmiot	Pojedynczo		Razem	
		zł.	ct.	zł.	ct.
	Z przeniesienia	12.009	71	131.031	48
7.571/89 27.093/89 52.710/89 56.697/89 22.046/89 26.841/89	H. Pauksch — za rezerwoary spirytusowe	29.645	00		
45.242/88	Zakład gazowy — za motor gazowy	4.160	00		
	Wypróbowanie rezerwoarów i dostawa wody do prób	388	00		
1.123/89	Koszta montowania urządzeń mechanicznych (Inż. Chrzęszczewski)	800	00		
38.206/89	Należytość rządowa od umowy z Towarzystwem gazowym	42	50		
	Koszta stemplowe do kontraktu zawartego z fabryką G. Luthra (Zwrot Dr. Grottowi)	81	50	47.126	71
IV. Wydatki na urządzenie składów.					
49.819/88	Urządzenie oświetlenia elektr. (Inż. Chrzęszczewski)	1.000	00		
49.821/88	Wykonanie połączeń kolejow. " "	5.000	00		
5.618/90	Urządzenie składów " "	4.000	00		
48.564/89 50.446/89 52.560/89 1.148/90 6.822/90 13.384/90 12.177/90 17.161/90	Zakupno sprzętów, narzędzi, rekwizytów pożarowych, worów i t. p. (Zaliczka do rąk dyrektora Porcerego)	3.491	15		
15.500/90	Urządzenie dojazdu furami (Zaliczka do rąk dyrektora Porcerego)	670	00		
30.228/89	Kollaudacya urządzeń w składach (Inż. Baranowski)	40	00	14.201	15
V. Koszta komisyjne delegatów w sprawie składów.					
9.142/89 38.159/88 51.048/88 27.756/89 49.416/89 5.496/90 16.671/90	Koszta komisyjne inż. Chrzęszczewskiego	1.491	41 ¹ / ₂		
55.906/89	" " prof. politechniki Maryniaka	17	00		
56.197/89	" " inż. kolei Karola Ludwika Lendecke'go	17	00		
49.530/89 12.060/90	" " dyrektora składów Ks. Porcerego	600	00	2.125	41 ¹ / ₂
VI. Rozmaite.					
45.244/89 1.360/90	Wynagrodz. za dozór przy robotach (Ostrowskiemu)	215	00		
43.173/89	Wydatki na telegramy (Zwrot Dr. Grottowi)	87		215	87
	Razem			194.700	62 ¹ / ₂

We Lwowie dnia 15. października 1890.

Obrót zboża

w krajowym składzie publicznym dla zboża i spirytusu w Krakowie

za czas od 15. lutego do 31. sierpnia 1890.

		Kilogramów	Wartość ubezp. złr.
Od dnia 15. lutego do 31. marca	{ przyjęto	2,477.550	200.983
	{ wydano	1,214.958	99.631
		1,262.592	101.352
W miesiącu kwietniu	{ przyjęto	368.818	32.994
	{ wydano	1,631.410	134.346
		713.878	60.090
		917.532	74.256
W miesiącu maju	{ przyjęto	660.088	55.498
	{ wydano	1,577.620	129.754
		810.982	67.775
		766.638	61.979
W miesiącu czerwcu	{ przyjęto	250.001	20.889
	{ wydano	1,016.639	82.868
		564.387	45.957
		452.252	36.911
W miesiącu lipcu	{ przyjęto	184.250	13.184
	{ wydano	636.502	50.095
		539.779	42.386
		96.723	7.709
W miesiącu sierpniu	{ przyjęto	397.032	27.767
	{ wydano	493.755	35.476
		279.098	20.662
W dniu 30. sierpnia 1890 pozostaje na składzie		214.657	14.814

W Krakowie dnia 16. września 1890.

Publiczny skład krajowy w Krakowie.

Obrót produktów

w krajowym składzie publicznym dla zboża i spirytusu połączonym ze składem wolnym we Lwowie.

I.

Obrót od 14. maja do 30. czerwca 1890.

Zboże krajowe.

Weszło w pomienionym czasie	klgr. 34.595	w wartości ubezpiecz.	zł. 2.903.
Wydano	" " " <u>14.104</u>	" " "	<u>1.019.</u>
	Pozostaje klgr. 20.491		zł. 1.884.

Spirytus.

Weszło w pomienionym czasie	hektolitrostopni 538.033·82	w ubez. wart.	zł. 69.951.
Wydano	" " " <u>11.248·20</u>	" " "	<u>1.445.</u>
	Pozostaje 526.785·62		zł. 68.506.

Poświadczenia składowe na zboże krajowe:

Wydano w tym czasie jedno na klgr. 406 w wartości ubez. zł. 200.

Poświadczenia składowe na spirytus:

Wydano w tym czasie szt. 16 na hektolitrostopni 483.441·16 wart. ubez. zł. 62.847.
Z dniem 30. czerwca b. r. znajdują się wszystkie „Poświadczenia“ w obiegu.

II. Zboże krajowe.

Stan zapasów na dniu 30. czerwca 1890	20.491 klgr.	w wartości ubez.	1.884 zł.
Weszło w czasie od 1. do 31. lipca 1890	<u>6.448</u> "	" "	<u>450</u> "
	Ogółem 26.939 klgr.	" "	2.334 zł.
Wydano w czasie od 1. do 31. lipca 1890	<u>10.042</u> "	" "	<u>694</u> "
Stan zapasów 1. sierpnia	16.897 klgr.	" "	1.640 zł.

Spirytus.

Zapas w dniu 30. czerwca 1890	526.785·62 heklrst.	w wartości ubez.	68.506 zł.
Weszło w czasie od 1. do 31. lipca 1890	<u>52.992·76</u> "	" "	<u>6.867</u> "
	Ogółem 579.778·38	" "	75.373
Wydano od 1. do 31. lipca 1890	<u>10.841·16</u> "	" "	<u>1.409</u> "
Zapas 1. sierpnia 1890	568.937·22 hklrst.	" "	73.964 zł.

Poświadczenia składowe na zboże krajowe i nasiona.

W czasie od 1. do 31. lipca 1890 nie wydano i nie ściągnięto, przeto stan 1. sierpnia 1890 szt. 1 na klgr. 406 w wartości ubezp. 200 zł.

Na spirytus.

Wydano do 30. czerwca 1890	szt. 16	na 483.441.16 heklrst.	w wart. ubezp.	62.847 zł.
Wydano od 1. do 31. lipca	" "	4 " 93.908.73	" "	12.210 "
Ogółem	" 20	" 577.349.89 heklrst.	w wart. ubezp.	75.057 zł.
Ściągnięto w lipcu 1890	" 1	" 10.841.16	" "	1.409 "
Pozostaje z 31. lipca 1890 w obiegu	19	" 566.508.73 heklrst.	" "	73.648 zł.

III. Zboże krajowe.

Stan zapasów na dniu 31. lipca 1890	16.897 klgr.	w wart. ubezp.	1.640 zł.
Wydano w czasie od 1. do 31. sierpnia	6.448	" "	450 "
Stan zapasów 1. września	10.449 klgr.	" "	1.190 zł.

Spirytus.

Zapas w dniu 31. lipca 1890	568.937.22 heklrst.	w wart. ubezp.	73.964 zł.
Weszło w czasie od 1. do 31. sierpnia	37.258.06	" "	4.843 "
Ogółem	606.195.28 heklrst.	" "	78.807 zł.
Wydano od 1. do 31. sierpnia 1890	53.483.19	" "	6.953 "
Stan zapasu 1. września	552.712.09 heklrst.	" "	71.854 zł.

Poświadczenia składowe na zboże krajowe i nasiona.

Stan niezmienny jak 31. lipca 1890.

Na spirytus.

Wydano do 31. lipca b. r.	szt. 19	na 566.508.73 heklrst.	w wart. ubezp.	73.648 zł.
Wydano od 1. do 31. sierpnia	" "	2 " 30.500.00	" "	3.965 "
Ogółem	" 21	na 597.008.73 heklrst.	" "	77.613 zł.
Ściągnięto w sierpniu b. r.	" 3	" 100.500.00	" "	13.065 "
Pozostaje w obiegu z 1. września	" "	18 na 496.508.73	" "	64.548 zł.

Wykaz

obrotu towarowego tak zboża jak i spirytusu w krajowym składzie publicznym we Lwowie, za czas od 14. maja po koniec sierpnia.

Zboże krajowe.

Od 14. maja do 31. sierpnia 1890	weszło	41.043 klgr.	w ubezp. wart.	3.353 zł.
" " " " " "	wyszło	30.594	" "	2.163 "
1. września b. r. pozostało na składzie		10.449 klgr.	" "	1.190 zł.

Spirytus.

Od 14. maja do 31. sierpnia 1890	weszło	628.284·64	hklrst.	w ubez.	wart.	81.661	zł.
" " " " " " " "	wydano	<u>75.572·55</u>	"	"	"	<u>9.807</u>	"
1. września 1890	pozostało na składzie	552.712·09	hklrst.	"	"	71.854	zł.

Poświadczenie składowe na zboże krajowe i nasiona.

Wydano jedno na klgr. 406 w wartości ubez. 200 zł.

Na spirytus.

Od 14. maja do 31. września 1890 wydano sztuk 22, ściągnięto sztuk 4.; na dniu 1. września 1890 pozostaje w obiegu sztuk 18. na 496.508·73 heklrst. w ubezpieczonej wartości zł. 64.548.

